

COOPERATIVE LION 09

MARINĂ ROMÂNĂ

REVISTA PORTELOR NAVALE ROMÂNE

1909-2009

CENTENARUL
CORPULUI MAIȘTRILOR MILITARI
DE MARINĂ

Ochiul Flotei

▲ **29 aprilie 2009, fluviul Dunărea.**

Instantaneu cu membrii detașamentelor Grupului Naval al Forței pentru Operații Speciale executând un exercițiu de atac direct asupra unei tabere de insurgenți; secvența a făcut parte din programul unei tabere de observare și supraveghere specială.

Foto: Ștefan CIOCAN

April 29th 2009 Danube.

Snapshot with the members detachment of the Naval Group Forces for special operations carrying out a direct attack exercise against a camp of insurgents.

◀ **9 aprilie 2009, HNLMS Rotterdam, Marea Neagră.**

Dialog între locotenent-comandorul Alexandru Ionescu, stânga și coordonatorul de zbor al navei *Rotterdam*, după prima apunțare a elicopterului IAR 330 Puma Naval pe nava *HNLMS Rotterdam*.

Foto: Ștefan CIOCAN

April 9th 2009 HNLMS Rotterdam, Black Sea.

Dialogue between lieutenant-commander Alexandru Ionescu the commander of the Helicopter Group and the flight coordinator on board *HNLMS Rotterdam* after the first landing of the IAR 330 Puma Naval Helicopter on board *HNLMS Rotterdam* vessel.

▲ **9 aprilie 2009, HNLMS Rotterdam, Marea Neagră.** Elicopterul IAR 330 Puma Naval nr. 141 avându-i la manșă pe locotenent-comandorul Alexandru Ionescu și locotenentul Bogdan Curcă, în timpul operațiunii de apunțare pe nava de debarcare *HNLMS Rotterdam*.

Foto: Ștefan CIOCAN

April 9th 2009 HNLMS Rotterdam, Black Sea.

141 IAR 330 Puma Naval Helicopter a landing operation on board *HNLMS Rotterdam* vessel.

► **31 martie 2009, Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.**

Aspect din timpul antrenamentului de scufundare executat de soldații voluntari care se pregătesc pentru a deveni scafandri de luptă.

Foto: Ștefan CIOCAN

March 31st 2009 “Mircea cel Bătrân” Naval Academy.

Snapshot taken from the diving training session carried out by the non-commissioned soldiers preparing themselves to become fighting divers.

► **8 aprilie 2009, corveta Contraamiral Eustațiu Sebastian, Marea Neagră.**

Grupa de manevră prova pregătită pentru începerea unui exercițiu de transfer de materiale cu nava de comandament *Slavutich* din Ucraina.

Foto: cpt. Cosmin DOBRESCU

April 8th 2009 Rear Admiral Eustațiu Sebastian Corvette Black Sea.

The bow maneuvering group trained to start material transfer exercise on board *Slavutich* military vessel from Ukraine.

Coperta 1: Mml Sorin Gâdea.
(Foto: Bogdan DINU)

Coperta 4: COOPERATIVE LION 09.
(Foto: Ștefan CIOCAN)

SUMAR

ȘTIRI DIN FLOTĂ	5
PAVILION NATO	
Cooperative Lion 09	11
COOPERARE REGIONALĂ	
BLACKSEAFOR 2009	17
„Uniți pentru Pace” – ROFND XVII... după 6 luni în Kosovo	19
INSTRUCȚIE	
Ambarcarea unui plin de mine	21
MONITOR PE DUNĂRE	
Brăila rămâne (și) garnizoană de marină	22
Foc... la Peceneaga	24
DOSARUL REVISTEI	
Centenarul corpului maiștrilor militari de marină	32
SECURITATE MARITIMĂ	42
ALMA MATER	44
PSIHOLOGIE NAVALĂ	45
MAGAZIN	
Hanse Sail Rostock 2008	46
ANIVERSĂRILE MARINEI	52
SIAJUL ISTORIEI	
Leon Ghika, prințul-marinar	54
APARIȚII EDITORIALE	58

COOPERATIVE LION 09 un exercițiu reușit

Contraamiral de flotilă
dr. **Niculae VÂLSAN**
Locțiitorul șefului Statului Major
al Forțelor Navale

COOPERATIVE LION 09 a fost un exercițiu bilateral româno-olandez, din planul cu principalele activități al Statului Major al Forțelor Navale, desfășurat în perioada 14 martie – 15 aprilie, în raioane maritime și fluviale din zona de responsabilitate a Forțelor Navale. Scopul exercițiului a fost întărirea relațiilor româno-olandeze, cunoașterea reciprocă și cooperarea în domeniul operațiilor de management al consecințelor (consequence management operations) prin planificarea acțiunilor forțelor navale în zona de litoral, în perspectiva unei colaborări la nivel strategic.

Principalele obiective ale exercițiului au fost următoarele: perfecționarea sistemului de comandă și control tip NATO; exersarea procedurilor de planificare, raportare și analiză a operațiilor amfibii; exersarea procedurilor de cercetare, recunoaștere, atac și de debarcare la litoral pe timp de zi și noapte de către forțele amfibii; antrenarea navelor fluviale în acțiuni de supraveghere, interdicție și protecția forțelor și a navelor maritime, corvete și nave de minare-deminare, în acțiuni de sprijin al acțiunilor amfibii; creșterea interoperabilității cu forțele olandeze și a celei inter-ministeriale și inter-agenții; verificarea pregătirii și a capacității de redisolcare în timpul stabilit al ofițerilor de stat major din Forțele Navale desemnați să facă parte din NRF 12 al NATO; certificarea elicopterelor navale pentru activități de apunțare, transfer de personal și materiale.

Statul Major al Forțelor Navale a condus forțele proprii participante la exercițiu dintr-un punct de comandă organizat conform standardelor NATO, iar pentru coordonarea activităților cu partenerii olandezi a asigurat cinci ofițeri în punctul de comandă al exercițiului organizat la bordul navei de transport desant *Johan de Witt*, nava comandant a NLMARFOR (Forțele Maritime Militare Olandeze). Din Forțele Navale la exercițiu au mai participat: o companie de infanterie marină (100 militari); două corvete și două dragoare maritime; două nave fluviale purtătoare de artilerie și un remorcher fluvial; două elicoptere Puma Naval - Grupul de elicoptere al Flotei de Fregate; grupe de scafandri, ofițeri planificatori (care s-au ambarcat la bordul navei

Johan de Witt la Izmir/Turcia și au venit cu nava la Constanța), echipe de protecția forței și pentru asistența medicală. Au participat la exercițiu un total de aproximativ 700 de oameni, reprezentând cam 9% din efectivele Forțelor Navale ale României. Partea română a mai contribuit la desfășurarea în bune condiții a exercițiului cu două elicoptere ale Statului Major al Forțelor Aeriene, cu efective de jandarmi (31), trei ambarcațiuni rapide, ofițeri planificatori, autospeciale de stins incendiu, echipe de descarcerare și SMURD, din Ministerul Administrației și Internelor, efective și tehnică aparținând Ministerului Mediului (ambarcațiune de la Apele Române, laborator mobil pentru controlul calității apei, date hidro-meteo specifice, reprezentanți la Comandamentul de la Rasova și în Centrul de presă al exercițiului), doi reprezentanți ai Ministerului de Externe, cât și reprezentanți ai Primăriei și Consiliului local al localității Rasova.

Partea olandeză a participat la exercițiu cu următoarele forțe: navele de transport desant *Johan de Witt* și *Rotterdam*, statul major al NLMARFOR (aproximativ 80 persoane), o Companie Infanterie Marină și statul major al Batalionului de Infanterie Marină (toate cu tehnica auto și mijloacele de debarcare specifice, cât și cu mijloacele de comunicații și informatică din dotare). Au participat la exercițiu, în calitate de invitați ca observatori, 20 de militari din forțele speciale din Albania.

În prima etapă (23 martie - 4 aprilie) s-au executat activități pregătitoare pentru desfășurarea exercițiului, printre care menționez sosirea detașamentului precursor din Olanda (cu avion militar pe aeroportul Mihail Kogălniceanu), recunoașteri în teren, deplasarea celor doi ofițeri români la Izmir (cu avion militar), instalarea punctului de comandă al părții române, sosirea navei *Johan de Witt* în portul Constanța (3 aprilie), sosirea Companiei de Infanterie Marină olandeze și a celor 20 de observatori din Albania (pe calea aerului cu aterizare la Mihail Kogălniceanu), sosirea navei *Rotterdam* la Constanța (4 aprilie), ambarcarea la nava olandeză *Rotterdam* a Companiei din Batalionul 307 Infanterie Marină. Etapa a doua a exercițiului (5 - 9 aprilie) a

Foto: Ștefan Ciocan

dispoziție de partenerul olandez și de apunțările elicopterelor Puma Naval la bordul navelor olandeze, cu executarea unor exerciții de dirijare și refacere a capacității operaționale a aparatelor de zbor pentru reluarea misiunii. De asemenea, importante pentru sporirea interoperabilității forțelor proprii cu cele din țări NATO au fost exercițiile în comun pe fluviu, unde navele purtătoare de artilerie fluviale și-au demonstrat și de această dată utilitatea, cât și exercițiile în comun cu navele maritime pentru sprijinul debarcării desantului. De remarcat a fost și capacitatea demonstrată de cei implicați direct care au reușit planificarea într-un ciclu mai scurt a acestui exercițiu complex și, în același timp disponibilitatea de rezolvare a situațiilor de criză din partea autorităților centrale și locale responsabile, care și-au adus contribuția în bună măsură la îndeplinirea obiectivelor exercițiului.

Deși condițiile hidro-meteorologice nu au permis desfășurarea unor activități în raioanele în care acestea fuseseră planificate, în special în partea finală a exercițiului, totuși, am reușit să ne atingem obiectivele de instrucție, prin flexibilitatea în planificare, suportul logistic foarte bun al exercițiului și coordonarea excelentă dintre cele două structuri naționale de comandă. Exercițiul a avut o vizibilitate foarte bună pe plan european și național, datorită atât activităților politico-militare și economice asociate lui (vizita ministrului apărării din Olanda, participarea la DV Day a atașatilor militari și altor personalități militare și civile din România, expoziția de tehnică militară și simpozionul la care a participat președintele României), cât și datorită mediatizării foarte bune realizată de „centrul de presă” condus de căpitan-comandorul Mugurel Pascu și Grupul Mass-Media al Forțelor Navale.

Desigur că au fost identificate de către experții celor două părți și anumite probleme care nu au fost la înălțimea așteptărilor și pe care noi le numim lecții identificate care au fost cuprinse în rapoartele de primă impresie ale exercițiului și care vor deveni cu siguranță lecții învățate după finalizarea în totalitate a exercițiului prin corespondența de bilanț dintre cele două părți.

În încheiere doresc să menționez faptul că exercițiul a fost un succes datorită eforturilor și profesionalismului dovedit de către participanți, printre care vreau să menționez pe comandorul dr. Ion Custură, comandorul dr. Virgil Asofie, comandorul Constantin Ciorobea, comandorul Lucian Bulgaru, căpitanul Mihai Manguirea, maiorul Marius Gheorghescu, locotenentul Daniel Giubernea și căpitan-comandorul Marian Rusu. ■

Foto: Valentin Ciobărcă, SMG

.....

În perioada 26 aprilie - 4 mai, corveta *Amiral Petre Bărbuneanu* a participat la exercițiul multinațional BLACKSEA PARTNERSHIP 09, care s-a desfășurat în apele internaționale de sud ale Mării Negre. Alături de corveta românească, la exercițiu au participat un vânător de submarine aparținând Rusiei, o navă de patrulare din Georgia, precum și nave de patrulare, fregate, nave purtătoare de rachete, dragoare maritime și un submarin aparținând țării gazdă Turcia. În programul BLACKSEA PARTNERSHIP 09 au fost incluse exerciții navale de luptă antiteroristă, apărare împotriva navelor de suprafață, aviației inamice și submarinelor, trageri de artilerie, exerciții de căutare și salvare pe mare, formații și evoluții navale, precum și două escale în porturile Eregli și Istanbul. Obiectivele exercițiului BLACKSEA PARTNERSHIP au constat în consolidarea încrederii și bune înțelegeri între statele participante, în dezvoltarea cooperării și interoperabilității între forțele navale ale țărilor riverane Mării Negre. (O.B.)

Between April 26th – May 4th *Admiral Petre Bărbuneanu* Corvette participated at BLACKSEA PARTNERSHIP 09 multinational exercise which took place in the Black Sea South international waters.

Foto: Ștefan Ciocan

Foto: Ștefan Ciocan

.....

În ultima decadă a lunii martie majoritatea navelor Forțelor Navale s-au aflat pe mare pentru trageri reale de artilerie, exerciții și antrenamente. Au participat la ieșirea pe mare toate navele Flotilei de Fregate, două din navele Divizionului 50 Corvete, navele purtătoare de rachete și două dragoare maritime. Activitățile complexe desfășurate într-un cadru tactic unde s-au jucat mai multe scenarii au inclus, pe lângă tragerile de luptă, antrenamente pentru lansările de rachete, exerciții de dragaj, pentru apărarea comunicațiilor, boarding și acțiuni comune cu aeronavele Grupului de Elicoptere. Pentru prima oară s-a realizat și un PHOTEX cu toate navele Flotilei de Fregate, respectiv fregatele *Mărășești*, *Regele Ferdinand*, *Regina Maria* și *NSSL Constanța*. (B.D.)

In the last decade of March the majority of ships belonging to the Naval Forces were at sea in order to accomplish real artillery firing, exercises and trainings. A PHOTEX with all the Flotilla Frigate Ships has been accomplished for the first time, including the *Mărășești*, *Regele Ferdinand*, *Regina Maria* and *NSSL Constanța* frigates.

În perioada 30 martie – 1 aprilie, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul Dorin Dănilă a efectuat o vizită oficială în Turcia. În cadrul unei ceremonii organizate la Istanbul, pe data de 31 martie, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul Dorin Dănilă, și comandantul Forțelor Navale Turce, amiralul Metin Ataç, au semnat Memorandumul de înțelegere între Guvernul român și cel turc privind cooperarea sub egida Operațiunii Black Sea Harmony. Operațiunea Black Sea Harmony a fost inițiată de Forțele Navale Turce în scopul asigurării securității maritime în Marea Neagră, fiind deschisă participării tuturor statelor riverane. Scopul Memorandumului de înțelegere este acela de a stabili cadrul juridic al cooperării între cele două părți în vederea combaterii riscurilor la adresa securității maritime în Marea Neagră. **(M.E.)**

The Chief of Naval Staff, Rear Admiral Dorin Dănilă made an official visit to Turkey between March 30th and April 1st. On March 31st, in an official ceremony held at Istanbul, the Chief of Romanian Naval Staff, Rear Admiral Dorin Danila and the Chief of Turkish Naval Staff, Admiral Metin Ataç signed the Memorandum of Agreement between the Romanian government and the Turkish one with regard to cooperation under the egis of the Black Sea Harmony Operation. The operation is open for participation to all countries around the Black Sea.

Foto: Forțele Navale Turce

Foto: Ștefan Ciocan

Ceremonia de plecare a *N.S.Mircea* în marșul de instrucție și reprezentare din anul 2009 a avut loc pe data de 12 aprilie în Portul militar Constanța. La bord se află un echipaj format din 190 de membri, dintre care 65 de studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și 38 de elevi de la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”. Itinerariul va cuprinde escale în opt porturi - Catania, Cadiz, Tenerife, Hamilton, Charleston, Boston, Ponta Delgada și Algeciras – dar și participarea la etapele 2, 3 și 4 ale competiției nautice Tall Ships Atlantic Challenge 2009 din Oceanul Atlantic și Statele Unite ale Americii. După ce va parcurge aproximativ 12.500 de mile marine velierul școală al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” va reveni în Portul militar Constanța pe data de 26 august. **(B.D.)**

The departure ceremony of *Mircea* Schoolship for the instruction and representation voyage in 2009 took place on April 12th in Constanța military port. On board there is a crew of 190 members out of which 65 cadets at “Mircea cel Bătrân” Naval Academy and 38 students at the “Amiral Ion Murgescu” Navy Staff Petty Officers School. The itinerary will have calls in 9 ports – Catania, Cadiz, Tenerife, Hamilton, Charleston, Boston, Ponta Delgada, Gibraltar and Iraklion – but will also be part of the nautical Competition Tall Ships Atlantic Challenge 2009 in the Atlantic Ocean and USA.

În perioada 23-24 aprilie s-a desfășurat la Constanța a IX-a Reuniune a Grupului de lucru privind siguranța navigației în Marea Neagră și Marea Azov (BASWG). La lucrări, au participat președintele Organizației Hidrografice Internaționale, reprezentantul Oficiului Hidrografic din Spania în calitate de reprezentant – al NAVAREA III, precum și reprezentanți ai Oficiilor Hidrografice din România, Bulgaria, Ucraina, Turcia. În cadrul discuțiilor au fost abordate subiecte vizând actualizarea termenilor de referință și a regulilor de procedură privind activitatea Grupului de lucru, s-au prezentat rapoartele de activitate naționale și a fost abordată problematica dezvoltării hărților clasice, pe suport de hârtie, internaționale în Marea Neagră. De asemenea, discuțiile au vizat realizarea hărților electronice și a schimbului de informații între Oficiile Hidrografice riverane Mării Negre. În cadrul discuțiilor s-a conturat și calendarul procesului de semnare a protocoalelor de colaborare dintre Oficiile Hidrografice din țările riverane Mării Negre în domeniul cartografiei și hidrografiei. **(M.E.)**

On the 23th and 24th of April the 9th Meeting of working group concerning the safety of navigation in the Black and Azov Seas (BASWG) took place. At this meeting the following people participated: the chairman of the International Hydrographic Organization, the representative of the Hydrographic Bureau in Spain as a NAVAREA III spokesman as well as representatives of the Hydrographic Bureau from Romania, Bulgaria, Ukraine and Turkey.

Foto: Ștefan Ciocan

Foto: Ștefan Ciocan

Pe data de 6 aprilie, în Clubul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, Statul Major al Forțelor Navale a găzduit ceremonia de oficializare a cooperării dintre Liga Navală a Statelor Unite ale Americii și Liga Navală Română. La eveniment a participat Președintele României, domnul Traian Băsescu, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul Dorin Dănilă, reprezentanți ai organizațiilor Ligilor Navale americane, române și bulgare, reprezentanți ai Statului Major al Forțelor Navale și ai agențiilor și firmelor din domeniul maritim și de apărare. Programul evenimentului a cuprins informații referitoare la tradiția și rolul Ligii Navale a Statelor Unite, precum și teme privind formarea, misiunea și obiectivele Consiliului Mării Negre. Consiliul Mării Negre este format, în prezent, din 25 de asociații aparținând Statelor Unite ale Americii, României și Bulgariei. Tematica acestui eveniment a fost axată în special pe obiectivele de parteneriat în sprijinul activităților maritime și fluviale. **(M.E.)**

Monday, April 6th 2009 in the “Mircea cel Bătrân” Naval Academy Club, The Navy Forces Staff hosted the ceremony of official cooperation between the USA Naval League and the Romanian League. At this event participated Mr. Traian Băsescu, the President of Romania and Rear Admiral Dorin Dănilă, the Chief of the Navy Staff, representatives of the American Romanian and Bulgarian Naval Leagues Organizations, as well as representatives of the Navy Staff Headquarters and of the maritime, and defense agencies and companies.

Luna martie a reprezentat pentru echipajul corvetei *Contraamiral Eustațiu Sebastian* perioada parcurgerii modului de instrucție operaționale avansate fiind coordonați de instructorii Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare. Certificarea navei pentru a putea participa la misiuni internaționale s-a desfășurat pe timpul ieșirii pe mare din perioada 24 - 26 martie. La revenirea în port a navei în data de 26 martie atât comisia CISE cât și comandantul navei, locotenent-comandorul Claudiu Tănăsescu ne-au precizat că activitatea de evaluare s-a încheiat cu bine și că echipajul corvetei *Contraamiral Eustațiu Sebastian* este pregătit să participe la prima misiune internațională, BLACKSEAFOR, misiune încheiată până la apariția revistei. **(C.O.)**

March has represented for the crew of *Contraamiral Admiral Eustațiu Sebastian* corvette a time to attend the advanced operational session training under the coordination of the instructors from the Instruction Simulation and Evaluation Centre of the Navy Staff. The evaluation of the ship at the end of this training session was done initially on the quay and then during the voyage at sea between March 24-26, when *Contraamiral Admiral Eustațiu Sebastian* corvette was certified to be allowed to take part in international missions.

Foto: Ștefan Ciocan

Foto: Vasile Stan

Joi, 19 martie, pe Dunăre, în zona plajei Tudor Vladimirescu, din dreptul localității Tulcea, s-a desfășurat exercițiul tactic cu tema: „Modul de acțiune al structurilor abilitate să intervină pentru apărarea vieții și a protecției populației, a bunurilor materiale, precum și a factorilor de mediu împotriva efectelor negative a unui incendiu la bordul unui tanc fluvial care amenință să se transforme într-un incendiu de proporții, estimând și pericolul de poluare a Dunării cu produse petroliere”. În cadrul exercițiului au fost angrenate nave și mijloace aparținând Forțelor Navale, Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Delta” al județului Tulcea, Căpităniei Zonale Tulcea, Serviciului de Ambulanță, Poliției de Frontieră, AFDJ-Tulcea, ARBDD și Gărzii de Mediu. Forțele Navale au acționat cu șalupa fluvială rapidă de salvare 591, navă specializată pentru astfel de misiuni, comandată de maistrul militar Ionuț Bârsan. **(V.S.)**

Thursday, March 19th, on the Danube bank in Tudor Vladimirescu beach area, next to Tulcea, a tactical exercise took place with the theme: “The action way of the structures entitled to defend life and protect population and belongings as well as environment factors against the negative effects of a fire on board a riverine vessel which menaces to become a huge fire, leading to the danger of polluting Danube with oil products.”

Foto: Ștefan Ciocan

În perioada 21-24 aprilie s-a desfășurat la Constanța Reuniunea anuală a Grupului de lucru NATO, HOSTAC, privind elicopterele care operează de pe nave, altele decât portavioanele. Au participat 40 de specialiști din domeniul elicopterelor ambarcate din toate statele membre NATO precum și din Australia. În cadrul reuniunii au fost abordate probleme de standardizare privind operarea elicopterelor la bordul navelor, în special ambarcarea elicopterului unui stat pe o navă aparținând unui stat partener, noutățile tehnice și tehnologice privind operarea elicopterelor ambarcate la bordul navelor, precum și cooperarea dintre personalul aeronavigant din statele membre NATO. A fost identificată necesitatea elaborării unor noi standarde pentru pregătirea personalului aeronavigant, precum și elaborarea unui standard pentru ambarcarea de lungă durată (mai mult de 30 zile) a elicopterelor între navele statelor partenere. **(M.E.)**

Between the 21st and the 24th of April the annual NATO, HOSTAC work group meeting took place and the issue discussed concerned the helicopters operating on ships, as different from naval helicopters. Forty naval helicopter experts from all NATO countries and Australia participated at the meeting.

Un detașament din cadrul Grupului Naval al Forței pentru Operații Speciale a executat între 28 și 30 aprilie o misiune de antrenament pe malul Dunării. Detașamentul a avut de executat cercetare specială asupra zonei de operații Hârșova în vederea identificării locațiilor pentru instalarea unei baze înaintate. Alte sarcini specifice au fost cele care au ținut de determinarea căilor și direcțiilor de apropiere, a punctelor cheie, a zonei de parașutare și debarcare, a posibilității racordării la diverse forme de energie, dar și pentru actualizarea hărților. Detașamentele GNFOs sunt în curs de operaționalizare, iar astfel de antrenamente au rolul de a omogeniza detașamentele care au în componență noi membri. **(B.D.)**

Between April 28th and 30th the Task Element of the Special Operations Naval Task Group carried out a training mission along the Danube. The task element had to carry out special reconnaissance over the Harsova area of operation in order to identify locations for setting a forward base. Other specific tasks included determining the approach routes and directions, the key points, the parachuting and debarking area, the possibility of connecting to various sources of power as well as updating maps.

Foto: Ștefan Ciocan

În perioada 6-30 aprilie, dragorul maritim *Sublocotenent Alexandru Axente* a executat instruirea împreună cu echipa Centrului de Instruire Simulare și Evaluare (CISE) în cadrul modului de instrucție operaționale de bază, atât la cheu cât și pe mare. Având în vedere faptul că la 1 martie în Divizionul 146 Nave Minare-Deminare s-a schimbat statul de încadrare, existând o nouă organizare pe servicii de luptă, în cadrul modului de instrucție operaționale de bază s-au exersat noile roluri și s-a insistat pe noua concepție de menținere a vitalității navei în lupta cu focul și cu apa. Pe timpul ieșirii pe mare s-au executat manevra de plecare din port sub amenințare teroristă în care a acționat grupa de Force Protection și exercițiul de conducere prin pasă dragată. La sfârșitul modului de instrucție operaționale de bază, va avea loc evaluarea la cheu și pe mare, sub coordonarea instructorilor de la CISE. În cadrul evaluării pe mare, echipajul dragorului maritim *Sublocotenent Alexandru Axente* va desfășura o serie de exerciții, cu un accent deosebit pe executarea misiunii de bază a navei, dragajul, precum și exerciții de reprovizionare pe mare, remorraj și exerciții de vitalitate. **(O.B.)**

Between 6-30 April *Sublocotenent Alexandru Axente* minesweeper carried out the training instruction together with the Instructor Simulation Evaluation Center team within the basic operational instruction module on shore and at sea.

Foto: DM 30

Foto: Cristina Kungl

Miercuri, 15 aprilie, un grup de cadre din Forțele Navale și Forțele Aeriene, condus de șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul Dorin Dănilă și șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, generalul-maior dr. Ion-Aurel Stanciu, a vizitat Mănăstirea Dintr-un Lemn din localitatea Frâncești, județul Vâlcea. Vizita, echivalent al unui pelerinaj devenit tradițional pentru personalul din Forțele Navale și Aeriene, marchează legătura specială dintre marinari, aviatori și Mănăstirea Dintr-un Lemn. Cu ocazia acestei deplasări în prag de Sărbători Pascale, militarii au dus nu numai mesajul de credință și pioșenie din partea întregului personal care servește în rândurile Forțelor Navale și Forțelor Aeriene, ci și o donație în bani oferită sfântului lăcaș. **(C.K.)**

Wednesday, April 15th a group of officers of the Navy and Aircraft Forces, under the leadership of the Navy Staff Headquarters Chief Rear Admiral Dorin Dănilă and the Aircraft Staff Headquarters Chief Major General PhD Ion Aurel Stanciu visited *Dintr-un Lemn* Monastery in Frâncești, Vâlcea County. The visit, equivalent of a pilgrimage that has become traditional for the personnel of the Navy and Aircraft Forces, is representative for the special bond between the sailors, pilots and *Dintr-un Lemn* Monastery.

Soldatii voluntari de la Școala de Aplicație a Forțelor Navale care și-au dorit să devină scafandri și-au desfășurat modulul perfecționării instrucției de specialitate la Centrul de Scafandri. În perioada 2 martie-30 aprilie, cinci soldați voluntari au urmat un curs de brevetare scafandri, categoria a III-a. Prima parte a acestui curs, cu o durată de cinci săptămâni, s-a desfășurat la bazinul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, locul unde viitorii scafandri au făcut primele scufundări cu echipamentul din dotare. După primele două săptămâni de pregătire fizică, au urmat trei săptămâni de scufundare în bazin, care au constat în acomodarea cu echipamentul din dotare, proceduri de ieșire în situații de urgență, crearea de incidente și înot pe distanțe mari. Pentru cei cinci soldați voluntari au urmat trei săptămâni de antrenament la mare, în condiții reale. Ultima săptămână din luna aprilie a fost însă decisivă pentru obținerea brevetului de scafandru, atunci când soldații voluntari au trecut prin mai multe teste și verificări teoretice și practice. **(O.B.)**

The volunteer soldiers of the Navy Forces Instructional School who wished to become divers had their specialty training course at Diver Center. Between March 2nd and April 31st five volunteer soldiers attend a diver's license course, 3rd category.

Foto: Ștefan Ciocan

Foto: Olivia Bucioacă

Ca în fiecare an, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a organizat pe data de 24 aprilie, Ziua Porților Deschise. Cu acest prilej, au fost prezentate celor peste 200 de elevi din liceele și colegiile constănțene, oferta educațională a anului universitar 2009-2010 și facilitățile asigurate de Academia Navală „Mircea cel Bătrân” pentru pregătirea viitorilor ofițeri de marină militară și civilă. Elevii din ultimii ani de la liceele și colegiile din Constanța, au avut oportunitatea să viziteze spațiile de învățământ ale Facultăților de Marină Militară și Civilă, laboratoarele, spațiile de cazare a studenților, bibliotecă, muzeul, bazinul de înot și sala de sport, într-un cuvânt baza materială a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Ziua Porților Deschise a avut un impact deosebit asupra elevilor și s-a demonstrat, încă o dată, cât de necesară este în informarea viitorilor studenți. **(O.B.)**

As in every year, „Mircea cel Bătrân” Naval Academy organized on the 24th of April “An Open Day”, by now a well established tradition of this institution. On this occasion, over 200 students of Constanta's highschoools and colleges were offered information, regarding the various courses and facilities provided by the Naval Academy.

Foto: Ștefan Cioacan

În perioada 25 februarie - 1 martie s-a desfășurat la Romaero Băneasa, prima ediție a Salonului Nautic Internațional București, care a reunit majoritatea importatorilor și producătorilor din domeniul ambarcațiunilor care activează pe piața din România. La Salonul Nautic au fost prezente și Forțele Navale Române. Standul Forțelor Navale a cuprins o microexpoziție a Muzeului Marinei Române care a evidențiat tradițiile Marinei Militare Române, lucrări de specialitate scrise de cadrele didactice din Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și Școala Militară de Maiștri „Amiral Ion Murgescu”, dar și o gamă largă de hărți editate de Direcția Hidrografică Maritimă. Participarea Forțelor Navale la această manifestare a avut rolul de a promova tradițiile culturii militare și istoria Marinei Române, oferta educațională și cariera în Forțele Navale, dar și de a prezenta hărțile nautice editate de Direcția Hidrografică Maritimă, singura autoritate națională în domeniul editării hărților marine și a documentelor nautice, precum și a comercializării hărților și documentelor nautice oficiale pentru utilizarea la bordul navelor comerciale românești și străine, hărți fără de care navigația pe mare nu poate fi făcută. (M.E.)

Between February 25 and March 1, the first edition of the *International Nautical Exhibition* Show room took place in *Romaero Baneasa* and reunited the majority of the importers and producers in the field of water craft existing on the Romanian market. The Romanian Navy Forces were also present at the show.

Ziua NATO a fost instituită în România prin Legea nr. 390 /28.09.2004 și se sărbătorește în prima duminică a lunii aprilie. Ziua NATO a fost celebrată duminică, 5 aprilie, la sediile tuturor unităților militare ale Forțelor Navale, prin ceremonii militare de înălțare a drapelelor României și NATO pe catarg, în acordurile imnului național și al Alianței. Un astfel de ceremonial a fost organizat și în Portul Militar Constanța, pe dana fregatelor Tip 22, *Regele Ferdinand* și *Regina Maria*, cele care au avut arborat pavilionul NATO la catarg, pe timpul participării la operațiile ACTIVE ENDEAVOUR din perioada 2005-2008. (M.E.)

NATO Celebration Day was established in Romania by means of 390/09.28.2004 law and is celebrated the first Sunday in April. NATO Day was celebrated on Sunday April 5 at the Navy Forces military units headquarters through military ceremonies of hoisting Romanian and NATO flags while listening to the national and Alliance anthem. Such a ceremony was organized in Constanța military port at the berth of the 22 type, *Regele Ferdinand* and *Regina Maria* frigates, those who hoisted the NATO flag while taking part at the *ACTIVE ENDEAVOUR* operations between 2005-2008.

Foto: Soare Bonea

Cu ocazia serbării Zilelor Galactiene, pe data de 24 aprilie, elevii claselor a IV-a din Școala „Gala Galaction” din Mangalia, au desfășurat o activitate instructivă de formare a unor deprinderi specifice meseriei de marinar militar, în cadrul proiectului de parteneriat educațional „Zbor către viitor” în colaborare cu marinarii militari de pe fregata *Regele Ferdinand*. Prin intermediul acestei activități, elevii și-au dezvoltat viteza de execuție, îndemânarea, capacitatea de orientare în spațiu și coordonarea generală, în regim de forță și rezistență prin probele-concurs prin care au trecut. Printre probele de concurs au fost, realizarea de noduri marinărești, găsirea navei răpădită de pirați, trasul la pară și ștafeta marinărilor. Au fost țesute pas cu pas relațiile interpersonale atât între elevii claselor participante cât și între elevii și membrii echipajului fregatei. Ambele părți implicate doresc continuarea proiectului „Zbor către viitor” printr-o altă serie de activități, care se vor desfășura în viitor și, totodată doresc să redeschidă poarta colaborării, o poartă în care să încrusteze nestematele succeselelor, iar la închidere, acestea să lumineze cu valoarea lor destinul învățăceilor lor. (R.S.)

On the occasion of the Galaction Days Feast, on April 24th, the pupils from the 4th form of Gala Galaction School in Mangalia had an instructive activity to form abilities and skills specific to the navy officer job, patronized by the educational partnership project “Zbor către viitor” in cooperation with the navy officers on board *King Ferdinand* Frigate.

Foto: Fregata 221

Foto: HNLMS Johan de Witt

COOPERATIVE LION 09

O reușită pentru Forțele Navale Române

Text: Cpt. Cosmin OCHEȘEL, Foto: Ștefan CIOCAN

În perioada 3-15 aprilie s-a desfășurat în zona de responsabilitate a Forțelor Navale Române exercițiul bilateral româno-olandez COOPERATIVE LION 09. Navele și detașamentele de infanterie marină ale Forțelor Navale Române și olandeze au desfășurat exerciții complexe pe mare, fluviu și zona litoralului. Alături de cei 600 de militari olandezi și 20 de observatori militari albanezi, din partea României au participat la acest exercițiu peste 700 de militari și civili din cadrul Forțelor Navale și structuri ale Ministerului Administrației și Internelor și Ministerului Mediului.

Planificare riguroasă

Exercițiul bilateral româno-olandez COOPERATIVE LION 09 care s-a desfășurat în perioada 3-14 aprilie a fost atent pregătit cu câteva luni înainte. Astfel în a doua jumătate a lunii ianuarie, în lunile februarie și martie au avut loc la Căminul Militar Constanța conferințe de planificare a acestui exercițiu, ocazie cu care s-au reunit toți factorii implicați în această activitate. Scopul conferințelor a fost acela de stabilire a forțelor participante, a scenariului, a recunoașterilor în teren, precum și încheierea acordurilor tehnice între părțile române, olandeze și albaneze. Au avut loc discuții între părțile implicate, atât civile, dar și militare, precum și recunoașteri din elicopterele Puma Naval de la Baza Aeriană Tuzla. Recunoașterile aeriene au vizat zonele prevăzute a fi locul de desfășurare a activităților specifice scenariului. Coordonarea conferințelor a fost relizată de ofițerul de proiect al Forțelor Navale Române comandorul dr. Ion Custură, locțiitorul șefului Instrucției și Doctrinei din SMFN și codirectorul părții olandeze

colonelul Marko Hekkens. Oaspetele olandez ne-a făcut o scurtă prezentare a activității: „Forțele olandeze care participă la acest exercițiu fac parte din Forța de Răspuns a NATO și este în intenția noastră să folosim această perioadă cât mai bine posibil pentru a fi pregătiți să facem față unor situații reale și cel mai bun mod de a fi pregătiți este acela de a ne antrena pe parcursul exercițiului. Eu personal am o excelentă experiență de aproximativ șapte ani de când vin în România și am colaborat foarte bine până acum cu partenerul român. Intenționăm de asemenea să acționăm foarte strâns

cu infanteriștii marini români, cu Forțele Navale în ansamblul lor, într-o zonă greu accesibilă și dificilă pe Dunăre și mare unde se vor desfășura mai multe exerciții de debarcare de personal și tehnică. Vom ambarca la bordul navelor noastre infanteriști marini români, îi vom învăța să deprindă tehnici și proceduri noi alături de pușcașii marini olandezi”.

Startul exercițiului

Cu toate că activitățile pregătitoare exercițiului au demarat la finalul lunii martie, acesta a început după sosirea navelor de desant ale marinei olandeze. Pe data de 3 aprilie a acostat la gara pasageri a portului Constanța, nava de desant *Johan de Witt*, una din cele două nave olandeze participante la COOPERATIVE LION. Nava de desant *Johan de Witt* este cea mai mare navă a marinei olandeze având o lungime de 177 metri și capacitatea de a transporta un batalion de infanteriști marini complet echipați. Interesant de reținut este faptul că această navă a fost produsă în cooperare de șantierul Daman din Galați și șantierul Vilissingen din Olanda.

Sosirea navei de desant olandeze Rotterdam în portul Constanța

Debarcarea administrativă de la Rasova

Marșul infanteriștilor marini români spre raionul de desfășurare a exercițiului, în zona Rasova

La sosirea navei comandant *Johan de Witt* au fost prezenți la dana pasageri a portului Constanța comandantul Flotei, contraamiralul de flotilă dr. Aurel Popa, ofițerul de proiect al exercițiului comandorul dr. Ion Custură, precum și alți factori de răspundere ai exercițiului.

A doua zi a sosit în portul Constanța și nava *Rotterdam*, navă cunoscută prin participarea în 2003 - 2004 la acțiunile militare din Liberia, la bordul ei aflându-se atunci un spital. Interesant este și faptul că pe această navă pot

ateriza sau decola două elicoptere în același timp.

Comandantul Forțelor Maritime Olandeze, contraamiralul Pieter Bind, și comandanții celor două nave au fost primiți la comandamentul Flotei din Constanța de contraamiralul de flotilă dr. Aurel Popa, comandantul Flotei. Discuțiile au vizat oportunitatea acestui exercițiu, precum și aspecte privind colaborarea ulterioară dintre navele aparținând celor două flote.

Debarcări la Rasova

Ziua de 6 aprilie a început cu debarcarea militarilor români și olandezi în zona Rasova. Debarcarea a fost făcută de pe navele de debarcare pentru personal și vehicule, dar și de pe navele de debarcare universale, aflate la bordul celor două nave de desant, *Johan de Witt* și *Rotterdam*. A fost o debarcare administrativă a forțelor participante la exercițiu în acea zonă, o recunoaștere a zonei înainte de instalarea taberei și deplasarea spre locul de staționare, cu mașinile sau în marș.

Maiorul Marius Gheorghescu, comandantul detașamentului infanteriștilor marini la acest exercițiu: „La ora șase grupul amfibiu fluvial a debarcat în zona Rasova, urmează inserția forțelor în zona de operații și preluarea misiunilor în mod gradual. În dimineața zilei la ora cinci s-au făcut recunoașterile plajei de debarcare, s-a asigurat capul de pod, după care a urmat debarcarea forțelor și mijloacelor. Ținând cont că au petrecut toată noaptea pe Canalul Dunăre-Marea Neagră, băieții au fost supuși unei experiențe destul de brutale, așa putea spune, mai ales prin prisma frigului din timpul nopții, însă odată cu intrarea în dispozitiv s-au acomodat cu cerințele exercițiului.”

DV Day la Rasova

În aceeași zi a avut loc o conferință de presă la bordul navei *Johan de Witt*, la care a participat ambasadorul Olandei la București ES domnul Japp Werner și directorul exercițiului din partea română, contraamiralul de flotilă dr. Niculae Vâlsan, locțiitorul Șefului Statului Major al Forțelor Navale.

Contraamiralul de flotilă dr. Niculae Vâlsan: „Suntem extrem de bucuroși pentru oportunitatea de a ne antrena cu forțele olandeze, prezente aici în România. Am început această colaborare cu 6 luni în urmă și am planificat exercițiul în zona Constanța și zona maritimă și fluvială aflată în responsabilitatea Forțelor Navale Române. Exercițiul va fi unul de management al crizei și scopul nostru este să ne antrenăm în comun. Vom implica forțe ale jandarmeriei, poliției de frontieră și alte forțe din sistemul național de apărare.”

Ziua Distinșilor Vizitatori

Ziua Distinșilor Vizitatori la exercițiul COOPERATIVE LION 09 a avut loc pe data de 7 aprilie. La eveniment, care a debutat cu vizitarea navei olandeze de desant *Johann de Witt*, au participat miniștrii apărării din România și Olanda, Mihai Stănișoară și Eimert van Middelkoop, Aurel Lasca, secretar de stat și șef al Departamentului pentru Armamente, amiralul dr. Gheorghe Marin, șeful

Conferința „Dezvoltarea Portuară. Construirea Coridorului Logistic Constanța – Rotterdam”, desfășurată la bordul navei HNLMS *Johan de Witt*

Statului Major General, contraamiralul Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale, dar și ambasadorul Olandei la București, ES Jaap Werner. După-amiază miniștrii apărării au asistat la un exercițiu demonstrativ comun româno-olandez la Rasova, acțiune înscrisă în scenariul general al exercițiului COOPERATIVE LION, au asistat la prezentarea de echipament de pe malul Dunării și au vizitat expoziția

de tehnică și echipamente din portul Constanța.

Din nefericire Ziua Distinșilor Vizitatori a fost umbrită de aflarea veștii că un ofițer român a murit și alți patru militari au fost grav răniți în Afganistan, aproape în același timp cu decesul unui alt militar, de data aceasta olandez, tot în Afganistan, motiv pentru care pavilioanele navelor aflate la Constanța au fost coborâte în bernă.

Apuntări ale elicopterelor Puma Naval pe puntea heliport a navei HNLMS Rotterdam

Diplomație publică la COOPERATIVE LION 09

În cadrul activităților de diplomație publică organizate la Constanța cu ocazia exercițiului bilateral româno-olandez COOPERATIVE LION 09, joi 9 aprilie, a avut loc conferința „Dezvoltarea Portuară. Construirea Coridorului Logistic Constanța – Rotterdam”. La evenimentul desfășurat la bordul navei militare de transport *Johan de Witt* au participat președintele României, domnul Traian Băsescu, ministrul transporturilor Radu Berceanu, viceministrul olandez al Transporturilor și Lucrărilor Publice, doamna Tineke Huizinga, directorii generali ai administrației porturilor Constanța și Rotterdam, factori de răspundere din domeniul naval.

În cadrul dezbaterilor președintele României a subliniat faptul că nu valorificăm la capacitate maximă oportunitățile de transport pe care le oferă Dunărea, comparând traficul, în cifre elocvente, cu eficiența exploatarei Rinului de către partenerii olandezi. S-a vorbit de asemenea despre necesitatea unificării regulilor de navigație pe cele două fluvii, pentru ca Rotterdam și Constanța să fie, practic, legate și a accentuat beneficiile, inclusiv cele privind protecția mediului, care ar rezulta

din mutarea traficului de mărfuri de pe coridoarele rutiere sau feroviare pe cele navigabile.

Viceministrul olandez al Transporturilor și Lucrărilor Publice, doamna Tineke Huizinga, a apreciat poziția strategică a Portului Constanța, care face legătura între Europa și Asia, dar și importanța consacrată a Portului Rotterdam și experienței în managementul căilor navigabile sau rezolvarea situațiilor complicate din punct de vedere hidrotehnic, demonstrând astfel beneficiile de care se vor bucura cei doi parteneri din reușita întreprinderii la care au pornit.

Debarcări și apunări

Ziua de 9 aprilie a fost inedită prin activitățile ce aveau să se desfășoare în cadrul exercițiului. Scenariul a prevăzut apunări, decolări, alimentări și ambarcări de personal la bordul elicopterelor Puma Naval. Interesant a fost faptul că aeronavele Forțelor Navale au executat aceste manevre pentru prima dată pe puntea heliport a unei nave străine, aceasta fiind nava de desant *Rotterdam*.

La finalul exercițiilor comandantul Grupului de Elicoptere, locotenent-comandorul Alexandru Ionescu ne-a

declarat: „*Elicopterul Puma Naval se comportă foarte bine indiferent de tipul de navă pe care aterizează, bineînțeles mă refer la categoria de nave pentru care a fost proiectat. Condițiile de apunare sunt excelente pe nava olandeză și ne-am bucurat de sprijinul total al militarilor olandezi totuși decurgând foarte bine.*”

Pe parcursul prezenței noastre la bordul navei de desant *Rotterdam* am putut face o scurtă vizită a câtorva din compartimentele navei, ghid fiind locotenent-comandorul Hugo Sinke, șeful operațiilor de pe această navă. În urma acestei vizite am rămas plăcut impresionați de spitalul care se afla la bord, bine dotat și pregătit să primească în sala de operații patru pacienți în același timp, după cum ne-a explicat medicul navei, locotenent-comandorul Ernst Paul van Etten.

Începând cu ora 15.00 a aceleiași zile a avut loc un exercițiu de debarcare a infanteriștilor marini din cadrul Batalionului de Infanterie Marină Babadag pe plaja de la Vadu. Astfel, o companie a acestui batalion a debarcat de pe cele 3 nave de transport personal olandeze până la locul de desfășurare a acțiunilor terestre. În cadrul acestei debarcări un rol important l-au avut și navele Forțelor

Navale Române participante la această misiune, dragoarele maritime asigurând raionul din punct de vedere al siguranței împotriva minelor pentru navele de desant, iar corvetele însoțind navele de desant olandeze și asigurându-le protecția antisubmarin conform scenariului exercițiului.

Chiar dacă această debarcare de la Vadu nu a fost o noutate pentru unii infanteriști marini români, pentru majoritatea a reprezentat o primă colaborare cu marina olandeză. Activitatea a avut rolul de a întări colaborarea în teren între militarii olandezi și români și de a deprinde noi tehnici de acțiune, fiind o bună oportunitate de a îmbogăți experiența ambilor parteneri. Pe parcursul acestei debarcări militare Batalionului de Infanterie Marină a Forțelor Navale au fost nevoiți „să intre la apă” la propriu pentru a ocupa pozițiile în dispozitiv. Datorită și acestui fapt, militarii români au fost apreciați de camarazii de arme olandezi care au considerat acest sacrificiu nu tocmai ușor, mai ales că temperaturile au fost puțin peste zero grade.

Bilanț pozitiv

Exercițiul COOPERATIVE LION 09 a inclus pe lângă activitățile oficiale de diplomație publică și două spectacole de estradă susținute de Muzica Reprezentativă a Forțelor Navale Române și Steelband of the Royal Netherlands Marine Corps, spectacole care au delectat publicul prezent pe esplanada din fața Teatrului Național din Constanța și la Cazinoul din Constanța.

Deși activitățile din cadrul scenariului prevedeau o debarcare comună româno-olandeză în zona Sfântu Gheorghe, aceasta nu s-a mai putut desfășura din cauza condițiilor meteo nefavorabile. Cu toate acestea putem spune că exercițiul a fost un real succes, o bună experiență bazată pe colaborarea cu un partener bine pregătit și cu tradiție în acest tip de activități. De fapt aceste concluzii au fost reiterate și conturate pe parcursul zilei de 14 aprilie când a avut loc la Căminul Militar Constanța, bilanțul exercițiului COOPERATIVE LION 09.

Am fost și noi prezenți și am putut fi martori la luările de cuvânt ale participanților, la tradiționalul, de acum, schimb de cadouri, precum și la momentul înmânării de diplome participanților la această activitate. La finalul evenimentului am putut profita de bunăvoința celor doi codirectori ai exercițiului pentru a afla câteva din concluziile acestui amplu exercițiu.

Infanteriștii marini români pregătiți să debarce pe plaja de la Vadu

Ocuparea pozițiilor pe plaja de la Vadu.

Ripostă cu foc asupra infanteriștilor care au debarcat.

Navă de debarcare olandeză

Spun acest lucru pentru că în viitor conform Planului cu Principalele Activități al Forțelor Navale nu mai avem planificat un asemenea exercițiu, celelalte exerciții fiind naționale. Suntem mulțumiți de felul cum a decurs această colaborare, dorim să păstrăm și să întărim relațiile cu partenerul olandez prin schimburi de experiență bazate pe alte exerciții comune.”

Nu putem să nu amintim de sprijinul acordat Grupului Mass-Media de către Centrul de Presă al exercițiului coordonat de căpitan-comandorul Mugurel Pascu, șeful compartimentului de relații publice din cadrul Statului Major al Forțelor Navale care pe parcursul desfășurării exercițiului ne-a oferit informațiile necesare pentru o bună organizare a activităților redacției noastre. ■

Contraamiralul Pieter Bint: „Este pentru prima dată când colaborez cu parteneri din România la un exercițiu atât de complex. Intenția noastră era să căutăm un partener și am găsit unul alături de care am putut face din acest exercițiu un mare succes. Așa cum am spus am dorit să găsim un partener pe care să îl cunoaștem mai bine pe parcursul unor exerciții pentru a putea colabora pe parcursul unor evenimente reale în teatre de operații.”

Contraamiralul de flotilă dr. Niculae Vâlsan, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale: „Pentru Forțele Navale Române în ansamblu este principalul exercițiu internațional pe care îl organizăm în acest an în România.

Schimb de cadouri oficiale între contraamiralul Pieter Bint, Comandantul Forțelor Maritime Olandeze și contraamiralul de flotilă dr. Niculae Vâlsan, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale

BLACKSEAFOR 2009

O provocare pentru corveta „Contraamiral Eustațiu Sebastian”

Text și foto: căpitan Cosmin Dobrescu

În perioada 2-23 aprilie, corveta *Contraamiral Eustațiu Sebastian*, a reprezentat România la o nouă activare a Grupului Naval pentru cooperare regională BLACKSEAFOR. Inițiativa Grupului Naval de Acțiune Comună în Marea Neagră, BLACKSEAFOR, a aparținut Turciei, iar actul de naștere al acestei grupări a fost semnat la Istanbul de miniștrii de externe ai celor șase state riverane, la 2 aprilie 2001. Forță care acționează „la chemare”, BLACKSEAFOR are drept obiective fundamentale întărirea păcii și stabilității în regiune, a cooperării regionale și interoperabilității, creșterea transparenței între forțele navale ale statelor riverane Mării Negre, prin desfășurarea de operațiuni în comun vizând acțiuni de protecția mediului, căutare și salvare, vizite de curtoazie, operațiuni de protecție împotriva minelor și acțiuni umanitare, alte operațiuni mandatate de către părți, inclusiv operațiuni sub mandat ONU sau OSCE.

Corveta *Contraamiral Eustațiu Sebastian* a ridicat ancora din portul Mangalia pe 2 aprilie și a luat drum compas portul Eregli (Turcia). Aici a fost constituită gruparea navală BLACKSEAFOR din care au făcut parte, alături de corveta românească, nava de comandament *Slavutich* (Ucraina), fregata *Fatih* (Turcia), nava de desant *Azov* (Federația Rusă) și Fregata *Smeli* (Bulgaria).

Pe data de 3 aprilie, în condițiile unei vremi neprielnice, ceață groasă și vânt puternic, nava a executat manevra de intrare în portul Eregli. Prima fază a activităților desfășurate în comun cu celelalte nave, a cuprins vizite la oficialitățile militare și civile din portul Eregli, ateliere și ședințe de lucru pentru pregătirea activităților ce urmau a fi executate pe mare în următoarea fază a aplicației, exerciții demonstrative, competiții sportive, vizite la obiectivele turistice din zonă. În ultima zi de staționare în portul Eregli, a

avut loc exercițiul de asistență umanitară la care corveta *Contraamiral Eustațiu Sebastian* a participat cu o echipă de acțiune în caz de dezastre și cu o echipă medicală. Comandantul grupei de vitalitate, aspirantul Bogdan Tărășescu: „Pentru mine este primul exercițiu de acest gen la care am participat. Am învățat modul cum se acționează în cazul unei calamități naturale. Membrii echipei pe care o conduc au acționat prompt conform procedurilor standard care au fost învățate pe timpul modului instrucției operaționale de bază conduse de către Centrul de Instruire Simulare și Evaluație. Suntem o echipă unită și sunt foarte mulțumit de colegi prin modul cum au acționat la acest exercițiu”.

Echipa medicală de la bordul corvetei românești a acordat primul ajutor persoanelor rănite în timpul cutremurului în cooperare cu echipele medicale bulgărești și ucrainiene. Răniții

au fost transportați la spitalele din zonă cu ajutorul ambulanțelor aflate în Baza Navală. Toate aspectele legate de faza a doua a exercițiului de antrenament pe mare au fost stabilite și clarificate, astfel încât navele să fie pregătite pentru faza a doua a exercițiului.

Manevra de ieșire din port a avut loc în dimineața zilei de 7 aprilie. Imediat după părăsirea portului a avut loc exercițiul de tranzitare a unui canal dragat. Timp de o oră exercițiul s-a desfășurat în condiții foarte bune fiind urmat de respingerea atacului aviației inamice. La acest exercițiu navele din Grupare au fost supuse atacului avioanelor tip F-16. Exercițiul a fost un prilej bun pentru antrenarea operatorilor stațiilor de radiolocație cât și a grupei de conducere a luptei aeriene AAW (Anti Air Warfare).

O noutate în cadrul acestei activări a constituit-o exercițiul de căutare și atac a unui submarin. Timp de 6 ore navele din

grupare alături de alte trei fregate din cadrul Forțelor Navale ale Turciei au executat căutarea submarinului *Çanakkale* care s-a dovedit a fi greu de detectat, chiar dacă navele au avut sprijin aerian din partea elicopterelor ambarcate la bord. Prima zi de activități pe mare s-a încheiat într-o notă mai pașnică cu executarea exercițiilor de manevre tactice.

Programul celei de-a doua zile de pregătire a fost afectat, timp de câteva ore de condițiile meteorologice nefavorabile. După aproximativ patru ore ceață s-a risipit și am putut efectua schimbul de personal între nave. Din partea corvetei *Contraamiral Eustațiu Sebastian* au participat aspirantul Silviu Moraru și Mm IV Viorel Coman care au fost transportați la bordul fregatei *Fatih*: „La aproximativ cinci minute după ce am coborât în ambarcațiunea tip RHIB, o ceață densă a făcut ca vizibilitatea să scadă sub 50 m. Din cauză că nu mai vedeam nicio navă, maistrul militar care conducea ambarcațiunea a fost ghidat prin stația portabilă de comunicații spre fregata turcească. Când am ajuns la bordul fregatei comandantul a ținut să mulțumească echipajului corvetei 264 pentru sprijinul acordat. Atunci am aflat că singura navă care a avut contact radar cu ambarcațiunea RHIB a fost nava românească. Odată ajuns am fost ajutat să intru în atmosfera echipajului prin participarea la activitățile care s-au desfășurat în comanda de marș. Diferențele apar doar atunci când vorbim despre tehnică, modul de abordare este similar, oamenii fiind foarte instruiți la fel ca și noi”, ne-a declarat aspirantul Silviu Moraru.

Penultima etapă pe mare s-a încheiat odată cu intrarea în portul Constanța. Pe parcursul staționării în port, au avut loc primiri la autoritățile locale, iar echipajele navelor au vizitat principalele obiective din Constanța. De asemenea, la bordul navei ucrainiene au fost organizate workshop-uri pe diferite teme, conferința de presă și activitatea de planificare a serialelor din cadrul ultimei faze pe mare.

Odată cu ridicarea ancorei din portul Constanța a început și ultima fază a activităților pe mare. În cadrul exercițiului TACEX, corveta românească a avut rolul de a proteja nava rusească *Azov*, fregata *Smeli* jucând rolul „inamicului”. Datorită modului oportun și eficient în care au acționat militarii români, inamicul nu a reușit să-și îndeplinească obiectivul, acela de a deturna nava *Azov*. A urmat exercițiul de transfer materiale ușoare, RAS. Comandantul navei, locotenent-comandorul Claudiu Tănăsescu declara la sfârșitul exercițiului: „Reușita transferului de materiale ușoare este rezultatul muncii în echipă, împreună demonstrând nivelul ridicat de pregătire al echipajului. Ne-am luat toate măsurile de siguranță, atât pentru personal, cât și pentru întreaga navă”.

Spre seară, în timp ce navele se apropiau de portul Burgas, ultimul în cadrul acestei activări, vedetele rapide ale Forțelor Navale ale Bulgariei au încercat executarea unui atac prin surprindere asupra grupării. Reușind descoperirea în timp oportun a inamicului și acționând corect și eficient, corveta românească și fregata turcească au reușit să repingă atacul.

Intrarea și ancorarea în portul Burgas urmate de conferința de presă și activități protocolare, au reprezentat ultima fază a exercițiului. Aici, cel mai important moment al creștinătății, sărbătoarea Învierii Domnului, a fost sărbătorit de întregul echipaj ca o mare familie. Membrii echipajului au ținut să fie prezenți la slujbele desfășurate la bisericile din oraș de unde au adus lumina și speranța Învierii și celor de la bordul navei pe care acest eveniment unic i-a găsit la datorie. În ultima zi a escalei în Burgas a avut loc la bordul navei *Slavutich* și bilanțul exercițiului. S-a remarcat creșterea nivelului de interoperabilitate și modalitatea corectă de rezolvare a situațiilor tactice pe care corveta românească le-a primit pe timpul serialelor. Conducerea exercițiului a subliniat că din punctul de vedere al calificativelor, nu poate exista decât unul singur, acela de „EXCELENT”.

Pe 22 aprilie, la primele ore ale dimineții, nava a acostat în locul de dislocare permanentă în portul Mangalia. Aici s-a încheiat prima provocare pentru corveta *Contraamiral Eustațiu Sebastian*.

Locotenent-comandorul Claudiu Tănăsescu: „A fost acoperit tot spectrul de misiuni ale navei, luptă antisubmarin, respingerea atacului aviației și navelor inamice, căutare și salvare pe mare, transfer de materiale ușoare, vitalitate, asistență umanitară, remoraj. Pe toată durata exercițiului, echipajul navei a acționat conform procedurilor în vigoare. Consider că nava și echipajul și-au îndeplinit cu succes misiunea pe care au primit-o”. ■

„Uniți Pentru Pace”

ROFND XVII... după 6 luni în Kosovo

Olivia BUCIOACĂ

După șase luni de misiuni în sprijinul păcii, în teatrul de operații Kosovo, al doilea detașament al Forțelor Navale Române participant la misiune, ROFND XVII, s-a întors acasă. Pe 28 februarie a sosit pe aeroportul Mihail Kogalniceanu primul eșalon al detașamentului ROFND XVII, iar pe 7 martie al doilea eșalon de militari a revenit în țară.

Cu acest prilej, pe 12 martie, la Batalionul Infanterie Marină de la Babadag a avut loc ceremonia de repatriere a infanteriștilor marini. A fost a doua misiune în Kosovo, după ROFND XVI, la care Forțele Navale Române au participat cu o structură din compunerea batalionului. La ceremonie au participat, alături de familiile militarilor, contraamiralul Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale, comandanți de unități, reprezentanți ai Bisericii Ortodoxe Române și administrației publice locale. După prezentarea onorului și slujba religioasă oficiată de un sobor de preoți, s-a desfășurat apelul solemn, la care toții cei 86 de infanteriști marini au răspuns prezent. În semn de recunoștință, militarii detașamentului ROFND XVII au fost decorați de contraamiralul Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale cu „Emblema de Onoare a Forțelor Navale”.

Cei 86 de militari, comandanți de maiorul Remus Melinte, au făcut parte din Detașamentul Național de Forțe, ROFND din compunerea Grupului de Luptă Multinațional de Vest al misiunii conduse de NATO în Kosovo, KFOR. Deși pentru maiorul Remus Melinte nu a fost prima participare într-un teatru de operații,

totuși impresiile de după fiecare misiune sunt întotdeauna diferite, poate pentru că se desfășoară într-un alt context, iar vremurile se schimbă continuu sau pentru că a fost prima participare ca ofițer de legătură, comandant de detașament, ofițer care a făcut parte dintr-un comandament multinațional: „A reprezentat o nouă experiență. Pentru mine a fost a doua misiune în Kosovo, dar nici o misiune nu seamănă una cu cealaltă. A fost ceva nou. Lumea s-a schimbat. Am găsit alte peisaje, alți oameni și o atitudine mai bună a oamenilor față de viață în general, față de muncă, de trupele KFOR. Lucrurile merg spre rezolvare în Kosovo. Nu mai este acea atitudine din primii ani de după război. S-au parcurs 50.000 de km, au fost multe misiuni, dar acesta a fost rostul nostru acolo, de aceea ne-am dus. Nu au fost nici un fel de probleme, exceptând depărtarea de familie... în rest militarii sunt militari.”

Pentru pușcașii marini din detașamentul ROFND XVII aceasta a fost prima experiență în afara granițelor țării, prima misiune într-un teatru de operații. Participarea la misiuni în sprijinul păcii în Kosovo a însemnat foarte mult pentru toți militarii, atât din punct de vedere profesional cât și uman. Locotenentul

Claudiu Vișan: „Prima impresie este că a fost o misiune lungă. O experiență nouă pentru mine, bună din punct de vedere profesional, în care am avut parte de misiuni în sprijinul păcii într-un mediu în care nu am fost obișnuiți până acum. Din punct de vedere al familiei, o experiență destul de grea, pentru că am fost 6 luni departe de familie și vă spun cu inima deschisă că mi-a lipsit mult familia, am doi copii, o soție și mă bucur foarte mult că m-am întors la ei. Acum toate au trecut, suntem acasă, sănătoși toți, fără nici o problemă și încercăm să ne reluăm viața de dinainte.” Fruntașul George Matei: „A fost prima noastră ieșire în teatru. În țară ne-am pregătit mult pentru această misiune. Acolo însă ne-am confruntat cu totul și cu totul cu alte situații, dar am fost pregătiți și am făcut față cu succes misiunilor care ne-au fost încredințate. Condițiile din baza Camp Villagio au fost foarte bune și relațiile dintre militari excelente. A fost bine, ne-am adaptat foarte repede. Însă cel mai mult ne-a apăsătorul dorul de familie. Am lăsat acasă o soție și o fetiță de un an și a fost foarte greu departe de familie, dar asta ne este meseria și o facem cu plăcere. A fost o misiune îndeplinită cu succes și ne

bucurăm că ne-am întors sănătoși acasă cu toții.” Caporalul Constantin Culiță: „Aceste 6 luni au însemnat o experiență aparte, care mă va ajuta pe viitor în carieră. Condițiile din bază au fost foarte bune. O bază pusă la punct, un adevărat orășel în care găsești absolut orice. Militarii cu care am executat misiuni în comun au fost foarte prietenoși. Am fost foarte mulțumiți de colaborarea cu celelalte detașamente, nu am avut nici un fel de probleme. Într-adevăr mi-a lipsit familia, dar m-am gândit la viitor, la o carieră și știu că această experiență mă va ajuta.” Plutonierul Dan Ioniță: „Mi-am dorit să merg într-un teatru de operații în primul rând din curiozitate și în al doilea rând de ce să nu recunosc a existat și motivația financiară. Acum la sfârșitul misiunii sunt mulțumit de diurna pe care am luat-o, a meritat tot efortul și toată această depărtare de 6 luni și țin să vă spun că aș dori să mai particip la astfel de misiuni. Nu este greu atâta timp cât familia te susține și te încurajează.”

În Kosovo, infanteriștii marini au avut posibilitatea să coopereze cu militari proveniți din detașamente aparținând altor state ale lumii și să desfășoare în comun misiuni în sprijinul păcii. Locotenentul Claudiu Vișan: „Colaborarea a fost foarte bună în primul rând cu militarii italieni, pentru că am lucrat sub comanda unui Task Force italian. Am avut foarte multe de învățat de la ei, sunt foarte sociabili, foarte buni profesioniști, ne-au sprijinit extraordinar. Am legat relații de prietenie nu numai cu ei și cu militarii sloveni, maghiari, spanioli prezenți în baza Camp Villaggio.” Maiorul Remus Melinte: „Am colaborat

foarte bine cu militarii italieni, unguri și sloveni. Ne-au ajutat și ne-au sprijinit. În teatrele de operații militarii nu sunt români, unguri, italieni sunt doar militari, militari NATO, care se sprijină între ei și vorbesc aceeași limbă”

Și pentru că vorbim de o misiune în sprijinul păcii, iar rolul pușcașilor marini a fost acela de a proteja populația din zona de responsabilitate, o importanță deosebită a avut-o buna relaționare cu localnicii. Maiorul Remus Melinte: „Cu populația locală am relaționat foarte bine. În Kosovo cel puțin unul din trei oameni vorbește engleza fluent, deci te poți înțelege cu ei. Populația este la fel ca la noi în oraș. Nu au fost nici un fel de probleme.” Locotenentul Claudiu Vișan: „Cu populația sârbă relația a fost foarte bună încă de la început. Există o relație specială între poporul sârb și cel român. Am avut anumite temeri față de populația de etnie albaneză, dar ce am întâlnit acolo ne-a făcut să ne schimbăm părerea. Toți ne-au întâmpinat cu pâine și sare cum ar spune românii, au fost foarte atașați de noi, ne-au mulțumit la sfârșit pentru eforturile pe care le-am depus. Ei practic sunt conștienți că prezența noastră acolo înseamnă pentru ei pace, liniște, stabilitate, posibilitatea de a-și crea o viață.”

Cele șase luni au trecut și cel mai așteptat moment a fost cel al revederii, pe care cu siguranță familiile militarilor și l-au imaginat de foarte multe ori în toată această perioadă. Acum însă îl trăiau. Otilia Melinte, soția maiorului Remus Melinte: „Emoționant. Foarte emoționant,

deși avem experiență, este a treia misiune în care a fost. Au fost multe momente în care i-am simțit lipsa și oricât de multe plecări ar avea nu este mai ușor să trecem peste lipsa lor, dar învățăm de la an la an să trăim și fără ei și să ne bucurăm cât putem de ei în momentele în care sunt acasă.” Lidia Vișan, soția locotenentului Claudiu Vișan: „A fost foarte bine, cu atât mai mult cu cât avem doi copii. Ei s-au bucurat foarte mult. Mi-a fost puțin teamă că poate băiatul nu o să-l mai recunoască. Fetița e oricum mică, avea trei luni când a plecat. Dar ne-am reintegrat foarte bine, băiețelul l-a recunoscut de prima dată acum nu se mai desparte de tatăl lui, chiar plânge dimineața când pleacă la serviciu, iar cu fetița s-a împrietenit. Așteptăm acum liberele ca să ne obișnuim din nou unul cu altul.” Ștefana Plătică, mama infanteristului marin Laurențiu Plătică: „Plecarea a fost cu plâns și revederea tot cu plâns, dar de bucurie.” 6 luni...mult sau puțin, greu sau ușor?! numai în sufletul celor dragi rămăși acasă se află cu adevărat răspunsul la această întrebare. Otilia Melinte: „E foarte greu să fie plecat atâta vreme, dar sunt și foarte mândră de soțul meu. Cred că asta suplinește într-o oarecare măsură lipsa lui și îl sprijin cu toate forțele în tot ceea ce face și el știe asta. Cred că nu ar fi ușor dacă nu ar avea sprijinul nostru de acasă și nu i-ar fi ușor nici unuia dintre ei. Ne e greu nouă și cred că lor le este și mai greu, pentru că se lipsesc de întreaga familie, noi mai avem copiii și celelalte rude.” Lidia Vișan: „Fără discuții, greu, de ambele părți și pentru noi, dar și pentru el. Poate pentru mine a fost puțin mai ușor pentru că aveam copiii cu mine. Lui i-a fost dor și de mine, dar și de copii și cu siguranță lui i-a fost mult mai greu.” Ștefana Plătică: „Când a plecat am plâns, mi-a fost oarecum teamă, mi-a fost frică să nu se întâmple ceva. Băiatul m-a încurajat și mi-a spus să stau liniștită că acolo e bine. Tot timpul am fost optimistă, mă gândeam mereu că o să fie bine, că nu o să se întâmple nimic. Mă închinam, mă rugam pentru toți și a fost bine. S-a întors după 6 luni acasă și acum sunt bucuroasă și mândră de el că a avut curajul să plece.”

Pe parcursul celor șase luni petrecute în Kosovo, pușcașii marini au desfășurat peste 3.000 de misiuni și au parcurs cu tehnica din dotare peste 50.000 de kilometri. Greu sau ușor? Depinde din ce punct de vedere privim lucrurile. Important este însă că acum sunt din nou acasă, alături de familii, după ce au dus la bun sfârșit o misiune în sprijinul păcii într-un teatru de operații. ■

Foto: Olivia Bucioacă

Instrucție

Exercițiu complex la navele dragoare

AMBARCAREA UNUI PLIN DE MINE

Căpitan Cosmin OCHEȘEL

Miercuri, 1 aprilie în portul militar Constanța, s-a desfășurat un exercițiu de ambarcare a unui plin de mine la bordul dragorului maritim *Locotenent Remus Lepri*. Am avut ocazia să asistăm la un exercițiu care se desfășoară o singură dată pe an în cadrul Divizionului de Nave Minare-Deminare, activități de antrenament desfășurându-se însă în fiecare lună, dar cu un număr mai mic de mine ambarcate. În cadrul acestui exercițiu au fost ambarcate mine marine de contact cu antenă, după cum ne-a precizat comandantul navei, căpitanul Mihai Anton.

Deși este un exercițiu complex echipajul nu a lăsat să se observe frecvența redusă a acestui tip de activități reușind să își îndeplinească misiunea de ambarcare a minelor la bord fără incidente și în barem. La finalul exercițiului am putut observa mulțumirea șefului de stat major al divizionului, căpitan-comandorul Emanuel Paraschiv: „Având în vedere că la 1 martie divizionul a fost reorganizat și în prezent se află în perioada de operaționalizare, apreciez că acest exercițiu de ambarcare a unui plin de mine s-a desfășurat în condiții foarte bune, echipajul, la nivelul la care se află, a răspuns foarte bine la cerințele exercițiului. Acesta s-a executat în condiții de siguranță și a fost un antrenament foarte bun ținând cont și de faptul că încadrarea în bareme a fost, de asemenea, la un nivel bun spre foarte bun.” ■

O încercare de radiografie a Portului militar Brăila

Brăila rămâne (și) garnizoană de marină

Text: **Bogdan DINU**
Foto: **Ștefan CIOCAN**

Situat la kilometrul 176 al Dunării, pe brațul Arapu sau la Vărsătura cum mai este cunoscut, aproape mascat dinspre fluviu de un ostrov inundabil primăvara, portul militar Brăila a fost construit la jumătatea anilor '80 – deși puțini dintre cei întâlniți în documentarea noastră își mai amintesc acum când și cum a fost construit - și de atunci a rămas cel mai modern port militar fluvial. Pentru cei din Forțele Navale care lucrează acolo articolul nostru nu va suscita un interes deosebit. El se adresează însă cititorilor care doresc să afle ce nave și unități mai au Forțele Navale la Brăila. Pe locul unde odinioară nu era decât o baltă, pe o suprafață de mai bine de 4 hectare, s-au ridicat acum 25 de ani numeroase dane, cheuri, estacade care în prezent adăpostesc patru unități de nave și, după cum veți vedea, nu toate aparțin Forțelor Navale. Chiar de la intrarea în unitate, pe prima alee la stânga te întâmpină „arcul de triumf”, o construcție metalică, impunătoare de altfel, reminiscentă a perioadei comuniste când era în egală măsură și port prezidențial, locul de unde Ceaușescu ar fi trebuit să se îmbarce pe nava, prezidențială de asemenea, *Mureșul*, lucru care nu știm cu exactitate să se fi petrecut vreodată. Acum „arcul de triumf” și spațiul generos din fața acestuia (folosit în prezent ca heliport) face trecerea doar spre prima estacadă unde se află și prima unitate de nave. Astfel, partea leului revine Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie adică cele trei monitoare și cinci vedete blindate (la care pentru a fi corecți trebuie să adăugăm și cele două nave bază și remorcherul fluvial

302) cea mai mare, numeroasă și puternică unitate și cea care asigură și coordonează paza din port. Ca urmare, comandantul divizionului – în prezent comandorul Cristinel Uce - este și „comandant de port”, desigur în varianta militară, cu prerogative, atribuții și responsabilități clare. *„Responsabilitatea este mare. Noi încercăm ca prin măsurile și planurile pe care le-am pus în aplicare ordinea, disciplina și activitățile să se desfășoare în siguranță și fără a avea „pierderi colaterale” dacă mă pot exprima astfel”,* ne-a declarat comandorul Cristinel Uce. În lumina relativ recentelor evenimente din Armată, paza și securitatea depozitelor și a unităților militare în general rămâne unul din obiectivele importante, iar exercițiile și antrenamentele au loc cu regularitate. Iar paza eficientă a perimetrului nu ține până la urmă doar de fonduri financiare sau resurse umane, după cum ne-a precizat tot comandorul Uce: *„Nu este vorba de fonduri sau de oameni, problema e ca planurile pe care le-am gândit și le avem să fie viabile și măsurile ca și toate activitățile să se desfășoare într-un cadru organizat, regulamentar fără a avea probleme din punctul de vedere al ordinei, disciplinei, al aplicării regulamentelor și legilor militare.”*

Prezență obligatorie și familiară în peisajul oricărui port militar, navele bază sau cazarmile plutitoare cum apar în acte, adică acele obiecte plutitoare care pentru cei neavizați pot fi lesne confundate cu șlepuri sau pontoane, sunt spațiile unde echipajele și mai ales statele majore ale divizioanelor de nave își desfășoară activitatea. Nepropulsate dar armate cu mitraliere, aflate de regulă sub comanda unui maestru militar, de obicei vechi de câteva decenii, dar cu mai multe reparații capitale la activ, ele reprezintă pentru

marinarii militari birourile, sălile de mese sau de festivități, cluburi, săli de operații și în egală măsură magazii și depozite. Și chiar dacă sunt nepropulsate ele pot fi oricând deplasate, oriunde pe Dunăre de către un remorcher fluvial, așa cum s-a și întâmplat de altfel anii trecuți, pentru a deveni puncte de comandă ambarcate.

Prin menționarea acestui tip de navă facem și trecerea la celelalte unități de nave din Brăila care aparțin direct de Secția Logistică 329, Grupul de Nave Logistice și Atelierul Plutitor Reparații Nave și Tehnică de Luptă. Navele sunt cele specifice adică atelierul plutitor pentru reparații nave și tehnică de luptă 126, nava de comandament *Mureșul* (care staționează însă pe faleza

Secvență de instrucție la monitoarele fluviale.

În prim plan o parte din navele Grupului de Nave Logistice al Secției 329 Logistice de la Brăila; în fundal navele Divizionului 88 Vedete Fluviale

Comandorul Cristinel Uce, comandantul Portului militar Brăila și al Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie.

Interesant este însă faptul că Secția Logistică este de fapt administratorul Portului militar Brăila. Căpitan-comandorul Iulian Sandu, comandantul Secției Logistice 329 Brăila: *„În primul rând noi furnizăm energia termică, electrică, apa, navelor acostate în portul militar, tot ceea ce ține de întreținere și vreau să precizez că în prezent executăm lucrări de îmbunătățire a sistemului de siguranță, dotarea gardului perimetrului cu sârmă ghimpată și instalație de iluminare.”*

A doua unitate ca mărime din Portul militar Brăila este însă Divizionul 88 Vedete Fluviale, mai precis jumătate din unitate, Secția I și statul major al divizionului, Secția a II-a aflându-se după cum probabil știți, la Tulcea. Secția grupează șase nave și un remorcher fluvial. Dincolo de atribuțiile care

revin unității în asigurarea pazei, noi am vrea doar să menționăm că în compunerea unității există câte două nave de la fiecare divizion de vedete dragoare desființate în ultimul deceniu, astfel încât, unitățile aflate cândva la Turnu Severin, Giurgiu și Galați mai continuă să „trăiască”, prin nave, și în actuala structură. Surprinzător poate pentru unii în Portul Militar Brăila există și o unitate unicat, aparținând însă Forțelor Terestre, mai exact este vorba despre Batalionul Nave Trecei Fluviale din compunerea Brigăzii 10 Geniu „Dunărea de Jos”. Batalionul cuprinde două grupuri fiecare cu câte două bacuri catamaran de 300 de tone (astfel de nave nu există în Forțele Navale), două ceamuri de 240 de tone (identice cu cele existente în Grupurile de Nave Logistice de la Dunăre), o companie treceri desant, una de stat major, o navă bază, un remorcher și un tanc fluvial. Cooperarea dintre cele două categorii de forțe la acest nivel este una deosebită, după cum ne-a precizat și maiorul George Caloian, locțiitorul comandantului Batalionului Nave

Căpitan-comandorul Iulian Sandu, comandantul Secției 329 Logistice Brăila.

Bacurile și ceamurile Batalionului Nave Trecei Fluviale

Trecei Fluviale: *„Din 2001 această unitate este dislocată în cazarma port militar Vărsătura și relațiile de colaborare cu cei din Forțele Navale sunt excelente. La ora actuală în portul militar ni s-a distribuit o zonă de responsabilitate pe care o avem în primire și pe care o administrăm corespunzător. Relațiile dintre structurile din portul militar sunt deosebite, atât din punct de vedere profesional cât și al relațiilor de prietenie, ținând cont de faptul că suntem marinari, cu toate că aparținem trupelor de uscat, ne considerăm marinari datorită tehnicii pe care o avem în dotare.”* Aici cei care în mod nemijlocit organizează și conduc activitățile la nave sunt maiștrii militari de marină, iar cei care conduc activitățile în general sunt ofițeri și subofițeri de geniu.

Cu toate acestea Brăila rămâne și garnizoană de marină, chiar dacă o împarte cu Brigada 10 Geniu și alte unități și, mai ales, rămâne locul cu cea mai mare concentrare de nave militare fluviale de pe Dunăre. ■

Maiorul George Caloian, locțiitorul comandantului Batalionului Nave Trecei Fluviale al Brigăzii 10 Geniu „Dunărea de Jos”.

În preambulul tragerilor de la mare Foc... la Peceneaga

Foto: Ștefan Ciocan

Căpitan Cosmin OCHEȘEL

În perioada 23 - 26 martie Divizioanele 67 Nave Purtătoare de Artilerie și 88 Vedete Fluviale, navele Secțiilor 329 și 325 Logistice și navele Batalionului 307 Infanterie Marină au executat trageri cu armamentul de la bordul navelor și cu armamentul de infanterie, în poligonul temporar Peceneaga.

Cadrul tactic în care s-au desfășurat aceste activități l-a constituit „Monitorizarea și controlul traficului fluvial pe brațul Măcin, neutralizarea forțelor paramilitare, asigurarea transportului umanitar și evacuarea necombatanților”.

Deoarece în perioada 23 februarie - 5 martie, cele două divizioane au participat la exercițiul SIMEX condus de Centrul de Instruire Simulare și Evaluare, aceste trageri au fost o continuare practică a

instruirii din acea perioadă. Comandorul Cristinel Uce, comandantul Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie: „Desfășurăm activitățile de trageri cu armamentul de artilerie și de infanterie, respectiv EXART-urile 608, 609, 610, 503 și tragerile de infanterie speciale cu grupa de Force Protection de la bord.”

Chiar dacă ziua de luni, 23 martie, a debutat cu vreme frumoasă pe parcursul următoarelor zile condițiile meteo s-au

deteriorat făcând desfășurarea activităților mai dificilă. Buna coordonare a tragerilor și experiența militarilor au făcut ca această activitate să pară o misiune de rutină îndeplinită cu succes.

Divizionul 67 Nave Purtătoare de Artilerie a fost cel care a început tragerea, monitorul *Lascăr Catargiu* (47) aflat sub comanda căpitanului Ciprian Armașu fiind prima navă care deschis focul asupra țintelor. Au urmat apoi celelalte nave din divizion și din divizioanele prezente în raionul Peceneaga. În timp ce o parte din nave executau trageri, la bordul celorlalte nave s-a desfășurat examenul de comandant de navă. Examenul a decurs în condiții bune, iar aprecierile comandanților celor două divizioane implicate, au fost pozitive.

Și dacă tot am vorbit de poligonul temporar de la Peceneaga, trebuie să menționăm buna colaborare existentă între Serviciul Fluvial și Primăria Peceneaga, instituții care au încheiat un protocol de colaborare atât pentru perioada tragerilor cât și pentru perioada ulterioară acestora, protocol semnat de șefii celor două instituții, comandorul Petrică Coman și doamna primar Marița Gurgu.

Cu misiunile de tragere ale navelor de la fluviu ne vom reîntâlni în luna mai, atunci când sunt planificate, pentru al treilea an consecutiv, tragerile de artilerie cu calibre mai mari de 14,5 mm, în raionul Midia-Vadu. ■

Foto: Ștefan Ciocan

Adio Arme!

Text: căpitan ing. Mihai EGOROV
Foto: Ștefan CIOCAN

În numărul anterior al revistei ați putut citi despre trecerile în rezervă ale domnului viceamiral dr. Victor Barbu, director adjunct al Statului Major General și ale domnilor contraamirali Gheorghe Petria și Mircea Rusmănică, locțiitor al șefului Statului Major al Forțelor Navale și respectiv, comandant al Flotei. Vă propunem în paginile următoare „ultimele” interviuri în uniformă, acordate cititorilor revistei *Marina Română*, pe marginea carierei militare, a respectului față de armă și profesia aleasă.

Satisfacția unei cariere împlinite

„Primii ani de «navă» și-au pus amprenta asupra formării și dezvoltării mele ulterioare”

Interviu cu viceamiralul (r) dr. Victor Barbu

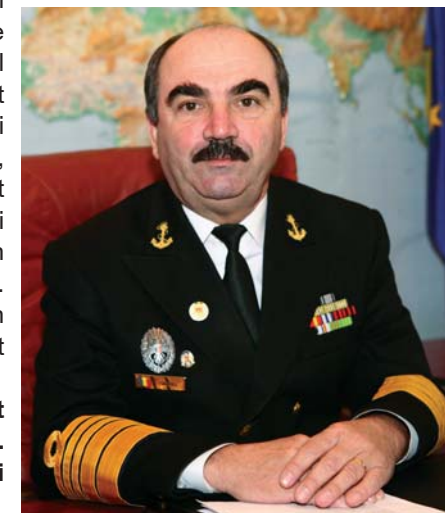
- Domnule viceamiral, în 1971 ați absolvit liceul militar „Dimitrie Cantemir” din Breaza. De ce ați ales marina ca profesie?

- Principala motivație pentru care am ales marina o constituie existența unor membri ai familiei mele care erau îmbrăcați militar, care făceau parte din marina militară și marina civilă. Este vorba de doi frați ai mamei – unul, ofițer activ, lucra în Marele Stat Major din acea vreme, iar cel de-al doilea era marinar de cursă lungă. Atât de tare m-au impresionat uniforma și modul în care au prezentat marina încât, deși eram copil pe atunci am optat atât eu cât și fratele meu să devenim ofițeri de marină. Este adevărat că amândoi am optat pentru cariera de marinar militar. Acum la finalul carierei pot spune că am făcut o alegere potrivită, de care sunt mândru.

- În decursul carierei ați ocupat funcții pe diferite trepte ierarhice. Care a fost funcția cu care v-ați identificat?

- Sincer, funcția cu care m-am identificat a fost cea de „șef al biroului proiectare cariere militare”. Și probabil că dovada acestei afirmații o constituie faptul că am contribuit în mod hotărâtor la elaborarea „Ghidului carierei militare”, la elaborarea modelului de structurare a posturilor pe categorii de personal și pe grade militare și la elaborarea altor acte

normative care să descrie evoluția în carieră a cadrelor militare, evoluție insuficient normativităată în Armata României, până la integrarea noastră în Alianța Nord Atlantică. Aceasta este funcția în care am lucrat mult la aceste proiecte și am făcut-o cu multă plăcere; ulterior prin funcțiile ocupate în cadrul Direcției Management Resurse Umane - șef de secție și locțiitor șef Direcție - mi-au oferit posibilitatea să continui ceea ce am început în calitate de „șef al biroului proiectare cariere militare”. În egală măsură cu această funcție pot spune că o funcție care a constituit un moment deosebit în cariera mea a fost funcția de „șef resurse” în cadrul Statului Major al Forțelor Navale. A fost deosebită întrucât

am avut posibilitatea pe de o parte, să mă întorc în categoria de forțe din care plecasem cu mai mulți ani în urmă, iar pe de altă parte să pun în aplicare ceea ce eu am gândit și am scris atunci când am lucrat în Direcția Management și Resurse Umane.

- Mai este „Ghidul carierei militare” unul aplicabil astăzi?

- Este aplicabil, deși ar trebui dezvoltat. Nu neapărat modificat, ci în mod deosebit dezvoltat. Lipsesc încă acele modele de carieră ideală, acele trasee de carieră, care să spună fiecărui individ care sunt pașii pe care trebuie să-i parcurgă pentru a putea să ajungă pe o treaptă a ierarhiei militare și într-un anumit tip de funcție pe care el și l-a propus ca ideal de carieră. De exemplu, dacă vrea să ajungă, cum am ajuns eu, director adjunct în cadrul SMG, ar trebui să fie descrise principalele poziții anterioare, nivelul de pregătire care trebuie atins, cursurile care trebuie urmate, tipurile de funcții pe care ar trebui să le ocupe, astfel încât, să aibă experiența și pregătirea necesare să exercite atribuțiile unei asemenea funcții.

- Cum vă amintiți marina în primii ani ca ofițer?

Contraamiralul Dorin Dănilă, dreapta, oferind un cadou simbolic viceamiralului dr. Victor Barbu, la trecerea în rezervă

- Ca o armă care mi-a creat o impresie deosebită prin oamenii care erau la acea vreme la bordul navelor, prin spiritul de echipă, prin atașamentul față de navă. Mi-am început cariera la bordul unei vedete purtătoare de rachete (VPR). Erau acest spirit de echipă, acest atașament față de navă, atât de evidente și m-au impresionat atât de mult, încât m-au făcut să-mi desfășor ulterior activitatea, având ca ideal și ajungerea la spiritul de echipă și atașamentul față de instituția militară, împreună cu toți cei cu care am lucrat. Aveam impresia că suntem la bordul unor nave foarte performante, pentru că nu aveam repere să putem face comparație, dar eram mândri la acea vreme, noi vedetiști, că suntem în marea unitate de elită a marinei, așa fiind considerată la acea vreme Brigada de Vedete. Am fost încântat să lucrez la bordul unui VPR; de altfel, eu fiind șef de promoție am avut posibilitatea să-mi aleg primul funcția și mi-am ales-o în acest divizion de nave. În anii în care am lucrat la acest divizion de nave – este adevărat că nu suficient de mulți – mi-am însușit un anumit stil de muncă, spiritul de camaraderie, respectul față de regulă, respectul față de oameni și alte trăsături care m-au urmărit toată viața. Aș putea spune că primii ani de „navă” și-au pus amprenta asupra formării și dezvoltării mele ulterioare.

- În perioada 1982-2004, ați încadrat funcții la structuri adiacente Forțelor Navale – Academia Militară,

Statul Major General, Direcția Management și Resurse Umane. Cum ați (re)găsit Forțele Navale în anul 2004?

- Întoarcerea mea în 2004 în Forțele Navale a fost un moment de satisfacție și de bucurie. Este adevărat că am venit la sfârșitul unei perioade în care marina trecuse printr-un amplu proces de restructurare, proces care a însemnat scoaterea din înzestrare a celei mai mari părți a navelor de luptă, inclusiv a vedetelor purtătoare de rachete pe care eu îmi începusem activitatea ca ofițer de marină și în același timp reducerea drastică a personalului și înlocuirea militarilor în termen cu militari profesioniști. Era o perioadă de ample transformări, dar erau efectuate doar din punct de vedere fizic. Am găsit marina într-o perioadă în care avea nevoie de măsuri ferme, de măsuri concrete pentru a se putea înscrie în noul context al intrării noastre în Alianța Nord-Atlantică, în noul context al misiunilor pe care armata și Forțele Navale trebuiau să le îndeplinească. În acel an am avut șansa să fiu într-o echipă condusă de actualul șef al Statului Major General, amiralul dr. Gheorghe Marin, care a imprimat un ritm deosebit întregii activități din cadrul Forțelor Navale, care a introdus un cadru normativ concret, măsuri care să ducă la creșterea gradului de profesionalizare al militarilor și să asigure capacitatea noastră de acțiune inclusiv în misiuni internaționale. Și chiar din acea perioadă ne înscriem cu participarea unei fregate la operația NATO, ACTIVE ENDEAVOUR. Aș putea spune că am redescoperit marina în altă configurație și cu alte misiuni. În acest proces de redescoperire în același timp am lucrat timp de doi ani în această echipă la pregătirea Forțelor Navale pentru a putea fi ceea ce sunt astăzi.

- Ați afirmat că la începutul carierei, ați descoperit acel spirit de echipă existent în cadrul marinei. Ați reușit să implementați acest spirit în cadrul echipelor pe care le-ați coordonat?

- Eu cred că da. Dincolo de echipa din care am făcut parte la nivelul SMFN și ulterior SMG, la rândul meu am lucrat la Forțele Navale într-o echipă alături de actualul contraamiral de flotilă Dan Popescu, care răspundea de serviciul logistic, de contraamiralul Gheorghe Petria, care răspundea de serviciul personal și cu care am făcut într-adevăr echipă. Am lucrat în echipe foarte bune și la DMRU, în mod deosebit cu generalul Bălan, cel care a condus această direcție la înființare, în 1997 și alături de care am făcut o echipă împreună cu subordonații mei, cu care am reușit să creionăm și să punem în aplicare acel cadru normativ privind managementul resurselor umane compatibil cu cel practicat în armatele NATO. Așa cum vă spuneam, ceea ce am întâlnit eu la navă, în primii ani ai carierei, am vrut ca în decursul carierei militare, în toate funcțiile pe care le-am ocupat să realizez acest lucru. Este indiscutabil faptul că dincolo de competența profesională a unui lider, indiferent de treapta ierarhică pe care se află, echipa are un rol hotărâtor în succesul inclusiv al liderului respectiv.

- Care a fost comandantul care v-a marcat cursul carierei?

- Chiar dacă nu a fost un comandant anume, aș putea vorbi de doi oameni care mi-au marcat cursul carierei. Unul a fost generalul Bălan, care atunci când a fost numit în funcția de șef al DMRU, mi-a propus funcția de șef birou proiectare carieră – eu lucram atunci în Secția Studii sociale în Statul Major General – de la care am învățat să studiez cu atenție fenomenele respective, să definesc foarte clar întâi ce obiective vrem să atingem și apoi să stabilim linia de conduită pentru îndeplinirea lor; pe același nivel l-aș pune pe actualul șef al SMG, amiralul dr. Gheorghe Marin, care atunci

Family Photo – personalul SMFN prezent la ceremonialul trecerii în rezervă a Cam. Gheorghe Petria și Vam.dr. Victor Barbu.

când mi-a propus să lucrez în echipă cu dânsul la SMFN, am făcut-o cu multă bucurie – pe de o parte pentru că reveneam la arma din care plecasem, iar pe de altă parte pentru că îl cunoșteam foarte bine, îi știam performanțele din carieră și dincolo de faptul că a contribuit în mod hotărâtor la formarea mea profesională, la evoluția mea în carieră, a fost și un om de la care am învățat foarte multe.

- Privind retrospectiv, care sunt împlinirile viceamiralului Victor Barbu?

- Sunt pe mai multe domenii și le voi aborda pe cele din punct de vedere profesional. Am satisfacția ajungerii pe o treaptă a ierarhiei militare, la care poate unii nici nu se gândesc – să lucrezi în structura de conducere a SMG, este o realizare care îți aduce satisfacții deosebite -; din punct de vedere al formării mele profesionale, dar și ca om, am satisfacția obținerii titlului de „doctor în științe militare” și a obținerii titlului de conferențiar universitar, recunoscut de Ministerul Educației Cercetării și Inovării. Sunt din punct de vedere profesional realizări deosebite pentru care am muncit de pe băncile liceului și cel puțin până în 2007 când mi-am susținut teza de doctorat. Din punct de vedere familial, sunt mulțumit că am reușit – cu ajutorul instituției militare în care am lucrat toată viața – să cresc și să-mi educ cei trei copii pe care îi am și să fiu mulțumit de realizările lor ca oameni și în plan profesional. Cred că sunt două paliere suficiente pentru realizările pe care le am la încheierea carierei militare.

- Aveți proiecte pe care regretați că n-ați reușit să le finalizați?

- Da, cel puțin unul, proiectul managementului carierei individuale. Deși l-am creionat, deși din punct de vedere teoretic l-am abordat, deși la nivelul DMRU am realizat un prim proiect de management al carierei fiecărui individ, nu am reușit să-l construiesc ca sistem, să-l văd funcționând. Are niște pași efectuați, sunt câteva realizări și sper ca ofițerii care au lucrat la acest proiect și care se află unii în Direcția Personal și Mobilizare din SMG, iar alții la DMRU să continue acest proiect și să-l pună în practică pentru că este mare nevoie de el și este așteptat mai ales de cei tineri pentru

a avea încredere în profesia militară, în evoluția în cariera militară și a le creiona acea evoluție.

- Ultima funcție pe care ați ocupat-o în sistemul militar a fost cea de director adjunct al Statului Major General. Cum „s-au văzut” Forțele Navale de la nivelul acestei poziții?

- S-ar putea să se spună că am o poziție partizană Forțelor Navale, dar eu cred că pentru prima dată Forțele Navale s-au regăsit în postura de categorie de forțe a armatei egală cu celelalte. Și am și câteva argumente. Pentru prima dată Forțele Navale au participat în teatrele de operații, așa cum participă Forțele Terestre, dar au participat și Forțele Aeriene. Iată, că în ultimul an Forțele Navale au participat la misiunile din Kosovo, deci este o recunoaștere a faptului că sunt o categorie de forțe egală, din punct de vedere al obligațiilor, al drepturilor, al posibilităților și nivelului de instruire cu toate celelalte categorii de forțe ale armatei. Aș vrea să întăresc această afirmație cu faptul că potrivit Strategiei de înzestrare, fiecare categorie de forțe va beneficia de două programe strategice, numărul lor egal însemnând și importanța egală acordată fiecărei categorii de forțe. Este un lucru pozitiv a cărei linie de conduită trebuie menținută indiferent ce culoare sau ce categorie de forțe va reprezenta șeful SMG.

- Ce sentimente vă încearcă la despărțirea de cariera militară?

- Aș vrea să încep cu partea pozitivă: satisfacția unei cariere împlinite – este primul sentiment care mă încearcă; respectul față de instituția militară, pentru că ea m-a format și datorită ei mi-am crescut o familie, datorită ei am avut realizările pe care le am. Datorită instituției militare, sunt un om capabil la această vârstă să mă reintegrez în societatea civilă. În același timp mă încearcă și un regret – cel al despărțirii de uniforma militară, care mi-a fost tare dragă.

- Trecerea în rezervă nu înseamnă inevitabil și încheierea carierei profesionale pentru un om. Care sunt proiectele dumneavoastră de viitor? Veți rămâne un apropiat de marină?

- Sigur că da, voi fi alături și voi apăra interesele armatei în ansamblu și în mod deosebit ale Forțelor Navale. Voi milita pentru promovarea unei imagini corecte a Armatei României, mai ales în contextul actual în care există o agresiune din partea unora din societatea civilă asupra imaginii instituției militare. Acum, când nu mai sunt sub „comandă”, îmi voi rezerva dreptul să intervin la posturile de radio și televiziune pentru a prezenta adevărata imagine a instituției militare, instituție care trebuie apreciată nu după un eveniment apărut într-un anumit context, ci după nivelul de instruire compatibil cu armatele NATO, pe care-l are, participând în toate teatrele de operații alături de structurile NATO și obține aceleași performanțe, mai ales în contextul anumitor limitări tehnice pe care le avem. Este o armată care are cadre și personal pregătit să îndeplinească orice funcție în structurile Alianței Nord-Atlantice din Europa și SUA, este o armată care este capabilă să îndeplinească orice misiune în afara teritoriului, dar și în țară și este o instituție care are un respect deosebit față de instituțiile statului. Niciodată noi nu am intervenit în afara cadrului legal. În același timp aș vrea să continui activitatea la catedră; mi-a plăcut activitatea la catedră, mi-a plăcut să pot transmite din cunoștințele acumulate celor care sunt acum în proces de perfecționare a pregătirii și probabil că după ce-mi voi termina un concediu ceva mai lung, ca o compensație pentru concediile din anii trecuți, neefectuate, mă voi îndrepta către o activitate de nivel universitar. Aceasta în paralel cu sprijinul copiilor mei pentru a-și crește la rândul lor copiii, respectiv nepoții.

- Într-un interviu pe care ni l-ați acordat anul trecut afirmați printre altele că pentru a motiva oamenii să aleagă cariera militară „trebuie să înțelegem că această profesie trebuie plătită”. În condițiile actualelor restricții bugetare care afectează inevitabil și armata, prin ce pârgghii considerați că pot fi atrași tinerii spre o carieră în Forțele Navale?

- Indiscutabil că motivația financiară este principala motivație și îmi mențin punctul de vedere, că indiferent de restricțiile bugetare trebuie realizată totuși o motivare prin salariu, mai ales la intrarea în cariera militară. Din păcate, cele mai mici venituri le au SGV-ii, subofițerii tineri, ofițerii tineri exact la începutul carierei militare când se confruntă cu lipsa locuinței, când se confruntă cu nevoia de bunuri personale; și eu mi-am început cariera la fel, atunci sunt cerințele foarte mari și salariile destul de mici. Dincolo de acest lucru, trebuie să afirm că sunt și alte pârgghii motivaționale care nu au fost poate suficient de bine prezentate și ar trebui insistat pe acestea. Iată de exemplu, posibilitatea de a lucra într-un comandament NATO, posibilitatea de a lucra trei ani într-o țară străină, posibilitatea de a merge la post alături de familie; este benefică acestă oportunitate pentru evoluția ulterioară a copiilor, pentru pregătirea lor. Este una din pârgghiile pe care putem să le folosim în procesul de motivare. În același timp aș vrea să insist asupra faptului că profesia militară este o profesie cu mari satisfacții. Sigur că trebuie să-ți placă de la început, să accepți că este meseria care te atrage. Când ești atras de fascinația mării, de uniformă, de dorința de a călători și în afara teritoriului este indiscutabil că acesta este locul în care poți să ai satisfacții deosebite. Poate că în egală măsură ar trebui să mai umblăm și la simbolurile externe. Poate o ținută mai adecvată timpurilor noastre, prin perfecționarea aspectului ei, a calității materialelor folosite – pentru că imaginea armatei o vedem în primul rând la ținută. Simbolurile externe ne plac întotdeauna la ținuta militară și la

acestea ar trebui aduse îmbunătățiri, așa cum se practică la alte armate. Modul de acordare a unor recompense simbolice – embleme, medalii, barete – este foarte important pentru atragerea tinerilor spre cariera militară. Nu cred că este cineva la nivelul conducerii care să spună că nu ne-ar trebui bani mai mulți, dar așa cum ați afirmat și dumneavoastră ne găsim într-o perioadă dificilă.

- Dacă ar fi să le dați un sfat, ce sfat le-ați da celor care se gândesc acum dacă să plece sau nu din Forțele Navale?

- Să aibă încredere în profesia militară. Să fie încrezători că această profesie le poate asigura până la urmă satisfacția împlinirii profesionale. Sigur că această satisfacție nu poate fi suficient de bine înțeleasă la 30, 40 de ani, dar le doresc tuturor celor care sunt în instituția militară, în Forțele Navale, în acest moment să aibă răbdare, să ajungă la vârsta pe care eu o împlinesc în acest an, 57 de ani și atunci se vor convinge că pot avea satisfacții deosebite în cariera militară. Eu sunt convins că profesia militară va rămâne o profesie cu o atractivitate pentru mulți tineri și o profesie în care oamenii pot să ajungă la satisfacții profesionale deosebite. De asemenea, sunt convins că profesia militară va cunoaște îmbunătățiri din punct de vedere al recunoașterii ei atât de către instituția militară cât și de către instituția civilă; recunoaștere nu doar materială cât și ca imagine. Să aibă încredere că Forțele Navale se vor dezvolta și se vor perfecționa în acord cu misiunile la care acestea trebuie să participe, că vom avea o flotă modernă, că vom avea posibilitatea să participăm la orice tip de misiuni ale Alianței. Și, iată, dacă ne referim numai la elicopterele intrate în dotarea Forțelor Navale, la care am contribuit pe perioada cât am fost șef al resurselor la SMFN, constituie o dovadă că Forțele Navale sunt în dezvoltare, sunt în proces de perfecționare, un proces continuu.

- Domnule viceamiral, ce mesaj ați dori să le transmiteți foștilor colegi și subordonați din Forțele Navale?

- Le spun că îmi aduc aminte cu bucurie și plăcere de clipele petrecute împreună în Institutul de Marină, ca studenți ai acestei prestigioase instituții de învățământ militar, îmi aduc aminte cu plăcere de activitatea desfășurată împreună la bordul navelor, îmi aduc aminte și de clipele petrecute împreună cât am locuit în Mangalia și în același timp îmi aduc aminte cu plăcere de comandanții – începând cu fostul comandant al academiei, viceamiralul Ilie Ștefan, dar și de cei cu care am lucrat și ulterior au ajuns pe treptele înalte ale ierarhiei militare – contraamiralii Nasuia, Postică, etc. Le doresc din inimă să fie sănătoși, să ne întâlnim cu plăcere atunci când voi veni pe litoral să rememorez viața de marinar, să ne amintim clipele plăcute din profesia noastră și să avem în egală măsură același sentiment de încredere pe care eu îl am în necesitatea și puterea Forțelor Navale, de a fi în măsură să stea de pază frontierelor de apă ale țării, să participe la toate misiunile la care va fi chemată în cadrul obligațiilor și angajamentelor pe care România și le-a asumat. Aș vrea de toți să aud numai de bine.

- Vă mulțumim pentru interviul acordat, vă dorim multă sănătate, putere de muncă și să vă bucurați de o pensie cât mai lungă.

- Vă mulțumesc pentru colaborarea pe care am avut-o de-a lungul carierei, sigur mai scurtă în cadrul Forțelor Navale și ulterior, pentru faptul că întotdeauna ați răspuns atunci când noi vă solicitam să prezentați Forțele Navale în fața personalului din Forțele Navale și în fața celor care locuiesc în zona de interes a Forțelor Navale. ■

„Munca în echipă a fost cea care m-a lansat și m-a consacrat”

Interviu cu domnul contraamiral (r) Gheorghe Petria

- Domnule contraamiral de ce ați ales marina ca profesie și care au fost factorii determinanți în această alegere?

- Eu am plecat de acasă de la 14 ani, am urmat liceul militar din Breaza și în timpul uneia dintre vacanțe, în anul 1970, am beneficiat de o tabără la mare, prilej cu care mi s-a deschis apetitul pentru marină. În acea tabără am participat la multe activități organizate de Marina Militară și toate aceste activități m-au fascinat și m-au determinat să optez după liceul militar, pentru marină. În 1972 am absolvit liceul militar, am dat examen la Școala Superioară de Marină, am fost doi pe loc, am reușit și, astfel, mi-am început cariera în marina militară. Pe parcursul celor patru ani de Școală Superioară inițial și, apoi, de Institut de Marină, mi-am desăvârșit pregătirea ca ofițer de marină, primii doi ani făcându-i la bordul *NS Mircea*, prilej cu care am făcut și un marș extraordinar în Marea Mediterană. După acest marș m-am considerat împlinit și pregătit pentru a desfășura o carieră în folosul marinei militare.

- În decursul carierei ați ocupat diferite funcții, de la cea de comandant unitate de luptă arme sub apă la Divizionul 50 Vânătoare de Submarine până la cea de loțiitor al șefului Statului Major al Forțelor Navale. Care a fost funcția care v-a marcat cariera?

- Prima funcție de comandant unitate de luptă a fost la vânătorul de submarine 2, prilej cu care am învățat foarte multe din tainele meseriei de ofițer. Am evoluat apoi ca ofițer secund, comandant de navă, șef de stat major al unității, după care începând cu anul 1990, am desfășurat activități în domeniul operațiilor la nivelul Flotei, Diviziei Maritime pe atunci, și din 1994, în cadrul Statului Major al Forțelor Navale. Cea mai frumoasă funcție pe care am avut-o a fost cea de comandant de navă, care mi-a dat aripile și m-a direcționat în sensul unei mai bune relaționări cu oamenii și a conștientizării răspunderii care mi s-a acordat atât pentru navă cât și pentru echipajul pe care îl aveam în subordine. Anii în care am fost comandant de navă m-au marcat și mi-au direcționat trăsăturile de caracter.

- Care a fost unitatea de care ați fost legat cel mai mult în anii dedicați marinei?

- Cel mai legat mă simt de Statul Major al Forțelor Navale, respectiv Comandamentul Marinei Militare, pentru că din anul 1994, mi-am desfășurat activitatea fără întrerupere în acest comandament, activitate care a necesitat rezolvări de situații cu care eu nu mă întâlnisem anterior, a necesitat o continuă perfecționare și o muncă de creație deosebită. Ar fi nedrept să nu recunosc că cea mai frumoasă poziție a fost cea de când am venit în București, la mutarea SMFN-ului, ocupând succesiv funcții de șef al resurselor, loțiitor, funcții cu gradul de contraamiral de flotilă, grad pe care apoi l-am și obținut.

- Care sunt împlinirile dumneavoastră?

- Împliniri sunt multe. Tot ce am făcut am făcut din pasiune și am făcut cu simțul datoriei de a îndeplini și promova interesele structurilor în care am evoluat. Totodată, am avut și am îmbinat

Foto: Ștefan Ciocan

exigența cu capacitatea de a înțelege oamenii și de a le rezolva problemele. Munca în echipă a fost cea care m-a lansat, m-a consacrat și mi-a oferit șansa să ajung până în această poziție, de loțiitor al șefului SMFN.

- Aveți proiecte pe care regretați că nu ați reușit să le finalizați?

- Sigur, poate că în toate demersurile de până acum foarte mult a suferit familia, dar sper ca în perioada care urmează să ofer mult mai multă liniște și dragoste familiei și o rezolvare a problemelor pe care nu am reușit să le rezolv în anii carierei militare.

- Ce sentiment vă încearcă la despărțirea de cariera militară?

- Sentimentul este unul de bucurie; sunt bucuros și mândru de ceea ce am făcut și voi pleca cu amintiri plăcute din Forțele Navale și niciodată nu voi uita că marina mi-a oferit o carieră frumoasă.

- Domnule contraamiral ce argumente aveți pentru cei caredoresc să îmbrățișeze această carieră?

- Mesajul meu pentru tineri este să aleagă această frumoasă uniformă, să parcurgă etapa de pregătire în instituțiile de învățământ de marină și apoi să nu fie descumpăniți de ceea ce vor găsi în faza inițială în Forțele Navale, pentru că marina este o categorie de forțe care va avea perspective frumoase, o dezvoltare, o relaționare pe măsură cu structurile militare din NATO, cu forțele navale ale NATO. Aceasta este o perspectivă pe care le-o doresc tuturor tinerilor și să nu uite că fiecare când a „ieșit ofițer” poartă în mână bastonul de amiral.

- Domnule contraamiral, ce mesaj ați dori să le transmiteți foștilor colegi și subordonați din Forțele Navale?

- Tuturor celor care m-au cunoscut le urez multă sănătate, putere de muncă, să aibă încredere în ziua de mâine, să aibă speranță, să se angajeze și să militeze în continuare pentru menținerea prestigiului Forțelor Navale și pentru promovarea intereselor marinei militare pe mările și oceanele lumii, indiferent în ce poziție s-ar afla.

- Veți rămâne în continuare un apropiat de marină?

- Dacă mai mult de 40 de ani am fost în sprijinul Forțelor Navale, nu voi putea să mă despart de acestea, voi rămâne un nostalgic al mării, voi rămâne un susținător al intereselor Forțelor Navale, voi rămâne cu amintiri plăcute pentru cei care mi-au fost aproape, pentru cei care m-au ajutat să ajung la această performanță în carieră.

- Domnule contraamiral, vă mulțumim pentru activitatea depusă în cadrul Forțelor Navale, vă dorim multă sănătate și o pensie cât mai lungă.

- Și eu vă mulțumesc și vă doresc cât mai multe articole frumoase, cât mai multe reportaje cu exemple din Forțele Navale, pentru ca toți tinerii să aibă ce să învețe și să spere într-o acțiune mult mai frumoasă de reprezentare a marinei atât în țară cât și peste hotare. ■

1909-2009

CENTENARUL

CORPULUI MAIȘTRILOR MILITARI DE MARINĂ

„Marina Română nu poate
să supraviețuiască fără acest corp de tehnicieni!”

Contraamiral de flotilă (rtg) **Petre ZAMFIR**,
fost maistru militar de marină

Text: **Bogdan DINU**,
Foto: **Ștefan CIOCAN**

„Tehnicienii apelor” sau, după caz, „tehnicienii marinei”, „coloana vertebrală a Forțelor Navale” toate nu sunt decât sintagme menite să descrie existența unui corp de cadre militare cu un specific aparte și un pronunțat caracter tehnic care de o sută de ani lucrează în și pentru gloria Forțelor Navale. Ei sunt **maiștrii militari de marină care pe data de 6 mai 2009 au sărbătorit 100 de ani de la înființarea corpului.**

Cine sunt maiștrii militari de marină?

Maistrul militar constituie categoria de personal militar al armatei care întrupează luptătorul și specialistul militar, capabil să conducă, să instruiască și să motiveze personalul din subordine pentru îndeplinirea misiunilor ce îi revin. Aceasta este definiția profesiei de maistru militar pe care o găsiți pe site-ul Ministerului Apărării Naționale la secțiunea carieră militară. La marină lucrurile sunt puțin mai nuanțate.

Într-un mod simplist am putea spune că reprezintă corpul de cadre militare care se află situat între categoria soldaților-gradaților voluntari, care le sunt subordonați și categoria ofițerilor care le sunt superiori. Cunoscuți în „argoul” de la nave drept „meșteri” – nu neapărat în sens peiorativ sau cu conotații negative – sau de multe ori

sub apelativele de „cinciar”, „treiar”, „doiâr” sau „principal” după gradele respective (maistru militar clasa a cincea, a treia, a doua sau maistru militar principal) maiștrii militari sunt cei care în principal exploatează și întrețin tehnica de la bordul navelor. Drept urmare, pe cei mai mulți dintre ei îi vom întâlni la nave, dar și la unitățile „de uscat” ale Forțelor Navale. Aproximativ 1600-1700 de maiștri militari de marină sunt încadrați în prezent pe diferite funcții în Forțele Navale Române. Unde îi găsim? Ca număr, pe primele locuri sunt, evident, unitățile de nave cum ar fi Divizionul 50 Corvete, Divizionul 175 Nave Scafandri, Divizionul 146 Nave Minare-Deminare, Divizionul 150 Rachete Navale, Divizionul 67 Nave Purtătoare de Artilerie sau Divizionul 88 Vedete Fluviale și fregatele, dar îi găsim în număr relativ mare și la unitățile „de uscat”, cu un pronunțat caracter tehnic cum ar fi Centrul 243 Radioelectronic și Observare, Centrul 338 Mentenanță Tehnică Navală sau Batalionul 110 Comunicații și Informatică. Dar precizăm că vom găsi maiștri militari de marină în toate unitățile și subunitățile Forțelor Navale, indiferent de specific.

Cum au apărut maiștrii militari de marină? Actul de naștere îl constituie Înalțul Decret Regal nr. 1620 din 6 mai 1909 semnat de regele Carol I care menționa înființarea „corpului maeștrilor de marină șefi de specialitate”. Vă propunem să lecturați în continuare un istoric al corpului așa cum ne-a fost pus la dispoziție de Mmp (r) Dumitru Mihăilescu, președinte de onoare al Ligii Maiștrilor Militari de Marină și Mmp

Ovidiu Badiu, prim-vicepreședinte al Ligii (textul a fost publicat și în numărul 130 al ziarului „Timona”, editat de aceeași ligă, dar într-o formă mai puțin sobră și însoțit de savuroasele comentarii ale Mmp (r) Dumitru Mihăilescu).

Scurt istoric al corpului

„Necesitatea formării unui corp de cadre destinate a acoperi o largă paletă de activități tehnico-militare la bordul navelor Marinei Militare, cât și la unitățile de uscat ale acesteia, a stat în atenția factorilor decizionali cu mult timp înaintea anului 1909, an acceptat prin argumente de istoria armeei marină ca fiind cel al constituirii mult necesarului și gânditului segment profesional – **maiștri militari de marină.**

Primele baze ale apariției flotei militare de Dunăre aparținând statului român modern au fost puse la data de 22 octombrie 1860 – fapt argumentat istoric prin prezența în arhivele armatei române a Ordinului de zi nr. 174 semnat de domnitorul Alexandru Ioan Cuza. Mulți ani după acest eveniment – înființarea Flotei de Dunăre – nu a existat o legislație care să prevadă în mod expres pregătirea cadrelor de specialitate pentru Marina Militară. Aceste cadre de specialitate proveneau din rândul militarilor în termen, civililor sau gradelor inferioare din alte arme.

După războiul de independență (1877-1878) România avea deschidere și la Marea Neagră datorită realipirii Dobrogei la patria mamă. Această situație impunea în mod

firesc problema dezvoltării flotei de Dunăre și de asemenea necesitatea creării unei flote maritime. Așa cum reiese din lucrarea „Contribuții la istoria învățământului militar”, editura Militară, 1972, vol. I, pag. 97, un prim pas în acest sens s-a făcut în anul 1881, când i s-au acordat Marinei Militare credite substanțiale pentru achiziționarea de nave. Categorie care prin intrarea în patrimoniul Marinei Militare a unor nave precum *Alexandru cel Bun*, *Smârdan*, *Opanez*, *Șoimul* ș.a.m.d., se profila în mod foarte serios existența în Țara Românească a unei Flote de Război ale cărei nave dispuneau de o tehnică ce solicita oameni capabili să o cunoască, exploateze și să o întrețină în parametri normali. Se impunea astfel apariția unor instituții militare care aveau rolul de a pregăti personalul destinat exploatarea tehnicii de la bordul navelor. Această stare de fapt a dus la apariția, în anul 1881, a „Școlii copiilor de marină” – adevărat debut în istoria învățământului de marină – iar, așa cum se specifică în „Monitorul Oastei”, nr. 156 din 14 octombrie 1881, pag. 539, absolvenții care-și continuau pregătirea în țară sau străinătate deveneau ofițeri sau „grade inferioare”. Aceștia au dovedit din plin pe timpul desfășurării războiului de independență că posedau calități umane și militare deosebite.

Vorbind din punct de vedere al evoluției învățământului de marină, considerăm că prin apariția la 8 octombrie 1897 a „Școlii de Marină” și a „Școlii de submecanici și submaeștri de marină” a fost semnat actul de naștere al actualei Școli Militare de

Maiștri Militari a Forțelor Navale, instituție pe frontispiciul căreia tronează, încă din anul 1993, numele unui brav ofițer de marină român, amiralul Ion Murgescu.

Înaintând în timp și apropiindu-ne de momentul 6 mai 1909, consemnat în istoria armeei marină ca fiind punctul de plecare în constituirea Corpului Maiștrilor Militari de Marină, precizăm că la nivelul Direcției 5 Marină, aflată în componența Departamentului de Război, se cunoștea faptul că relația umană dintre ofițeri și trupă nu era una dintre cele mai bune, lucru ce se resimțea în pregătirea profesională a acestora din urmă. De asemenea, lipsea o lege prin care să li se stabilească drepturile absolvenților școlilor de specialități, poziția acestora în ierarhia militară, să-i cointereseze din punct de vedere material, și nu în ultimul rând să faciliteze permanentizarea acestora în Marina Militară. Aceste lipsuri, total neconstructive, au fost argumentate foarte serios de către contraamiralul Eustațiu Sebastian – șeful Direcției 5 Marină din Departamentul de Război – printr-un raport prezentat generalului Boteanu – secretar general al respectivului Departament. Acesta din urmă, însușindu-și cele raportate, înaintează raportul spre studiu și regelui Carol I. Regele se declară de acord cu cele prezentate și, la data de 6 mai 1909, emite Înalțul Decret nr. 1620 prin care consfințește constituirea corpului militar sub denumirea de „**Maeștri de Marină Șefi de Specialitate**”. Iată ce se preciza prin art. 1 al Înalțului Decret 1620, document ce se află în facsimil la Muzeul Școlii Militare de

Maiștri Militari a Forțelor Navale: „**Maeștrii militari șefi de specialitate sunt auxiliari ai ofițerilor de marină la bord și pot fi întrebuințați la nevoie în loc de ofițeri, ca șefi de magazii, depozite și ateliere, precum păstrarea materialelor marinei și pentru exploatarea tehnicii de marină.**”

Aplicarea Înalțului Decret s-a produs prin Decretul Ministerial nr. 163/1909 emis de către Direcția 5 Marină din Departamentul de război, consemnându-se astfel, în urmă cu o sută de ani, înființarea Corpului Maiștrilor Militari de Marină. Candidații care urmau a susține probele de intrare în școala pregătitoare proveneau din rândul sergenților de marină, indiferent de specialitatea pe care o aveau, a fiilor de marinari care au efectuat serviciul militar sau se aflau în serviciul flotei, a fiilor de militari și nemilitari numai dacă numărul determinat nu se completa cu tineri din primele trei categorii. La note egale erau preferați fiii de marinari. Condițiile de admitere se refereau la faptul că tinerii candidați trebuiau să provină din licee, școli de meserii sau școli comerciale, iar sergenții de front erau admiși numai după susținerea unui examen care avea în vedere materia predată pe durata a trei clase de liceu. După admiterea în școală, elevul trebuia să parcurgă o programă de învățământ care se întindea pe parcursul a trei ani.

Ierarhia noului corp militar, așa cum se stabilea prin decretul de constituire, era următoarea: submaistru militar clasa a II-a, submaistru militar clasa I, maistru militar clasa a III-a, maistru militar clasa a II-a, maistru militar clasa I, maistru militar șef.

Maiștrii militari ambarcați pe navele de luptă și comerciale au demonstrat o adevărată probă a capacității și măiestriei, a rezistenței la eforturi îndelungate în vara anului 1913 când, cu ocazia campaniei armate în cadrul celui de-al doilea război balcanic, au executat pe parcursul unei luni întregi, cu foarte puține ore de odihnă, transbordarea peste Dunăre a 10.000 de ostași, cai și tehnică de luptă aparținând armatei de uscat. Declanșarea primei conflagrații mondiale, anii neutralității și apoi anii participării armatei române și a Marinei Militare la campania militară aveau să determine noi eforturi în sfera de competență a tânărului corp de cadre militare.

Călăuziți de sentimentul de dragoste de patrie, de pildele de eroism ale înaintașilor, **maiștrii militari de marină** au luptat cu abnegație și spirit de sacrificiu, atât pe timpul primului război mondial, cât și pe timpul celui de-al doilea, înscriind pagini de neuitat în cartea bogatelor tradiții de luptă ale marinei române. Neuitată fie memoria maiștrilor militari Simion Tătaru, Otto Angelescu, Marian Popa, Dumitru Rosch, Stelian Petcu – eroi martiri ai primului război mondial, precum și a elevilor Școlii de maiștri Gheorghe Jucănar, Eremia Stoica (ucis în ziua de 11 mai 1944 de bombe sovietice aruncate asupra distrugătorului *Regele Ferdinand*), a submaistrului clasa a III-a Staicu Lazăr – căzut la datorie în ziua de 26 aprilie 1944, și a altora care s-au jertfit pentru libertatea noastră. Eroismul acestor tehnicieni ai apelor, jertfele lor, ne obligă să le purtăm cu pioșenie amintirea și respectul.

Datorită condițiilor speciale impuse prin ocuparea militară a țării de către trupele sovietice după 23 august 1944, dar și datorită măsurilor abuzive luate de comandamentele acestora de desființare a principalelor componente ale marinei române, efectivele de elevi ai Școlii de submaestri au fost reduse continuu, mergându-se până la lichidarea definitivă a școlii, fapt petrecut în anul 1950 când o mare parte din elevii aflați la pregătire au fost transferați la Școala de ofițeri de marină. În anul 1951, conducerea de atunci a Ministerului Forțelor Armate, aflată sub controlul direct al consilierilor sovietici, hotărăște desființarea Corpului Maiștrilor Militari de Marină, acesta fiind înlocuit cu modelul sovietic al corpului carnicilor având următoarele grade: carnic, carnic major, carnic șef și miciman, grade corespunzătoare celor de caporal, sergent, sergent major și plutonier. Aceste denumiri s-au menținut până în anul 1959, când au fost introduse în marină grade corespunzătoare celor de subofițeri.

După anul 1950, recrutarea cadrelor de subofițeri (sergenți reangajați) precum și a carnicilor se făcea direct din rândul militarilor în termen. N-a trecut prea mult timp pentru a se realiza că slaba pregătire a marii majorități a celor reangajați nu îi recomanda în niciun fel operațiunilor de exploatare și întreținere a tehnicii de la bordul navelor militare. Așa se explică și

fenomenul de trecere masivă în rezervă a sergenților reangajați, aceștia neputând face față cerințelor tehnice din acea perioadă. Eroarea comisă prin desființarea Școlii de submaestri a fost remediată abia după un deceniu, când la data de 1 noiembrie 1959 instituția respectivă și-a reluat activitatea. Conform Ordinului M.St.Mj. nr. CL 02524 absolvenții școlii făceau parte din corpul subofițerilor, apoi, începând cu data de 1 octombrie 1964 s-a hotărât ca aceștia să facă parte din corpul subofițerilor tehnici de marină, ca numai după două luni – prin ordinul M.St.Mj. nr. CL 01364 – școala să-și schimbe denumirea în Școala de maiștri și subofițeri de marină. Din 21 august 1965 respectiva instituție de învățământ devine Școala Militară Maiștri de Marină, produsul uman fiind maistrul militar de marină.

Trebuie precizat faptul că perioada aprilie 1951 (momentul desființării Corpului Maiștrilor Militari de Marină) – august 1965 (momentul reînființării acestui corp de cadre militare), nu se poate caracteriza drept o perioadă vid din punctul de vedere al relației tehnică – tehnician, ci din contră, chiar dacă acesta din urmă se numea subofițer tehnic, relația respectivă nu numai că a existat, dar s-a bucurat de elogioase aprecieri din partea comandanților de nave, unități și mari unități.

O altă etapă a evoluției Corpului Maiștrilor Militari de Marină o constituie perioada de timp cuprinsă între anii 1965 – 1990, aceasta putând fi caracterizată printr-o mult mai atentă abordare a laturii practic-aplicative, mai ales după anii '66 când în cadrul învățământului de specialitate

pentru formarea maiștrilor militari de marină s-a renunțat la multitudinea de materii cu caracter politic (ex: Istoria Partidului Muncitoresc Român, Istoria Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Munca Politică de Partid în rândul Forțelor Armate).

De remarcat este și faptul că absolvenților promoțiilor 1961, 1962, 1963 și 1964 care erau denumiți subofițeri tehnici de marină, li s-a creat posibilitatea ca prin susținerea unor examene de diferență să poată trece în Corpul Maiștrilor Militari, examenele de promovare în acest corp de cadre militare fiind susținute în perioada 1967-1972.

Anul 1985 a reprezentat un salt calitativ important în ceea ce privește evoluția acestei entități profesionale, pregătirea tehnicienilor marinari începând a se face prin intermediul unui învățământ postliceal. Prin această nouă orientare de selecție și pregătire a factorului uman, anul 1985 se remarcă, din punct de vedere istoric, ca o reală bornă de referință în învățământul tehnic militar de marină. Acest lucru a fost posibil deoarece s-a trecut de la admiterea în Școala de Maiștri Militari de Marină a absolvenților de școli profesionale sau de învățământ liceal de 10 clase, la admiterea unor candidați absolvenți de liceu cu diplomă de bacalaureat.

O istorie trăită a corpului... Mmp (rtg) torpilor Gheorghe Bucur la 102 ani ...

Și pentru că ați citit despre istoria corpului rămânem în aceeași notă pentru a vă prezenta un crâmpiei de istorie, trăită

de data aceasta, a corpului. Pe data de 18 aprilie, însoțit de o parte din conducerea Ligii Maiștrilor Militari de Marină îl vizitam pe maistrul militar principal (rtg) Gheorghe Bucur care își sărbătorea împlinirea vârstei de ... 102 ani. „Străbunicul” – cum îl numesc maiștrii militari tocmai pentru că formularea „decanul de vârstă” parcă nu mai reflectă fidel realitatea - „centenarul torpilor” sau „cel mai bătrân marinar român în viață” cum am mai folosit noi sintagmele în paginile revistei noastre, cel care lua prima soldă de maestru militar de marină în decembrie 1926 și devenea membru fondator al Cercului Maeștrilor de Marină Divizia de Mare în 1928, a rămas același om activ, coerent, ironic și chiar caustic atunci când ne povestește despre înșelătoriile italienilor cu distrugătoarele și submarinul achiziționate de la ei (acum recunoscut drept un experiment italian pe banii statului român), despre statutul maiștrilor militari de marină în perioada interbelică, viața la marină, atelierul de torpile sau relațiile, uneori tensionate, dintre maiștri și ofițeri care au lăsat urme în timp. Nu insistăm asupra subiectului deoarece am mai publicat un articol despre „centenarul torpilor” sub semnătura comandorului dr. Marian Moșneagu în numărul 2 (118) pe 2007. Am plecat cu imaginea maistrului torpilor (rtg) Gheorghe Bucur în suflet și cu speranța ca ultima replică a interlocutorului nostru, „Cred că de data asta e ultima oară ...” să nu devină realitate prea curând. L-am menționat pe maistrul Gheorghe Bucur pentru că reprezintă istoria vie a corpului, cu doi ani mai bătrân decât segmentul profesional

amintit, dar în documentarea noastră am întâlnit mai mulți maiștri militari, veterani de război, octogenari sau nonagenari, dar încă animați de spiritul de corp, chiar dacă unii dintre ei au ajuns ... amirali!

Este și cazul contraamiralului (rtg) Petre Zamfir, fost absolvent al Școlii de Maiștri, promoția 1942, actualul prim-vicepreședinte al Asociației Naționale a Veteranilor de Război filiala Constanța, care ne-a oferit și o statistică - mai mult sau mai puțin exactă, cu datele pe care a reușit domnia sa să le strângă, dar importantă este imaginea de ansamblu - a maiștrilor militari de marină care au ajuns ofițeri și amirali în Forțele Navale. Se pare că numărul acesta este de aproximativ 90: 3 contraamirali de flotilă (rtg) (Traian Anderson, președintele ANVR filiala Galați, Ion Stoica, președintele ANVR Tulcea și Petre Zamfir), 16 comandori ingineri, 5 căpitan-comandori ingineri, 31 de comandori, 15 căpitan-comandori, 7 locotenent-comandori și 3 căpitani. Mai mult, 18 dintre ei au lucrat ca șefi de catedră la Școala de Maiștri sau la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, doi au ajuns locțiitorii tehnici ai comandantului Marinei Militare, unul a ajuns chiar comandantul Școlii de Maiștri (comandorul Mircea Răducu) iar 8 dintre ei au fost comandanți de nave. Concluziile le-a formulat chiar Cam. (rtg) Petre Zamfir: „Făcând o analiză a acestor cifre ne putem da seama că acești ofițeri proveniți din maiștri au avut o pregătire destul de bună. Acest lucru trebuie să fie o mândrie a Școlii de Maiștri a Marinei care a reușit să formeze oameni foarte bine pregătiți. Marina Română nu poate

să supraviețuiască fără acest corp de tehnicieni. Dădeam exemplu numai acele trei submarine pe care le-am avut în război și unde erau 100 de maiștri, submarine care fac parte din categoria navelor cu o tehnică foarte avansată și diversificată unde, dacă nu ai oameni pregătiți nu poți face față. Și lucrul care demonstrează cu prisosință că este așa cum zic eu este faptul că noi din cele trei submarine nu am pierdut nici unul!”

Am încercat să aflăm de la domnia sa și câteva detalii legate de viața de maistru militar de marină de acum mai bine de 65 de ani: „Ca maistru militar eu am stat pe submarin. Vreau să vă spun că dacă păstrez în mine o frumoasă amintire este aceea că în cariera mea am avut parte de comandanți de mare valoare. Și amintesc aici în primul rând pe comandorul Costăchescu, comandantul submarinului «Delfinul» ... Apoi era un respect deosebit. Și ca să vedeți unde se ajungea, era la Escadrila de Submarine un maistru principal Dobre căruia noi îi spuneam «Mareșalul maiștrilor» și era un ritual: nimeni nu mânca la popotă până nu venea Dobre. Era, dacă vreți, un fel de șef suprem al nostru, care observa imediat dacă ceva nu era în regulă cu noi. În rest ... noi eram tineri și mai ales, trebuie să o spun eram foarte bine plătiți pentru că în afară de soldă primeam ambarcare dublă și în plus o oră de imersiune se plătea cu 14.000 de lei, așa că bani aveam suficienți. Comandantul submarinului avea o pretenție de la noi: să ne îmbrăcăm frumos și exista chiar un ritual la submarin foarte important: în fiecare zi

la ora 13.00 era raportul submarinului. Cei 45 de oameni (5 ofițeri, 30 de maiștri și 10 soldați) se așezau la front pe submarin iar comandantul venea în fața frontului aranjat și cu pantofi de lac. Îți împunea ție, ca om, un respect deosebit și toată viața am încercat să ajung la eleganța și valoarea lui dar nu cred că am reușit. Ne bucuram de respect și, dacă vreți, chiar de stimă din partea comandanților. Poate mai mult erau discuții între maiștrii mai bătrâni pentru că noi eram promoții mai noi care veneam cu o pregătire proaspătă și încadram funcții de principal.”

Maestre în Forțele Navale și ...

Nu avem de gând să vă prezentăm o serie de portrete de maiștri militari de marină cu ocazia centenarului. Nu pentru că nu ar merita, dimpotrivă, ci tocmai pentru a nu discrimina, pozitiv desigur, pe unii din membrii corpului. Am făcut-o, cu oarecare succes am putea spune, în emisiunea noastră de televiziune dedicată corpului maiștrilor militari de marină unde am radiografiat Forțele Navale în căutarea maiștrilor de marină. După cum afirmam mai sus, în principal îi găsim la nave încadrând funcțiile conform celor cinci specializări pe care le fac în școală: navigație, artilerie și rachete, arme sub apă, comunicații și informatică și motoare. Pe parcursul carierei însă mulți maiștri militari au ajuns pe alte funcții și așa am ajuns să-i întâlnim fie ca scafandri (de mare adâncime, EOD sau de luptă și operații speciale), submariniști, personal navigant sau tehnic în aviația navală, gestionari în depozite de toate felurile, chiar comandanți de nave logistice sau de mici dimensiuni, specialiști faruri, șefi de post la CREO sau la Batalionul de Infanterie Marină. Începând cu anul 2001 (data acceptării în Școala Militară de Maiștri de Marină a Forțelor Navale „Amiral Ioan Murgescu”) în corp au pătruns și fetele astfel încât în prezent peste 40 dintre ele ocupă diferite funcții de maiștri militari de marină în Forțele Navale.

Maiștri militari de marină ... în Forțele Terestre

Puțini dintre noi, chiar și dintre membrii corpului, cunosc faptul că aproximativ 15 maiștri militari de marină lucrează în Forțele Terestre, mai exact la Batalionul Nave Treceți Fluviale din Brăila, subordonat Brigăzii 10 Geniu „Dunărea de Jos”, dislocat în Portul militar Brăila. Mulți au optat după terminarea școlii pentru această unitate (unicat în Armata României, cu tradiție, aflată la Brăila din 2001) alții au ajuns în urma restructurărilor succesive. Interesant este faptul că aici cei care se află la comanda și exploatarea navelor sunt maiștrii militari de marină iar cei care comandă sunt ofițerii de geniu. Părerea comandanților despre maiștrii militari de marină, este una extrem de pozitivă, după cum am aflat de la maiorul George Caloian,

loțiitorul comandantului batalionului: „Sunt foarte mulțumit și pot spune că fără ei nu am exista deoarece conduc structurile pe care ne instruiți și pe care ne facem misiunile. Sunt mândri de uniforma pe care o poartă și sunt mândri pentru că pot conduce aceste nave.” Maiștrii militari de marină de aici exploatează în general tipuri de nave aflate și în dotarea grupurilor noastre de nave logistice de la fluviu, adică ceamuri, bacuri, remorchere și tancuri fluviale. Au rămas marinari și, ca o curiozitate, parcă și funcțiile pe care le încadrează sunt mai mari decât în Forțele Navale, Mmp Dorinel Dragomir, comandant de bac: „Funcțiile aici sunt mai bune decât cele din Forțele Navale. Încadrarea este de maistru militar principal pentru comandant de bac, funcție de maistru militar clasa a II-a pe ceamuri și de clasa I pe remorcherul fluvial.”

Cu siguranță însă că există maiștri militari de marină și în alte structuri ale armatei.

Cum ajungi maistru militar de marină?

Evident, în primul rând prin admiterea la Școala Militară a Maiștrilor de Marină „Amiral Ioan Murgescu” din Constanța a cărei durată de școlarizare este de doi ani. Interesant este însă de aflat care mai este baza de selecție pentru candidați și mai ales calitatea acestora: „Anul trecut am avut aproape doi băieți pe loc, la fete au fost în jur de trei și din această cauză și datorită anilor trecuți, când nu am prea avut candidați, am inițiat un program de dezvoltare în care unul din puncte se referă la selecție prin promovarea ofertei educaționale vizând în principal județele Constanța, Tulcea și limitrofe, dar și zonele defavorizate din țară. Sperăm ca anul acesta să avem mai mulți candidați ... Calitatea candidaților nu aș putea să spun că este una extraordinară, este undeva

la medie, iar dacă anul acesta am avea mai mulți candidați selecția și-ar spune cuvântul, iar cei care ar intra în școală ar deveni maiștri mult mai buni decât cei pe care i-am format până acum”, ne-a declarat comandorul Marian Bardan, comandantul Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ioan Murgescu”. În cei doi ani de studii se află în prezent 86 de elevi din care aproximativ 10% sunt fete. Din păcate, promoția de 48 de elevi din anul II care în această vară vor deveni maiștri militari de marină va purta numele promoției unice din Armata României, respectiv Unirea Principatelor 150 (anul acesta am sărbătorit 150 de ani de la eveniment) deși poate, la nivelul Forțelor Navale, ar fi putut să fie completată tocmai pentru a aminti de centenarul corpului.

A doua cale este reprezentată de promovarea soldaților gradaților voluntari în corpul maiștrilor militari de marină. Pentru

spune că există resentimente față de noi printre ceilalți maiștri militari de marină, există doar unele rețineri privind pregătirea noastră, chiar dacă pe parcurs s-a trecut la școlarizarea noastră prin unele cursuri desfășurate la Școala de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ioan Murgescu”. Sincer, în sufletul meu acum încă mă mai simt SGV însă cu timpul bănuiesc că îmi voi face ajustările necesare pentru corpul maiștrilor militari de marină. Ca o părere personală, cred că este o soluție foarte bună pentru a ține oamenii cu experiență, ca să nu se piardă o grămadă de cunoștințe, oameni capabili care pot fi ținuți în sistem doar prin simplul fapt că pot fi avansați.” Tot surprins a fost și Mm IV Eugen Bucur, unul din cei patru soldați voluntari din Grupul Naval al Forței pentru Operații Speciale care au devenit maiștri militari de marină anul trecut: „A fost o premieră pentru Forțele Navale, nu ne așteptam la așa ceva și sper

să continue. La operații speciale diferența dintre SGV-ii, maiștri și ofițeri este una foarte mică, în teren suntem toți egali, suntem o mare familie.”

Chiar dacă nu sunt evidente, suntem convingși că printre membrii corpului există și resentimente față de noii veniți, legate în primul rând de anii de studii pe care îi au în plus petrecuți în școala militară. „Referitor la această filieră indirectă de a accede în corpul maiștrilor militari de marină vreau să precizez că este bine ceea ce se întâmplă pentru că există o motivație în plus pentru această categorie. În schimb cred că pe viitor se va reconsidera puțin modalitatea de accedere tocmai pentru a nu mai apare discuții în cadrul acestui corp, de unde provin, dacă au făcut sau nu școală mai multă. Cel puțin până în momentul de față sunt convins că cei care au ajuns în corpul de maiștri fac parte dintre cei mai

buni soldați-gradați voluntari pe care îi au la dispoziție”, am aflat și de la comandorul Marian Bardan, comandantul Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ioan Murgescu”. Și pentru a fi corecți trebuie să mai precizăm că a mai existat o filieră indirectă de a ajunge maistru militar de marină din rândul soldaților gradaților voluntari dar cu școlarizare integrală. Din păcate în prezent este abandonată și au existat doar trei promoții, cele din 1998, 1999 și ultima din 2001.

Consilierul comandantului

În ultimii ani a apărut o nouă funcție în corpul maiștrilor: consilierul comandantului pentru problemele maiștrilor militari, subofițerilor și soldaților gradaților voluntari. O funcție pe care o regăsim de la nivelul Statului Major al Forțelor Navale până la nivel de unitate. Într-un registru amuzant

poate cea mai bună definiție a funcției am aflat-o de la Mmp Alexandru Baci, consilierul comandantului la Divizionul 150 Rachete: „Este o vorbă: rușii au adus secretarul de partid, americanii au adus consilierul comandantului, amândoi „șulfanii” principali”. Într-o notă serioasă, consilierul are rolul de a prelua toate doleanțele segmentului profesional și de a le transmite comandantului sau, după caz de a găsi împreună soluții. De aici și rolul de lider al maistrului de marină pentru grupul sau microstructura pe care o reprezintă. De la consilierul șefului Statului Major al Forțelor Navale pentru problemele maiștrilor militari, subofițerilor și soldaților voluntari, Mmp Cristian Irinel Dima, am aflat care sunt principalele probleme ridicate de maiștrii militari de marină: „Principalele doleanțe ale maiștrilor militari de marină sunt – în contextul crizei actuale – cele

legate de solde, echipare și cele sociale, locuințe, legate în esență tot de bani.”

Avem și câteva aprecieri ale maiștrilor despre consilierii comandanților: Mm III Robert Bosoi: „Cine s-a gândit la acești consilieri a făcut foarte bine pentru că noi apelăm prin intermediul lor direct către comandant. Poate că avem niște probleme mai puțin importante și nu îl putem deranja toată ziua. Consilierul centralizează, analizează aceste cereri și le înaintează către comandant. Este, practic, piesa de legătură.” Mmp Alexandru Baci: „Cum să mă perceapă? Vin la mine cu toate problemele, și profesionale și de familie și dacă pot le rezolv singur, dacă nu, am sprijinul comandantului în permanență.”

Dorințe la centenar

În documentările noastre i-am întrebat pe numeroșii maiștri militari de

își încheie ciclul de 100 de ani. Foarte mulți tineri, mai ales de la Școala de Maiștri, încep primele secunde ale noului secol. Pentru ei, mai multă dorință și respect pentru această profesie. Pentru ceilalți, mai multă responsabilitate în exercitarea profesiei, mai mult efort pentru a se automotiva chiar dacă motivația aceasta profesională scârție datorită faptului că trăim niște vremuri nu chiar atât de ușoare. Asta le doresc: sănătate și mai multă dragoste față de meseria de maestru militar de marină.” Mmp Ioan Braș: „Sănătate și pentru cei care sunt de o vârstă cu mine să mai prindă câțiva ani funcția pentru a putea ieși la pensie. Sănătate și câți mai mulți ani în Forțele Navale!” Mm I Sorin Gâdea: „În primul rând vreau să le transmit multă sănătate pentru că majoritatea lucrează pe nave și au nevoie de sănătate, atât ei și familiile lor. Le doresc să dea dovadă de același profesionalism ca până acum, să dovedească că suntem cu adevărat „maeștrii” meseriei de marinar. Famililor le transmit să aibă răbdare cu noi, maiștrii militari de marină, pentru că toți cei ambarcați sunt cam rar pe acasă și, să le fie bine.” Mm II Cătălin Stănică: „O mai bună pregătire a fiecăruia, noi posibilități tehnice oferite de noi echipamente și tehnică.” Mm I Laurențiu Dulgheru: „Doresc ca acest corp să dăinuiască cât mai mult în Forțele Navale.” Mm II Marius Iliescu: „Viață lungă, sănătate și să dea Domnul să rămână funcțiile măcar așa cum sunt! Solda ar trebui să fie mai mare deoarece sunt probleme familiale și de altă natură și nu întotdeauna reușim să le depășim.” Mm IV Doina Cotăran: „Nave noi!” Mm IV Eugen Bucur: „În general sunt mulțumit de statutul maestrului militar în Forțele Navale Române, altfel nu aș mai fi aici. Să ne vedem sănătoși” Mm IV Romulus Crîntea: „Două sunt lucrurile care nu merg în Forțele Navale: tehnica și solda. Fiind maiștri eu cred că luăm mai puțin decât ar

trebui. Chiar dacă acum sunt condiții mai dificile, să-și facă meseria în continuare!” Mmp Leonard Mănăilă: „Să-și continue pregătirea să poată să acumuleze cât mai multe cunoștințe, să le pună în practică și întotdeauna să lase cele mai frumoase amintiri pe care le poate dărui cineva.” Mmp Cristian Irinel Dima: „Multă sănătate și multe succese, să aibă încredere că vor veni și zile mai bune. Ca maestru eu mă mândresc că am împlinit această vârstă de 100 de ani și oricare dintre noi cred este mândru!” Mm I Cornelii Gavril: „Corpul maiștrilor militari de marină să dea dovadă în continuare de profesionalism și mă refer în special la maiștrii scafandri pentru că e o meserie în care nu poți greși decât o singură dată.” Mm I Adrian Cristoceia: „Sănătate, putere de muncă, stăpânire de sine și să spere că va fi mai bine.” Mm IV Adela Pop: „Prosperitate și câți mai mulți maiștri în rândul nostru dacă

le place meseria aceasta și doresc să vină. E o meserie frumoasă, avem satisfacții și e frumos. Putem spune că fără noi nu se mișcă nimic, noi suntem „pe tehnică” și dacă ea nu funcționează, nu merge vaporul, nu merge marina. Suntem pionul principal, de aici se pleacă mai departe.”

Liga Maiștrilor Militari de Marină

Ne facem acum „mea culpa” pentru faptul că nu am mai abordat subiectul Ligii până acum în paginile revistei noastre așa cum sincer ar fi meritat. O facem acum, mai extins, și nu am dori ca demersul nostru să fie interpretat ca o pledoarie în favoarea Ligii. Până la urmă este o asociație profesională în care se înscrie cine vrea și cine se identifică cu scopurile și idealurile ei. Liga este continuatoarea vechiului Cerc al Maeștrilor Militari din Divizia de Dunăre și

Divizia de Mare înființată în 1922, respectiv 1928 la Constanța și legal, după 1990, ființează din 23 ianuarie 1991 printr-o sentință civilă a tribunalului Constanța prin care asociația socio-profesională, apolitică, neguvernamentală și non-profit devine persoană juridică. Printre scopurile principale figurează: destindere și odihnă pentru toți membrii săi, cât și pentru familiile acestora, promovarea relațiilor de camaraderie cu maiștrii militari aflați în serviciul altor arme din armata română, precum și cu categorii similare aflate în serviciul militar al altor state sau creșterea gradului de profesionalism tehnico-militar. Deviza Ligii este „Onoare-Demnitare-Sacrificiu”. Mai multe informații puteți afla și de pe site-ul de internet al Ligii, www.lmmm.ro, unde puteți citi – dacă preferați varianta online – și ziarul Ligii, „Timona” ajuns la numărul 130, distribuit gratuit tuturor membrilor Ligii. La data de 1 aprilie Liga din Constanța avea – după cum ne-a precizat Mmp (r) Ion Banu,

revistei noastre: „Începutul a fost destul de greoi și țin să amintesc că principalul mentor a fost revista «Marina Română» și vă onorez la modul cinstit pentru că acolo am găsit sprijinul în ceea ce privește susținerea ideii, pornirii, primilor pași pentru că neavând nici o pregătire în domeniul ziaristic am căutat să află câte ceva de la oameni de profesie. Sincer să fiu, la început a fost ca un fel de glumă, care a prins și iată că acum la 6 mai 2009 (primul număr a apărut pe 6 mai 1996) intrăm în al 14-lea an de apariție. Interesant este faptul că ziarul nu a solicitat susținere financiară din altă parte ci numai din cotizațiile membrilor Ligii care îl și primesc gratuit. Noi am reușit ca această publicație să fie o punte de legătură între conducerea Ligii și restul membrilor asociației. Apoi, ne facem cunoscuți la nivel național și chiar internațional, pentru că ziarul se citește online pe internet, pentru că avem foarte mulți adepți în țară cărora noi îl trimitem. Deja primim semnale de încurajare ceea ce pentru noi, ca ziaristi amatori, înseamnă

stai de vorbă cu fiecare.” După cum am aflat de la Mmp (r) Cornelii Irimia, președintele filialei, în februarie la filiala din Mangalia a Ligii erau înscriși 381 de membri. Dintre aceștia, 150 de membri sunt maiștri militari în activitate, 90 sunt maiștri în rezervă, 80 sunt subofițeri și soldați-gradați voluntari, iar 71 sunt personal contractual civil și soții ale membrilor. „Absentismul este o problemă mai veche a acestui segment de cadre militare în sensul că pot discuta oriunde diferite probleme ale Ligii numai într-un cadru organizat nu. Aproximativ 25% dintre maiștrii militari de marină în activitate din garnizoana Mangalia sunt membri ai Ligii, ceea ce este puțin.” a mai completat Mmp (r) Cornelii Irimia.

Și încă un detaliu, cei 15 maiștri militari de marină de la Batalionul Nave Trecei Fluviale din Portul militar Brăila pot constitui, până la proba contrarie și alături de ceilalți maiștri din Portul militar Brăila, nucleul unei noi filiale a Ligii Maiștrilor Militari de Marină. „Sperăm ca Liga să ne

președintele Ligii Maiștrilor Militari de Marină – un număr de 493 de membri din diferite segmente profesionale, adică maiștri militari, chiar ofițeri activi și în rezervă, personal contractual civil din unitățile Forțelor Navale și soldați-gradați voluntari dar și multe din soțiile și copiii membrilor. „Din păcate, din membrii în activitate ai corpului doar aproximativ 42% sunt membri ai Ligii. Pe noi nu ne mulțumește acest procent, este greu să-i atragi să adere la această formă de asociere deoarece toți privesc adeziunea prin prisma a „ce câștigă”. Asta în prima fază, apoi se integrează în asociație și beneficiile apar din activitățile organizate de Ligă.” a mai precizat Mmmp (r) Ion Banu.

Cât de greu a fost drumul apariției ziarului „Timona” am aflat și noi dintr-o discuție cu „redactorul responsabil”, de fapt cel care se ocupă de publicație, este președinte de onoare și chiar purtătorul de cuvânt al Ligii dar și un prieten vechi al

o gură de aer proaspăt și ea ne menține mereu în formă.”

La filiala din Mangalia a Ligii, singura de altfel, înființată la data de 6 martie 1996, Mmp Alexandru Baciuc este și prim-vicepreședintele filialei și consilierul comandantului la Divizionul 150 Rachete cu efecte benefice în ambele planuri: „Atâta timp cât avem pulsul oamenilor de la unitate, știm ce doleanțe, bucurii și necazuri au, suntem primii care îi susținem la Ligă, și financiar. Comandantul divizionului află de la noi activitățile care se fac în cadrul Ligii și ne sprijină.” O problemă comună ambelor filiale este numărul relativ mic al membrilor tineri din rândul maiștrilor militari de marină. „Noi avem mulți tineri maiștri de la unitatea noastră în Ligă. Cine știe, poate la alte unități nu a avut cine să fie liantul acesta, nu au avut membri din conducerea Ligii care să discute cu ei, să anunțe toate activitățile. Una e să pui un afiș, alta e să

ajute atunci când avem nevoie, în special cu problemele sociale că sunt cele mai importante. Consider oportună înființarea unei filiale a Ligii la Brăila și chiar ne-am dori să fim sprijiniți în acest sens. Am vrea să fim și noi informați de evenimentele organizate de Ligă, chiar dacă suntem o mică parte din marină care facem parte din altă structură” ne-a mai precizat Mmp Dorinel Dragomir. „Ar fi oportună – a completat și Mmp Ionel Jipa, consilierul comandantului – pentru că nu suntem numai noi aici ci și restul maiștrilor militari din Portul militar Brăila care ar putea deveni membri ai unei astfel de filiale.”

Pe când „Ziua maestrului militar de marină”?

Și tot Liga mai are o inițiativă, lăudabilă în opinia noastră, legată de centenarul corpului pe care o redăm integral. „Fundamente pentru introducerea zilei de 6 mai 1909 în calendarul aniversărilor militare

ca sărbătoare a corpului maiștrilor militari de marină. 1. Prezența unicat în organigrama Armatei Române la momentul constituirii (06.05.1909) și până în anul 1965, anul în care, după desființarea din 1951, Corpul Maiștrilor Militari de Marină a revenit în lexicul Armatei române. 2. Efectivul maiștrilor militari de marină, de la momentul constituirii și până în prezent, a fost, și tendința este de a rămâne, superioară din punct de vedere numeric celorlalte entități profesionale din Armata României. 3. Imposibilitatea executării misiunilor care revin Forțelor Navale fără prezența și aportul tehnico-militar al maistrului militar de marină. Rolul și locul maistrului militar de marină în organigrama armeei marine sunt bine conturate în structura Forțelor Navale, profesionalismul și responsabilitatea misiunilor conducând, pe bună dreptate, la considerarea acestei categorii profesionale ca fiind coloana vertebrală a Forțelor Navale. 4. Aniversarea zilei Corpului Maiștrilor Militari de Marină la nivelul Armatei Române va fi cu siguranță o motivație spirituală extrem de relevantă, aspect ce va avea efect direct asupra motivației profesionale, în special pentru tinerii purtători ai acestui grad militar, și nu în ultimul rând pentru elevii Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ioan Murgescu”, viitorii tehnicieni marinari. 5. Eroismul dovedit de maiștrii militari de marină atât în teatrele de operații militare specifice celor două conflagrații mondiale, cât și pe timpul evenimentelor din decembrie 1989, dar și pe timpul executării în condiții meteorologice extrem de vitrege a unor misiuni pe timp de pace, toate acestea dovedind că maiștrii militari de marină și-au făcut și își vor face datoria față de patrie sub deviza „Onoare-Demnitate-Sacrificiu”.

Un „barometru” neoficial al percepției Ligii

Vă invităm să citiți câteva opinii ale maiștrilor militari de marină despre Ligă, un fel de „barometru”, neoficial și complet aleatoriu și prin urmare fără pretenții. Și încă ceva, marja de eroare este chiar mare deoarece, din experiența proprie, am constatat că de obicei există o neconcordanță gravă între ceea ce declară respondenții în fața reportofonului sau a camerei și demersul practic. „Nu sunt membru al Ligii, sincer nu m-am gândit să fac parte din această asociație dar, în viitor, nu se știe niciodată...” (Mm III Robert Bosoi), „Eu m-am înscris chiar de la înființare și sunt foarte mulțumit pentru că ne mai întâlnim cu colegii mai vechi sau mai noi. Sunt multe activități în Ligă iar când avem probleme ne ajută. Aportul Ligii este bun pentru activitatea noastră.” (Mmp Ioan Brais), „Nu sunt membru al Ligii, probabil că nu a fost prea mediatizată printre noi, maiștrii mai tineri, dar sperăm ca pe viitor să fim toți în această „frăție” a maiștrilor militari de marină.” (Mm IV Aurel Mustăță), „Nu sunt membru al Ligii, dar am o impresie bună despre asociație, citesc toate numerele ziarului «Timona»

și sunt la curent cu activitatea Ligii.” (Mm I Sorin Gâdea), „Sunt membru al Ligii chiar din timpul școlii. În general e bine, ne reprezintă, dar părerea mea este că suntem cam puțini în Ligă în comparație cu numărul maiștrilor militari de marină care există în Forțele Navale Române. Probabil că mai avem de lucrat la treaba asta. Ar trebui ca Liga să țină o mai strânsă legătură cu corpul ofițerilor și conlucrat mult mai mult pe tema aceasta decât se face acum. Adică Liga să aibă mai multă grijă de noi și să ne reprezinte interesele mai bine decât o face în prezent.” (Mm I Daniel Calu), „Nu sunt membru, dar cred că este binevenită o asemenea formă de asociere pentru că ar trebui să apere interesele maiștrilor militari de marină.” (Mm II Gabriel Mirion), „Nu sunt membru al Ligii, dar sincer cred că este un lucru bun din punctul meu de vedere. Atâta timp cât

există persoane care se interesează pentru un grup de oameni și ne apără interesele nu văd de ce nu...” (Mm IV Ion Popaene), „Sunt membru a Ligii, până acum ne-au reprezentat interesele și sper să facă același lucru și de acum încolo.” (Mm IV Doina Cotăran), „Nu sunt membru, nu cunosc prea multe despre Ligă, nici nu m-a interesat, e un subiect despre care nu cunosc prea multe lucruri...” (Mm II Ion Pavel), „Nu sunt membru al Ligii dar cred că ne reprezintă, mai ales drepturile.” (Mm IV Romulus Crintea), „Fac parte din Ligă încă de la înființare, dar eu am și o părere personală. Liga reprezintă interesele corpului dar depinde doar de noi ce facem și cum ne reprezentăm noi unul pe altul.” (Mmp Leonard Mănăilă), „Fac parte din Ligă încă din 1996. Din orice punct de vedere, chiar și militar, pot să afirm că Liga își face datoria, ne ajută pe foarte mulți dintre noi și în probleme sociale

și de muncă, ne mai spunem și noi păsurile noastre că așa e în armată, tebuie să avem și noi undeva un for care să ne reprezinte. Are un rol bine definit în structura maiștrilor militari de marină.” (Mm I Corneliu Gavril), „Sunt prim-vicepreședintele filialei Constanța a Ligii și sunt mândru că sunt maistru militar de marină și acesta este și motivul pentru care m-am implicat în conducerea acestei asociații. Așa cred eu că este bine să-ți promovezi spiritul de corp și că, dacă poți, nu este rău să faci tot posibilul pentru a aduce la cunoștința celorlalți care nu știu despre ce este vorba și cu ce se ocupă maiștrii militari de marină, despre activitățile lor, despre ce fac ei în viața de zi cu zi.” (Mm I Adrian Cristoceca).

Și a fost 6 mai 2009 ...

Sala de spectacole a Cercului Militar Constanța a găzduit pe data de 6 mai adunarea festivă prilejuită de sărbătorirea a 100 de ani de la înființarea Corpului Maiștrilor Militari de Marină. Evenimentul a fost organizat de Liga Maiștrilor Militari de

Marină și Statul Major al Forțelor Navale, iar programul activităților a fost unul interesant și inspirat, în care momentele artistice au alternat cu alocuțiuni, conferiri sau, după caz, primiri de plachete sau decernări de medalii și diplome. La eveniment au participat generalul-locotenent Ion Oprișor, secretar de stat și membru în Consiliul Suprem de Apărare al Țării, care de altfel a transmis și mesajul președintelui Traian Băsescu, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul Dorin Dănilă, dar și numeroși invitați de la diferite structuri ale Ministerului Apărării Naționale. Astfel s-au perindat la tribună pentru a transmite mesajele de felicitare domni amirali care au evocat figura maistrului militar de marină, generali de la Statul Major General și de la celelalte categorii de forțe sau școli de maiștri militari și asociații ale veteranilor de război. Și tot în cadrul evenimentului 49 de maiștri militari de marină au fost decorați cu medalia „Virtutea Maritimă” în baza decretelor semnate de președintele statului. Publicăm lista integrală cu cei decorați, semnalând totodată și nedumerirea noastră că au primit medalia

„Virtutea Maritimă” cu însemne de pace, însă doar clasa a III-a: Mmp Costel-Ovidiu Badiu, Ioan Balint, Ion Bogatu, Marian Boza, Ion Chirvăsuță, Octavian Dănciulescu, Ion Dobrin, Ionel Ilie, Veroniu-Stelain Iordache, Nicu Macarov, Gheorghe Marica, Chirilă Muraveli, Marin Păun, Paul Rădulescu, Victor-Mugur Satnoianu, Claudiu-Alexandru Strâmbei, Petrică Tuțuianu, Mm I Alexandru-Teodor Abadi, Mircea Barbu, Traian Berghea, Cristian Cișmașu, Viorel Ciurcanu, Liviu-Dumitru Cremenescu, Leonard-Marius Deaconeasa, George-Dan Dumitrache, Dumitru-Viorel Duțu, Marian Dudan, Sterian-Gabriel Eremia, Corneliu Gavril, Bogdan Isac, Angelo-Cătălin Marinescu, Valeriu-Bebi Mihai, Ion Mihăilă, Petre Pleșa, Daniel Popa, Cătălin Rotariu, Romeo Seitveli, Eugen Stănică, George Vasile, Nicolae Vâlcă, Mm II Radian Caragață, Constantin Valentin, Nicolae Krenț, Alin Mihăilescu, Marian-Jean Milcoveanu, Marian Păun, Mihai-Răzvan Vârzar, Sorin Voicu, Mm III Marian Ponov. Probabil că este cea mai importantă distincție dar nu putem omite și celelalte distincții primite de maiștrii militari de marină. Astfel, contraamiralul Dorin Dănilă „în semn de recunoștință pentru îndelungata activitate desfășurată în cadrul Marinei Militare Române precum și pentru activitățile desfășurate în cadrul Ligii Maiștrilor Militari de Marină, de păstrare și transmitere a tradițiilor marinărești în rândul tinerilor marinari și societății civile” a conferit Emblema de Onoare a Forțelor Navale următorilor maiștri militari principali în rezervă: Iordache Nistor, Petre Maravela, Gheorghe Vlad, Ion Drăgan, Ion Plăcintă. De asemenea, șeful Statului Major General, amiralul dr. Gheorghe Marin a conferit Emblema de Onoare a statului Major General maiștrilor militari de marină în retragere Florin Moș, Dorinel Grigore, Tănase Enică, Constantin Anca, Dumitru Mihăilescu iar ministrul Apărării Naționale, Mihai Stănișoară a conferit Emblema de Onoare a Armatei Române maiștrilor militari principali în retragere, octogenari sau nonagenari cu toții, Ilie Bleadă, Ion Lazăr și Gheorghe Romete. La mulți ani domnilor maiștri!

Terorismul, Africa și Rusia

Cpt.cdor.prof.univ.dr. Ioan CRĂCIUN
Course Director/Instructor –
NATO School, Oberammergau,
Germania

În economia zilelor noastre importanța oceanelor a crescut simțitor permițând majorității statelor lumii să se dezvolte economic și să participe la piața mondială. Mai mult de 80% din comerțul mondial se face pe apă printr-o rețea maritimă globală ce cuprinde pe lângă rutele de transport și canalele navigabile și peste 30 de megaporturi/orașe răspândite pe cele trei continente principale Asia, America de Nord și Europa. Resursele oferite de oceane au crescut valoarea economiei globale, iar transportul maritim al mărfurilor a devenit „motorul” acesteia.

Din nefericire însă, infrastructura și sistemele care împânzesc domeniul maritim nu sunt doar aducătoare de bunăstare, ele au devenit în ultima vreme atât ținte cât și locuri prestabilite pentru activități ilicite și periculoase care îi afectează siguranța. Acest domeniu vast este din ce în ce mai mult folosit de infractori sau teroriști ca mediu de promovare a unei palete largi de amenințări la adresa securității oamenilor și activităților acestora. Atacurile teroriste asupra unor nave de luptă precum cel împotriva distrugătorului american USS Cole în Yemen sau a unor nave de transport precum motonava Limburg în Golful Aden, dar și înmulțirea

actelor de piraterie în zone precum Cornul Africii, Strâmtoarea Malaca, Golful Guineei, etc. scot în evidență necesitatea punerii în practică a unor măsuri specifice de combatere a terorismului și crimei organizate pe mare.

Nu întâmplător, în octombrie 2001, imediat după atacurile teroriste de la 11 septembrie, Alianța Nord-Atlantică a inițiat operația ACTIVE ENDEAVOUR, având drept scop principal combaterea activităților teroriste pe mare și protejarea navelor de transport aliate la tranzitul unuia din cele mai expuse spații maritime, Marea Mediterană. În fapt, ACTIVE ENDEAVOUR este prima încercare a NATO de implicare a forțelor navale în promovarea securității într-unul din spațiile maritime de interes vital pentru statele aliate. Totodată, ACTIVE ENDEAVOUR a permis acumularea unei experiențe care astăzi este utilizată și în alte zone maritime puternic amenințate de flagelul terorismului așa cum sunt Golful Aden, Marea Arabiei și Oceanul Indian. Astfel, în 2008 navele Alianței au escortat navele de transport din cadrul Programului ONU pentru Alimentație - World Food Programme, între Mombasa și Mozambique, iar anul acesta unul din grupurile maritime aliate permanente, Standing NATO Maritime Group 2 – SNMG-2, a oferit sprijin temporar celor trei grupuri navale (două ale coaliției internaționale conduse de SUA, CTF 150 și 151, și unul al Uniunii Europene implicat în operația Atalanta) care operează

de-a lungul coastelor Somaliei pentru combaterea pirateriei în acea zonă.

Chiar dacă creșterea numărului de acte piraterești, în special în regiunea Cornului Africii, a determinat oarecum reorientarea efortului naval către combaterea acestora, totuși operația ACTIVE ENDEAVOUR rămâne principalul mecanism al Alianței de protecție a liniilor maritime de comunicații din Mediterană și a navelor de transport care tranzitează aceste linii. Cu toate că ACTIVE ENDEAVOUR produce efecte pozitive pe frontul luptei împotriva terorismului pe mare, iar experiența dobândită în cadrul acestei operații se dovedește a fi extrem de utilă, totuși contribuția NATO ca alianță la operațiile de securitate maritimă se află într-un stadiu embrionic fiind încă nevoie de mai multă voință politică și de un cadru conceptual de operare mult îmbunătățit.

Amiralul britanic Sir Mark Stanhope – Comandant al Comandamentului Aliat Maritim de la Northwood (Commander NATO Allied Maritime Component Command Northwood), afirma de curând că în ultimii ani capacitatea NATO de a răspunde provocărilor de securitate din spațiul maritim a fost destul de limitată în special datorită a ceea ce el numește „lipsa de orientare conceptuală” în acest domeniu. Potrivit opiniei sale acest fapt se datorează pe de o parte posibilităților limitate de a antrena resursele navale necesare combaterii amenințărilor de securitate din spațiul maritim, iar pe de

altă parte concentrării eforturilor Alianței pe acțiunile forțelor terestre. În condițiile actuale însă, atât datorită creșterii nivelului amenințărilor la adresa securității maritime, cât și datorită faptului că marea a devenit mediul de conexiune pentru diferite zone de interes ale Alianței, a devenit imperativ necesar ca statele NATO să-și îndrepte atenția mai mult asupra securității maritime.

Așa se explică faptul că la nivelul Alianței, pe baza unui studiu prealabil, la 30 octombrie 2008 a fost înaintată către Secretarul General NATO propunerea de elaborare a unui „concept maritim” al Alianței (NATO Maritime Concept), care să evidențieze dimensiunea de securitate maritimă pe termen lung (Concept for Maritime Security), iar pe termen scurt să dezvolte un concept practic al operațiilor maritime de securitate ale alianței (NATO Concept for Maritime Security Operations). Propunerea a fost acceptată, astfel încât, în prezent factorii responsabili din cadrul Comandamentului Aliat pentru Transformare (Allied Command Transfromation) au sarcina să elaboreze un concept de securitate maritimă al Alianței până la mijlocul lunii septembrie 2009, și strategia maritimă a NATO până în luna ianuarie 2010.

Aceste documente vor fi extrem de importante deoarece ele vor arăta interesul crescând al statelor aliate față de spațiul maritim și securitatea acestuia. Dislocarea SNMG-2 în Cornul Africii menționată anterior vine în sprijinul acestei afirmații și în plus ar trebui să convingă toate statele aliate să renunțe la vechile mentalități potrivit cărora securitatea maritimă nu reprezintă o sarcină militară. Dislocarea a patru grupuri navale în regiunea Cornului Africii pentru îndeplinirea aceleiași misiuni

Misiune reală de boarding executată de fregata Regele Ferdinand la operația ACTIVE ENDEAVOUR 07.

de luptă împotriva pirateriei, terorismului și a crimei organizate pe mare arată importanța pe care o are acum securitatea maritimă, inclusiv din punct de vedere militar. Probabil aceeași soluție ar trebui aplicată și în cazul Golfului Guineei, localizat pe partea vestică a Africii, acolo unde traficul de droguri și actele piraterești au crescut semnificativ în intensitate pe fondul unei slabe guvernări în statele din regiune.

Dar, vorbind de securitate maritimă putem să ne oprim doar la piraterie, terorism și crimă organizată? Cusiguranțănu, pentru că atunci am ignora reacția Rusiei imediat după invazia Georgiei în august 2008, în mod special disponibilitatea Moscovei de a folosi Flota Mării Negre pentru a controla traficul naval din regiune; inclusiv navele aliate care aduceau ajutoare pentru poporul georgian afectat.....iar Alianța a amenințat că va riposta la eventualele atacuri ale

flotei rusești. Acum Rusia promovează o nouă strategie maritimă menită să o readucă printre marile puteri navale. Și China și Australia și alte state ale lumii fac la fel, preocupate fiind de domeniul maritim și de securitatea acestuia. Rămâne însă de văzut dacă toate aceste preocupări vor apropia eforturile de securizare a spațiului maritim sau vor reînvia motivele de rivalitate și dușmănie.

În orice caz, 2010 va fi anul în care NATO va avea o strategie maritimă în care va explica modul în care aliații percep complexitatea spațiului maritim și va prezenta cadrul în care vor fi promovate mecanismele securității maritime. În acest moment nu există suficiente elemente pentru o analiză profundă dar cu siguranță în noua strategie de securitate maritimă a Alianței Nord-Atlantice terorismul, Africa și Rusia vor ocupa poziții importante. ■

Terrorism, Africa and Russia

In nowadays economy the importance of oceans has significantly grown permitting the majority of the world states to develop economically and to take part in the world wide market. More than 80% of the world trade has been done on water by means of a maritime global network that contains together with the transport and sailing routes more than 30 mega-ports / cities spread over the three main continents Asia, North America and Europe. The resources offered by the oceans have increased the value of the global economy and the maritime cargo transport has become its "engine". Unfortunately the infrastructure and the systems that are used inside the maritime field are not only sources of wealth, they have lately become both targets and pre-established places for illicit and dangerous activities which are affecting its safety. This vast field is used more and more by criminals and terrorists as a way of promoting a large variety of threats towards peoples' safety and their activities. The terrorist attacks against some war ships as the one against USS Cole American destroyer in Yemen or against some transport ships as Limburg vessel in Aden Gulf as well as the increasing in the number of piracy acts in areas as the South of Africa and Malacca straits, Guinea Gulf etc highlight the necessity of taking specific measures to stop terrorism and organized crime at sea.

Performanță în Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Premianții sesiunii de iarnă

Olivia BUCIOACĂ

Pentru unii studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, fie că vorbim de cei de la Facultatea de Marină Militară sau Civilă, studiul reprezintă o preocupare foarte importantă. Atât în anul I cât și în sesiunea din iarnă a anului II de studiu studenții Facultății de Marină Militară, Mihaela Malinchi, specializarea navigație și Facultății de Marină Civilă, Sebastian Dănculescu, specializarea ingierie și management au obținut cele mai bune rezultate. Mediile de 10 și respectiv 9,96 arată încă o dată că unii studenți îmbină foarte bine performanța cu studiul.

Student caporal Mihaela Malinchi: „A fost greu, dar important este că am făcut totul din plăcere. Am învățat pentru mine, mi-am însușit anumite cunoștințe care să-mi fie utile. Sunt în general o persoană perfecționistă și destul de ambițioasă și nu am făcut neapărat să obțin numai medii de 10, doar că e un rezultat al muncii mele, o satisfacție personală. Când știi că ai muncit mult și după fiecare sesiune ai obținut și rezultate bune și ți-ai însușit atâtea cunoștințe, nu regreți nimic. Am făcut tot ce am putut ca să îmi iasă totul perfect.”

Sebastian Dănculescu: „Dacă ești serios și dacă îți vezi de treabă poți să faci tot ce îți propui, așa că dacă vrei să fii cel mai bun ești cel mai bun. Poți să alegi oricând ceea ce este mai bine pentru tine. Dacă ai puțină voință și dacă încerci poți să reușești, nu este imposibil. Se poate...”

Muncă continuă, seriozitate, pasiune pentru studiu și dorința de a fi cel mai bun în ceea ce faci, sunt doar câteva din lucrurile cu adevărat importante și definitorii pentru cei doi studenți. Mihaela Malinchi: „În primul rând trebuie să depui destul de multă muncă. Având în vedere că sunt atât de multe materii (5-6 examene pe sesiune), stai și te gândești că este imposibil să le poți parcurge pe toate cu 10. Dar dacă le faci din plăcere și tu vezi că profesorul pune atât de mult suflet și face tot posibilul să înțeleagă, începe să-ți placă pur și simplu materia, să descoperi și părțile ei frumoase. Sunt extraordinar de mulțumită de tot ceea ce se întâmplă aici, în academie, tot ceea ce fac fac din plăcere, îmi place să depun efort pentru a face toate lucrurile cât mai bine cu putință.”

Deși sunt abia în anul al II-lea de studiu studenții academiei navale gândesc în perspectivă și își doresc să își continue studiile. Sebastian Dănculescu: „Acum toată lumea vorbește despre criza financiară așa că un gând înainte nu strică. Încerc să fiu serios, încerc să îmi văd de treabă și cred că dacă vreau să fac ceva mai departe trebuie să am o pregătire cât mai temeinică pe baza

Foto: Ștefan Cioacă

căreia să îmi desfășor activitatea în port. Începe să se contureze ideea unui master în străinătate. Rămâne de văzut, în funcție de rezultatele obținute. Aș vrea să urmez o activitate, tot ceva în acest domeniu, deoarece cred că este un lucru interesant. Activitățile portuare m-au făcut să vin aici, să aleg această facultate. Sigur voi urma un master în acest domeniu, rămâne de văzut unde. Dacă voi putea să merg în străinătate voi merge, dacă nu, cred că se va obține o calificare foarte bună și în țară și nu cred că e cu nimic mai prejos.”

Cu siguranță evaluarea pe parcurs are numai beneficii și îi avantajează mult pe studenții care se pregătesc continuu. Aceștia reușesc pe lângă faptul că acumulează foarte multe cunoștințe de-a lungul semestrului, să obțină și note maxime la examenele din sesiune. Mihaela Malinchi: „M-a ajutat faptul că pe parcursul semestrului profesorii noștri ne-au dat anumite evaluări, la trei săptămâni maxim noi eram deja evaluați din materia parcursă până în acel moment și asta consider că ne-a ajutat foarte mult, iar în sesiune nu ne-a mai fost greu. Atâta timp cât ai parcurs materia și ți-ai însușit-o la timp, știi despre ce e vorba, te pregătești pentru fiecare seminar în parte și pui întrebări despre ceea ce nu ai înțeles, în sesiune este mult prea ușor.” Sebastian Dănculescu: „Este mai bine că nu avem toată materia de pregătit, se împarte pe bucăți și putem să o structurăm mai ușor pentru noi, putem să o facem mai accesibilă și astfel e mult mai ușor la examen. Sunt unele lucrări care ne degrează de o parte din materie și astfel este foarte ușor de pregătit, rămâne o singură parte și ne descurcăm mai bine la

Foto: Ștefan Cioacă

examen. Sunt și alte materii care nu practică acest sistem și la care, în termeni mai puțin academici, trebuie să tocești, dar asta e nu ai ce face.”

Orice dezbatere devine o confruntare la nivel ideatic și implicit o provocare, iar printr-un dialog deschis și permanent cu profesorii, studenții reușesc să obțină rezultate bune și foarte bune. Mihaela Malinchi: „Important a fost și faptul că profesorii ne-au spus de la început că sunt la dispoziția noastră. Întotdeauna când am avut anumite întrebări, ne-au acordat ore de consultanță în sesiune și ne-au explicat acolo unde nu am înțeles. M-a ajutat foarte mult faptul că am avut profesori care prin modul de a preda au reușit să mă facă să fiu pasionată de materia respectivă. Am fost pasionată de analiza matematică, de algebră, geometrie și trigonometrie sferică, de matematici speciale, de tot ceea ce ține de matematică, fiind materia mea preferată, deoarece profesorii respectivi au reușit să mă facă să-mi placă din ce în ce mai mult și m-am implicat foarte mult, am participat și la un concurs național de matematică, unde am obținut locul V.” Sebastian Dănculescu: „De la început ni s-a prezentat programa, cum vor fi evaluările, ce trebuie să facem, dacă avem de întocmit proiecte sau alte evaluări pe parcurs. Atitudinea profesorului și explicațiile sunt destul de importante.”

Obținerea unor rezultate foarte bune constituie un pas important în procesul de formare a viitorilor ofițeri. Academia Navală „Mircea cel Bătrân” oferă cadrul necesar și adecvat care pune în valoare capacitatea creativă și inovatoare a studenților ei, facilitează schimbul de opinii și idei, realizându-se astfel un prim pas pe calea afirmării. ■

„PSIHOLOGI”
la detașamentul ROFND XVII

Experiența acumulată privind realitățile câmpului de luptă și a modului în care acesta acționează asupra psihicului uman, dar și înțelegerea corectă a problemelor de natură psihologică au condus la necesitatea pregătirii din punct de vedere psihologic a misiunilor, atât în etapele premergătoare acestora, pe perioada derulării, cât și după repatrierea militarilor.

Locotenent-comandor psiholog
Ciprian HANCIUC, SMFN

În luna martie, s-a desfășurat la Batalionul de Infanterie Marină din Babadag activitatea de evaluare psihologică post-misiune a celor 86 de militari care au încadrat, în perioada septembrie 2008 – martie 2009 detașamentul ROFND XVII pentru misiuni de menținere a păcii în regiunea Kosovo. Comisia de evaluare a fost alcătuită din locotenent-comandorul psiholog Ciprian Hanciuc, SMFN și psihologii Camelia Stamate, BIM, Olga Trofimov, Serviciul Fluvial, Monica Tuzluchi, Batalionul Comunicații și Informatică, Maricica Plăian, Batalionul Stat Major și Deservire.

Evaluarea stării psihice a militarilor, în momentul repatrierii, realizată cu ajutorul interviului psihologic semi-standardizat și observația directă dirijată, a urmărit surprinderea următoarele aspecte: adaptarea, relaționarea, depresia, anxietatea și stresul posttraumatic.

Militarii detașamentului nu au resimțit pe perioada misiunii, probleme de adaptare la climă sau la condițiile atmosferice. Acest aspect este explicat de faptul că nu au existat diferențe de fus orar iar condițiile meteorologice din perioada septembrie-martie au fost asemănătoare cu cele din țară, cu o oarecare specificitate a zonei montane, marcată de vânturi și temperaturi oarecum mai scăzute.

Condițiile de viață și muncă din campus, au fost percepute de militarii detașamentului, ca „bune” și „foarte bune”. Condițiile de petrecere a timpului liber, sala de sport, activitățile sportive competiționale cu partenerii străini din campus, au avut ca efect menținerea unor relații interpersonale optime, reechilibrarea psihologică și descărcarea tensiunilor acumulate în timpul misiunii. Sarcinile de îndeplinit au fost asemănătoare cu cele îndeplinite în mod obișnuit în țară, nu au fost percepute ca fiind grele și nu au ridicat dificultăți de realizare.

Militarii detașamentului au afirmat că pregătirea profesională, modul de organizare și pregătire, în cele mai mici detalii, a activităților premergătoare plecării, i-au ajutat să nu fie luați prin surprindere de misiunile primite și să facă față foarte bine la toate sarcinile. Având în vedere că în campus și-au desfășurat activitatea și alți parteneri străini, la finele misiunii unii dintre militarii noștri au afirmat că ar fi fost necesară organizarea, în perioada pregătirii

Foto: Olivia Bucioacă

misiunii din țară, pe lângă cursurile obligatorii de limba engleză și a unui curs de învățare a unor noțiuni minime necesare desfășurării unor conversații în limba italiană.

Principalul factor de disconfort resimțit de o mare majoritate a militarilor detașamentului l-a constituit hrana cu specific italian care are puține elemente comune cu bucătăria românească. O explicație privind adaptarea dificilă la specificul hrănirii ar putea fi faptul că, militarii se aflau la prima misiune externă, nefiind obișnuiți cu regim alimentar specific pe o perioadă atât de lungă.

Aprecierile partenerilor străini, față de pregătirea și profesionalismul militarilor detașamentului, au eliminat temerile care existau la începutul misiunii la unii dintre ei, legate de capacitatea de a face față sarcinilor. Toate acestea au condus la o creștere a încrederii în forțele proprii, a imaginii de sine și a valorizării pe plan profesional.

Relațiile principiale, deschise către rezolvarea problemelor existente între militari, accesul la mijloacele de comunicare, precum și informarea oportună cu noutățile din țară au condus la aprecierea că misiunea a fost „un succes și un câștig” pe plan profesional, a determinat încheierea și creșterea coeziunii detașamentelor.

Referitor la aspectul financiar, deși la finele anului 2008 s-a observat o îmbunătățire a cuantumului diurnelor, există

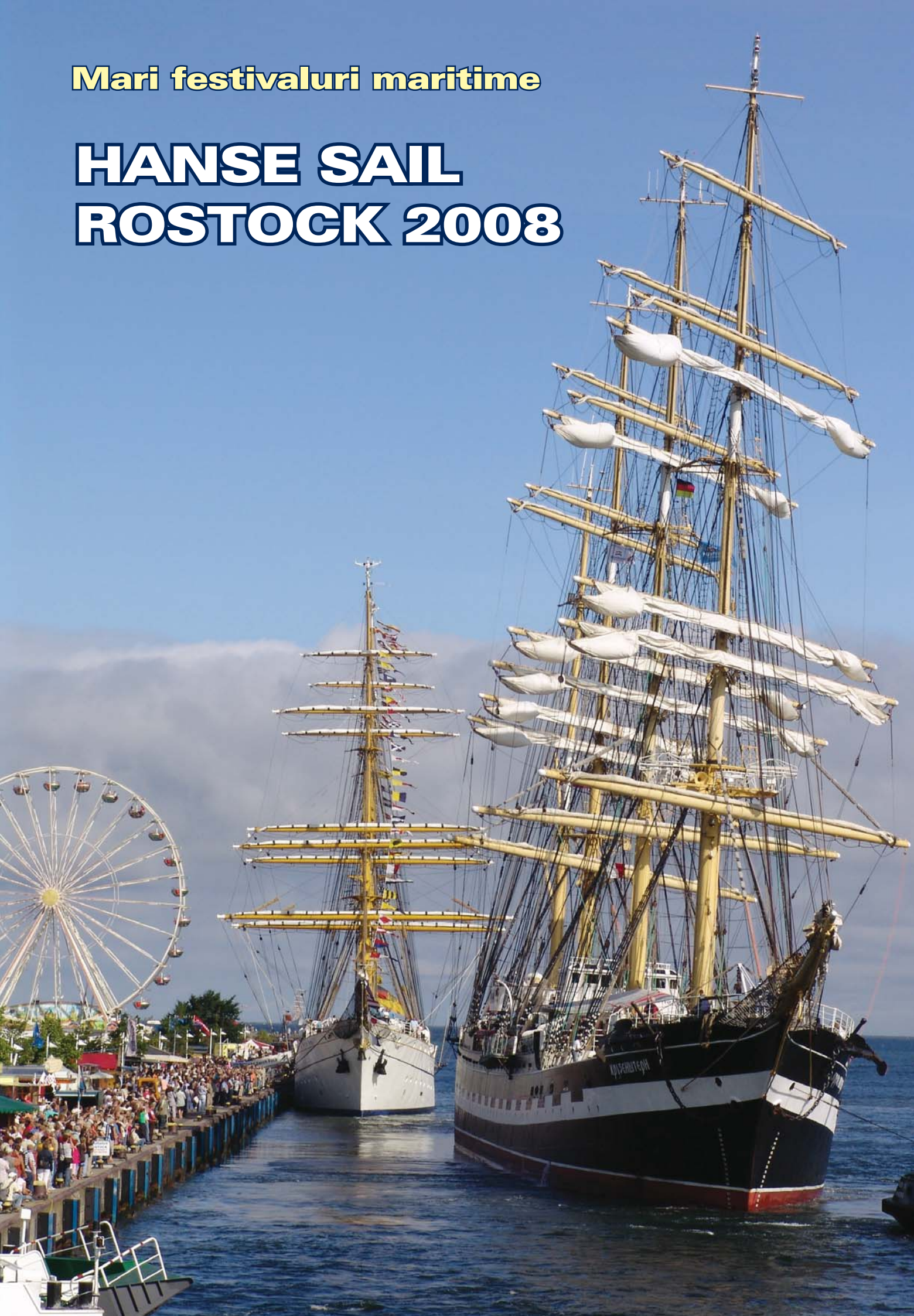
totuși mari diferențe între diurnele cu care sunt plătiți militarii sloveni, italieni, spanioli și unguri, mult mai mari decât ale militarilor români. Un aspect de ordin financiar ridicat de militarii detașamentului este legat de „nivelarea” cuantumului diurnelor cu care sunt plătiți soldații/gradații voluntari și subofițerii/maistrii militari, cu toate că responsabilitățile diferă pentru fiecare dintre cele două categorii de militari.

Un rol important în sprijinirea familiilor din țară, în scopul rezolvării anumitor probleme l-a avut Grupul de sprijin familial din cadrul Batalionului de Infanterie Marină din Babadag.

Succesul participării la misiune a însemnat un câștig atât în plan profesional, cât și în plan personal, printr-o mai bună cunoaștere a propriei personalități și prin creșterea încrederii în sine și colegi. Față de perioada constituirii primului detașament, în acest moment se înregistrează o disponibilitate crescută de participare la alte misiuni, indiferent de teatrul de operații. Militarii au constatat că se întreprind eforturi deosebite din partea organizației militare pentru îmbunătățirea condițiilor din teatrele de operații. Cu toate acestea este necesară achiziționarea de tehnică performantă care să mărească gradul de protecție a personalului și o diferențiere privind diurna acordată subofițerilor/maistrilor militari și S.G.V., pentru că responsabilitățile celor două categorii de militari sunt diferite. ■

Mari festivaluri maritime

HANSE SAIL ROSTOCK 2008

Rostock. Replici istorice și nave-muzeu pe râul Warnow și la cheul orașului în timpul Hanse Sail Rostock 2009.

Text și foto: **Bogdan DINU**

Hanse Sail Rostock 2008, desfășurat între 7 și 10 august, unde *N.S.Mircea* a participat pentru prima oară, s-a aflat deja la a 18-a ediție, ceea ce nu este puțin pentru un festival maritim chiar dacă se desfășoară anual. În același timp a fost și continuă să fie parte a unui proiect mult mai amplu, denumit Baltic Sail, aflat și acesta la a 12-a ediție, și care a grupat în 2008 festivalurile Sail Travemünde, Hanse Sail Rostock, Sail Gdansk, Sea Festival Klaipeda, Sail Karlskrona și Baltic Sail Halmstad, adică două orașe din Germania, unul din Polonia, unul din Lituania și două din Suedia, dar toate din Marea Baltică, pe parcursul lunilor iulie și august. Numele festivalului face referire clară la legendara Ligă Hanseatică a negustorilor din Evul Mediu care grupa 300 de orașe din nordul Europei și care anul trecut a sărbătorit 725 de ani de la înființare iar vizitatorii au putut retrăi spiritul ligii și cu ajutorul navelor muzeu sau al replicilor istorice al navelor de tip cogă (în 2008 au fost șapte) care vin anual din 2005 la Rostock.

La festival au participat aproximativ 230 de nave (pe listele oficiale apăreau 223 dar cvasitotalitatea

lor sunt nave mici și nu mari veliere) venite din 13 țări, din Oceanul Atlantic, Marea Neagră, Marea Nordului sau Marea Baltică și care au creat un adevărat tablou maritim vibrant pe râul Warnow și la Warnemünde. Conform declarațiilor organizatorilor și aici au fost aproximativ un milion de vizitatori, atrași probabil, printre altele și de prezența pentru prima dată a velierelor *Mircea* sau *Stad*

Afluență maximă de vizitatori pe cheul din Warnemünde. În prim plan *Gorch Foch II*; în fundal corveta germană *Braunschweig*, cea mai nouă navă a Marinei Militare germane.

Amsterdam. Chiar dacă festivalul figurează la Rostock, locul unde se desfășoară de altfel și majoritatea activităților, marile veliere, printre care se numără desigur și *N.S.Mircea*, au fost acostate la Warnemünde, aproape de gura de vărsare a râului Warnow, un orașel și o veche stațiune estivală, aflată la o distanță de 15 kilometri de Rostock, sau dacă vreți, aproximativ 20 de minute de mers cu trenul. Adâncimea redusă a râului Warnow nu permite navigația navelor mari până la Rostock și acesta a fost motivul pentru care am staționat la Warnemünde, la cheul modernului terminal de pasageri, în pupa noastră aflându-se *Dar Młodzieży* (prezent pentru a doua oară la festival după 2007), *Stad Amsterdam* (construit în anul 2000), *Kruzenshtern* (al doilea mare velier ca dimensiune din lume cu o vechime de 82 de ani și care a fost și cover-ul festivalului) și desigur *Gorch Foch II* nava soră a velierului nostru.

Anul trecut a fost unul al aniversărilor pentru festival. În centrul atenției organizatorii au intenționat să plaseze cea de a 50-a aniversare a navei școală germane *Gorch Foch*, și au lansat public la bordul navei la Warnemünde un timbru special (am reușit să intrăm în posesia unui

Paradă navală zilnică pe râul Warnow cu velierele mari sau mici care ieșeau pe mare sau intrau pe râu spre Rostock.

exemplar) și o monedă aniversară cu valoarea de 10 euro. Marina Militară germană este de altfel un partener de tradiție al festivalului și pe lângă velierul școală a mai participat cu moderna corvetă *Braunschweig* și, în plus, au deschis publicului și porțile bazei navale. Tot la capitolul aniversări să mai notăm cei 75 de ani împliniți de spărgătorul de gheață cu aburi *Stettin* sau centenarul navei-far *Fehmarnbelt*, aflată la cheu în prova noastră. Nemenționată de gazde, dar amintită de noi, ar fi trebuit să fie și aniversarea navei *Gorch Fock I* (ex *Tavarisch*) aflată din anul 2003 la Stralsund, foarte aproape de Rostock, care a împlinit în 2008, 75 de ani (nu mai reluăm subiectul, se poate vedea și revista „Marina Română” numărul 6 (128) din 2008, pagina 41). În 2009 *Gorch Fock* va fi din nou prezent la Hanse Sail Rostock (desfășurat între 6 și 9 august, aviz amatorilor de turism maritim pe

Nave istorice pe râul Warnow.

vremuri de criză) și va figura și pe afișul festivalului, singurul velier mare de altfel, deoarece majoritatea sunt la

Tall Ships Atlantic 2009, ratând astfel prezența alături de navele soră (ca o paranteză aici se vor reuni trei din

Nava școală germană *Gorch Fock II* la cheul din Wärmunde. Unul din evenimentele festivalului a fost sărbătorirea a 50 de ani de la intrarea în serviciu a navei. În stânga, pupa velierului polonez *Dar Młodzieży*

Plecarea *NS Mircea* din Wärmunde, cu cadetii pe vergi.

cele cinci nave ale clasei - sau patru care mai pot naviga, dacă doriți - *Mircea*, *Eagle*, *Sagres II*, celelalte

două aflându-se, cel puțin pentru începutul lunii august, în regiunea Rostock, *Gorch Fock I* și *II*).

Am fost și la Rostock, am putut vizita orașul și am constatat atmosfera de sărbătoare de pe cheurile la care erau acostate nave mai mari sau mai mici, nave muzeu sau replici istorice. Fără îndoială este un festival regional, al Mării Baltice – motivul vechii Ligi Hanseatice este prezent peste tot – și aș putea afirma că este chiar un festival german, fie și doar prin faptul că informațiile oferite de centrul de presă au fost, aproape în cvasitotalitatea lor, în limba germană. Oricum, aceasta nu scade cu nimic din meritele festivalului, ceea ce ne-a atras atenția fiind ieșirile numeroase ale navelor pe mare, câte două-trei pe zi, astfel încât pe râul Warnow am avut parte permanent de o paradă a velierelor. În rest, nu au lipsit toate evenimentele conexe unui astfel de festival maritim: forumuri economice, concerte, concursuri de tot felul, evenimente sportive, invitați de onoare, veselie și ... multă bere. ■

Fregata Mărășești la momentul amintirilor

11 ani de la STRONG RESOLVE 98

Căpitan ing. Mihai EGOROV

Sâmbătă 4 aprilie, la bordul fregatei *Mărășești* (F 111) a fost organizată o întâlnire a membrilor echipajului, care cu 11 ani în urmă a participat la cea mai mare aplicație organizată de NATO în Atlantic, STRONG RESOLVE 98. La întâlnirea de suflet a navei au participat, o parte din echipajul navei din acel moment, comandat de comandorul Dumitru Preda, contraamiralul de flotilă Dan Popescu, șeful Resurselor din Statul Major al Forțelor Navale, membru în echipajul navei la acea dată, personalul detașamentului de elicoptere ambarcat pe fregata *Mărășești*. Au fost depănate amintiri despre acea aplicație, s-au rememorat zilele de furtună prin care a trecut nava, s-a vorbit despre elicopterul IAR 316 B, ambarcat atunci la bord.

De ce a fost atât de importantă acea aplicație pentru distrugătorul de atunci, fregata de acum, *Mărășești*? În primul rând pentru faptul că a fost cea mai mare aplicație organizată de NATO în acel an; a fost prima misiune a navei desfășurată în Atlantic; în premieră, un elicopter IAR 316 B Alouette a fost ambarcat în hangarul navei, constituind de fapt poate startul programului elicopter ambarcate în Forțele Navale; tot în premieră elicopterele românești a participat la misiuni internaționale, și nu în ultimul rând pentru că în cele două mari furtuni prin care a trecut nava, echipajul a dat dovadă

de profesionalism, o stăpânire de sine și un curaj aproape nebun.

Comandor av. (r) Paul Constantinescu, comandantul detașamentului elicopteristilor: „A fost prima acțiune organizată în zona internațională a elicopterelor românești ambarcate pe o navă. Pentru mine, a fost o încununare a muncii mele pe mare. Ne-am implicat împreună cu comandantul navei în toată pregătirea misiunii elicopterului la bordul distrugătorului «Mărășești», structurând și personalul pe unitățile de luptă ale navei. Detașamentul elicopteristilor a fost format din 12 persoane. Am executat misiuni atât în Mediterana cât și în Biscaya. Înainte de plecare am luat în calcul și marea rea, și cu ajutorul șefului mecanic al navei,

căpitan-comandorul Nicolae Oțelea, am găsit o altă structură de ancorare, ținând cont de furtunile din acea perioadă și am trecut cu bine peste ele. Furtunile n-au afectat aparatul de zbor; au fost doar mici probleme cu combustibilul pentru aeronavă. Am avut ședințe zilnice cu comandantul navei, uneori chiar la fiecare oră, pentru a vedea în ce măsură furtuna putea afecta elicopterul. A fost o misiune unică în felul ei, atât prin faptul că a fost prima ieșire a elicopterelor românești pe o navă românească, cât și prin prisma misiunilor executate și a furtunilor prin care am trecut. Întâlnirea de la Constanța a fost emoționantă și foarte plăcută. Mi-a plăcut ideea întâlnirii numai cu cei care au

Instantaneu din timpul misiunii STRONG RESOLVE 98.

Foto: Colecția Liviu Kalter

executat acea misiune, mai ales că nu i-am revăzut pe cei de pe «Mărășești», după acea misiune. Sper să pot vedea la lucru și elicopterul Puma Naval.”

Vă reamintim că distrugătorul *Mărășești* a participat în perioada 6-23 martie 1998 la aplicația de mare amploare STRONG RESOLVE 98, care s-a desfășurat în Atlantic, mai exact într-un raion aflat la vest de coastele Franței, în Golful Biscaya.

Comandorul Dumitru Preda, comandantul distrugătorului *Mărășești*, la acea misiune: „Acum 11 ani, pe data de 2 aprilie ne-am întors dintr-una din cele mai mari aplicații desfășurate în Oceanul Atlantic. Atunci au participat 500 de militari români, din care 300 au fost ambarcați la bordul distrugătorului «Mărășești». Condițiile au fost destul de vitrege, dar datorită pregătirii echipajului și curajului de care a dat dovadă nu am ratat nicio misiune. Ca și misiuni am executat – interceptarea navelor, boarding, supravegherea traficului. 21 de zile din marș au fost foarte grele, în condiții meteo dure, cu valuri permanente de 4-7 m. A fost și o perioadă când misiunile au fost întrerupte și navele au ținut la capă. Momentele dificile au fost cele două furtuni prin care a trecut nava, cea mai mare din 24 februarie, în largul insulei Menorca și apoi una în Golful Biscaya, atunci când Biscaya parcă fiebea sub un vânt din NE și o hulă din SV, o parte din exerciții s-au anulat, iar distrugătorul «Mărășești» a primit ordin de la portavionul francez «Foch» să navighe spre portul Lisabona. După radar, cu val de 11 m, pe o rază de 50 Mm (aproximativ 90 Km) am fost singura navă care înfrunta marea.”

Presa vremii a consemnat profesionalismul de care a dat dovadă comandantul navei, comandorul Dumitru Preda, șeful mecanic, căpitan-comandorul Nicolae Oțelea dar și întregul echipaj al distrugătorului în acele momente. Pe 24 februarie în zona Insulei Menorca, când nava a trecut printr-o furtună de gradul 8-9, comandantul navei a luat decizia de a întoarce nava și de a scăpa din furtună. Manevra a fost executată cu mult curaj și profesionalism. Cu un vânt și val prielnice, nava și-a continuat marșul spre Lisabona, într-o stare de „normalitate” în care înclinările navei au trecut și de 30 de grade. Două zile și două nopți a durat marșul în aceste condiții.

Participarea la exercițiu nu a fost însă afectată, distrugătorul *Mărășești* fiind singura navă din sud-estul Europei, care a participat la această aplicație, alături de peste 100 de nave, avioane, elicoptere și trupe de desant.

Întânirea de sâmbătă, 4 aprilie, a marcat un nou început pentru familia fregatei *Mărășești*, care a decis ca astfel de întâlniri a tuturor celor care au fost sau sunt cumva legați de această navă să se desfășoare anual. Iar experiența, celor care au făcut parte din echipajul distrugătorului *Mărășești*, în 1998, trebuie împărtășită

celor mai tineri și pusă apoi în practică de cei care astăzi fac parte din echipajul fregatei *Mărășești*.

Extras din mesajul șefului Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul Dorin Dănilă, adresat participanților la aplicația STRONG RESOLVE 98:

„...În perioada 19 februarie – 3 aprilie 1998, distrugătorul «Mărășești» a participat la exercițiul STRONG RESOLVE 98, în Oceanul Atlantic, într-un raion din golful Biscaya. Marșul a fost unul de neuitat pentru toți cei aflați la bordul distrugătorului «Mărășești».

Pe 24 februarie, nava și echipajul au fost puse la grea încercare de o furtună de o violență și o durată deosebită. Pentru a evita apropierea periculoasă de Insula Menorca spre care îi împingea furtuna, comandantul navei, comandorul Dumitru Preda, a hotărât orientarea navei într-o alură favorabilă față de val și ținerea la capă. Decizia de a întoarce nava și de a scăpa din furtună s-a dovedit salutară în acele momente, chiar dacă cele câteva

mândri că își desfășoară activitatea la bordul acestei nave și că pot și trebuie să învețe din experiența predecesorilor. BUN CART ÎNAINTE!”

Extras din mesajul șefului Resurselor din Statul Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă Dan Popescu, adresat echipajului fregatei Mărășești:

„...O furtună violentă întâlnită pe 24 februarie, pe drumul spre Lisabona, a pus nava și echipajul la grea încercare. După două zile în care nava a ținut la capă, mesajul primit în apropierea Insulei Menorca, prin care s-a interzis apropierea de coastele insulei la mai puțin de 25 Mm, a impus luarea unei măsuri excepționale, care, așa cum a scris și presa vremii, au salvat nava de la un posibil dezastru.

Trebuie menționat profesionalismul de care a dat dovadă comandantul navei, comandorul Dumitru Preda, șeful mecanic, căpitan-comandorul Nicolae Oțelea dar și întregul echipaj al distrugătorului în acele momente. Comandantul navei a luat decizia

Aspect din timpul întâlnirii desfășurate la bordul fregatei Mărășești, la 11 ani de la STRONG RESOLVE 98.

minute în care s-a realizat manevra au fost poate cele mai lungi ale marșului. Curajul și profesionalismul celor aflați la bordul distrugătorului «Mărășești», sunt cu atât mai mari cu cât nava românească a fost singura care s-a încumetat și a navigat atunci în Marea Mediterană.

Un alt moment cheie din timpul marșului s-a consumat în Biscaya, pe timpul exercițiului, când nava făcea parte dintr-un dispozitiv condus de portavionul francez «Foch». Cu valuri de 11 metri și benzi de 40°, nava și echipajul au fost solicitate la maxim, pe timpul traversării Golfului Biscaya, nava înfruntând cele mai mari valuri din viața sa. Distrugătorul «Mărășești» și echipajul său, au fost la înălțimea solicitărilor, în cea mai completă misiune la care Forțele Navale participaseră, până în acel moment.

Acum, când am trecut 11 ani de la misiunea din Biscaya, vreau să felicit echipajul distrugătorului «Mărășești» pentru profesionalismul de care a dat dovadă pe timpul exercițiului STRONG RESOLVE 98, iar celor care astăzi fac parte din echipajul fregatei «Mărășești», le transmit să fie

de a întoarce nava și de a scăpa din furtună. Manevra trebuia executată perfect, pentru că exista pericolul răsturnării navei. Timp de două ore, s-a numărat ritmicitatea valului, așteptându-se momentul prielnic întoarcerii, iar întoarcerea a fost executată cu mult curaj, profesionalism și chiar spirit de sacrificiu.

Au trecut deja 11 ani de la acele evenimente, prilej onorant pentru mine de a-i felicita pe cei care în 1998 s-au aflat la bordul distrugătorului «Mărășești», la exercițiul STRONG RESOLVE 98, dând dovadă de mult curaj, stăpânire de sine și profesionalism pentru a aduce nava în siguranță acasă, cu misiunile îndeplinite în cadrul exercițiului. Vreau de asemenea să-i felicit și pe cei care astăzi fac parte din echipajul fregatei «Mărășești». Acestora din urmă le doresc multă putere de muncă, mult curaj și să fie mândri că-și desfășoară activitatea la bordul unei nave de prestigiu a Forțelor Navale Române, cu o istorie recentă foarte bogată. Tuturor le transmit tradiționala urare, VÂNT BUN DIN PUPA!”

Foto: Bogdan Dinu

o navă încărcată de istorie NS Mircea (I)

Mihaela ZABOLODNI
Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Construită în perioada 1938-1939 la Șantierul Naval BLOHM&VOSS din Hamburg, Germania, *Mircea* este cea de-a patra navă din seria de cinci de același tip construite în același șantier, fiind soră cu *Eagle* – S.U.A., *Gorch Fock* – Germania, *Tovarisch* - Ucraina și *Sagres II*- Portugalia.

Nava școală *Mircea* este un velier clasa A tip bark, cu trei arbori, înaltă de 44 de metri, cu 23 de vele ce însumează o suprafață velică totală de 1.750 m². Certificatul de naștere al noii nave-școală s-a semnat la 26 ianuarie 1938, iar la 22 septembrie a fost lansată la apă și botezată cu numele *Mircea*, alegere justificată de bogata tradiție și renumele predecesorului său. Numele navei provine de la vestitul voievod Mircea cel Bătrân ce a cărmuit Țara Românească între anii 1386-1418 și sub a cărui domnie navigația autohtonă și comerțul efectuat pe mare au cunoscut o mare dezvoltare, vasele românești navigând, încă de pe atunci, nu

numai în Marea Neagră ci și în Marea Egee și Marea Mediterană, fapt care l-a adus numele de Domn până la Marea cea mare. Nava are în prova, sub bompres, un galion, reprezentându-l pe domnitor îmbrăcat cu bluza albastră, mantie roșie și purtând pe cap coroana, simbol al domniei. La 27 aprilie 1939 a avut loc ceremonia ridicării pavilionului național iar pe data de 1 mai 1939, *Mircea*, o navă, cu caracteristici superioare, ce asigura condiții de navigație și viață la bord mult îmbunătățite a intrat în serviciul Marinei Militare. *Mircea* a intrat în portul Constanța pe data de 17 mai 1939, fiind salutat de oficialități, de tinerii elevi ai Școlii Navale, de navele aflate în port, între care și vechiul bric adus de la Galați - pentru a preda ștafeta pregătirii marinărești noii nave.

La 3 iulie 1939, *Mircea* pleacă în primul său marș de instrucție în Marea Mediterană unde face escale în porturile Palermo, Toulon, Palma, Gibraltar, Alger și Alexandria. Ultima escală a marșului ce cuprindea vizite în Siria, Cipru și Insulele Grecești, a fost anulată o dată

cu atacul german asupra Poloniei. Astfel, pe data de 3 septembrie 1939, *Mircea*, intră în portul Constanța și acostează în dana militară. Declanșarea celui de-al doilea război mondial avea să însemne pentru nava-școală *Mircea*, începutul unei lungi perioade, de peste 25 de ani, în care nu a mai executat marșuri de practică de lungă durată și reprezentare a Marinei Militare și a României în afara Mării Negre. Conducerea Marinei Militare a decis pentru siguranță, ca *Mircea* să fie dus, la 19 februarie 1941, la Brăila, pe brațul Arapu. Aici a staționat până în vara anului 1944, continuând însă să fie utilizat ca navă-școală.

La începutul lunii septembrie 1944, nava-școală *Mircea*, împreună cu alte nave românești au fost preluate de sovietici sub formă de captură și încadrate în flota proprie din Marea Neagră. În urma repetatelor intervenții ale autorităților române, oficialitățile sovietice au decis ca nava-școală să fie retrocedată României. Astfel, doi ani mai târziu, la 27 mai 1946, s-a desfășurat în portul Constanța festivitatea de preluare a navei-

școală *Mircea* de la echipajul sovietic și reîncadrarea ei în Marina Română. La ceremonialul retrocedării au participat din partea României, Regele Mihai I, membri ai guvernului, reprezentanți ai armatei și Marinei Militare, ofițeri superiori sovietici precum și un numeros public.

Între anii 1946-1947, nava a beneficiat de unele lucrări de reparații, cu preponderență la arboradă. Marșurile de instrucție s-au reluat în anul 1947, prin voiaje scurte în Marea Neagră. În luna septembrie 1948, cu ocazia unei ieșiri pe mare, *Mircea*, a fost surprins de o furtună de gradul 8, fiind nevoit să țină la capă trei zile și trei nopți însă pregătirea temeinică și curajul marinarilor au fost factorii hotărâtori ai readucerii navei în portul Constanța. Nava și echipajul au mai înfruntat între anii 1951-1953 câteva furtuni puternice. *Mircea* execută marșuri de instrucție de-a lungul litoralului românesc al Mării Negre, până în anul 1959, când s-a pus problema reducerii forțelor armate și implicit a unui număr de nave. *Mircea* a fost inclus în categoria celor ce trebuiau dezafectate. La intervenția unor cadre responsabile din Marina Militară, nava este salvată prin încadrare într-o altă unitate, și transformată în navă-bază a Divizionului 129 Nave Auxiliare din Mangalia.

În anul 1963, în urma unor reglementări pozitive dintre guvernele român și american, pe adresa conducerii statului a venit o invitație pentru *Mircea* din partea Președintelui Statelor Unite ale Americii, John Fitzgerald Kennedy, de a vizita porturi americane și de participare la o serie de festivități. Invitația, deși nu a fost onorată, a atras totuși atenția Primului Secretar al Partidului Comunist Român, Gheorghe Gheorghiu-Dej. Un an mai târziu, în 1964, comandantul Marinei Militare, viceamiralul Grigore Martes, a avut o idee salvatoare și a ordonat ca *Mircea* să fie încadrat în dispozitivul navelor militare participante la festivitățile ocazionate de Ziua Marinei Române. Cu această ocazie, s-a hotărât ca *Mircea* să fie reparat și modernizat, pentru a-și relua locul său unic de navă-școală și de reprezentare. După analizarea posibilităților de a efectua reparația capitală și modernizarea de care *Mircea* avea nevoie, la nivelul Comandamentului Marinei Militare și Ministerul Forțelor Armate s-a apreciat că cea mai bună soluție este contactarea șantierului constructor BLOHM&VOSS din Hamburg, pentru ca împreună cu specialiștii germani să se facă o analiză și o evaluare a stării velierului și lucrărilor ce trebuiau efectuate. ■

Pe data de 6 mai, se vor împlini 100 de ani de la înființarea Corpului Maistrilor Militari de Marină. În cadrul activităților menite să marcheze această aniversare, Liga Maistrilor Militari de Marină a organizat în perioada 7 - 26 aprilie, o serie de activități omagiale, printre care simpozionul „Navigând în volte prin istoria Corpului Maistrilor Militari de Marină” susținut în Mangalia, Babadag, Tulcea și Brăila, concursul „File din Istoria Corpului Maistrilor Militari de Marină”, desfășurat în aula Școlii Militare de Maistri „Amiral Ioan Murgescu”, competiția sportivă de tenis de masă „Cupa centenară a Corpului Maistrilor Militari de Marină”, concursul de șah sub aceeași titulatură, susținut la Cercul Militar Constanța, precum și întâlniri ale elevilor Școlii Militare de Maistri cu veteranii profesiei de maistru militar de marină.

Duminică, 26 aprilie Liga Maistrilor Militari de Marină a organizat în cadrul Muzeului Marinei Române o expoziție având ca tematică pasiunile extraprofesionale ale maistrilor militari. După vernisaj, s-a desfășurat simpozionul „Să navigăm în volte prin istoria maistrilor de marină”. În prezența unui auditoriu numeros și interesat format atât din veterani ai maistrilor cât și din actuali purtători ai însemnelor acestui important corp din cadrul Forțelor Navale, dar și din tineri pasionați, au fost susținute comunicări privind istoricul apariției corpului maistrilor militari de marină și evoluția sa până în prezent. În cadrul manifestării a fost lansată și ediția specială a revistei „Timona”, nr. 130, anul XIV, aprilie-mai 2009, editată de Liga Maistrilor Militari de Marină. Din cuprinsul acestui număr special am reținut, pe lângă filele din istoria maistrilor marinari, titlurile: „Carol I, semnatarul actului de naștere a Corpului Maistrilor Militari de Marină”, „Nave militare impuse de prezent”, „Femeia-militar, personal valoros al Armatei Române”, „Destine sub marele pavoaz”. Ne însoțim și noi urărilor de La Mulți Ani frumoși adresate tuturor maistrilor militari la sărbătoarea centenarului lor. (O.B. / F.S.)

Duminică, 1 martie automobilistii militari au sărbătorit 92 de ani de la înființarea armiei. Înaltul Decret nr. 245 al Regelui Ferdinand I, a consemnat înființarea Regimentului de Tracțiune Automobilă, moment ce a marcat începutul procesului de reorganizare a formațiunilor de automobile din Armata Română. Contribuția armiei auto la îndeplinirea cu succes a misiunilor este esențială așa cum ne-a spus și căpitanul Florin Zainea, locțiitor tehnic la Batalionul Stat Major și Deservire al Forțelor Navale. De ziua armiei automobilistii militari din Batalionul Stat Major și Deservire au fost felicitați de comandantul unității locotenent-colonelul Stan Popîrlan, care le-a mulțumit pentru munca depusă și pentru efortul de a păstra tehnica funcțională. Le dorim și noi colegilor din arma auto, sănătate, împliniri și realizări pe plan personal și profesional, să le meargă toate mașinile și La mulți ani! (C.O.)

LEON GHIKA

Prințul – marinar (I)

Dr. Mariana PĂVĂLOIU
Muzeul Academiei Navale
„Mircea cel Bătrân”

Sunt oameni care iubesc Marina până la devoțiune, chiar dacă au fost obligați să o părăsească înainte de vreme, fără voia lor. Unul dintre ei este venerabilul comandor (r) prof Mihai Chiriță, care anul acesta în august, va împlini 95 de ani. Domnia sa mi-a vorbit cu multă căldură, despre prințul - marinar Leon Ghika, în urmă cu peste două decenii. La început în treacăt, dar în anii din urmă cu insistență: „Trebuie să-l cunoști! Îți va completa imaginea Școlii Navale, a elevilor ei. Deși sunt cu o promoție după el, era o mândrie pentru noi să avem un coleg cu calitățile lui”. Spre ilustrare, cu speranța de a mă incita mi-a dăruit o fotografie. Sigur că îmi doream să-l cunosc, dar Parisul, unde trăiește de aproape patru decenii, nu-mi este la îndemână. Mai întâi, în februarie 2007, am cunoscut, la București pe mezina familiei, doamna Domnica Ghika Le Blay, care cu multă disponibilitatea a contribuit la nașterea și menținerea legăturii cu distincții săi părinți, Marcelle și Leon Ghika. Oportunitatea unei vizite la Paris s-a ivit. Prietena și fosta mea colegă de liceu, doamna Dana Dropol – Demeter, mi-a oferit găzduire.

Martți, 30 septembrie 2008, Paris, 12 Rue Jean Moreas, în cadrul ușii o pereche superbă, zâmbitoare m-a întâmpinat, topind o parte din emoții. Bagajul agonisit din Arhivele Militare Române și din cărți era subțire, dar a constituit un punct de plecare. Îl prezint în sinteză: Leon L.Ghika s-a născut 12 mai 1915, în orașul Bârlad, județul Tutova, unde tatăl său, căpitan de cavalerie, se afla concentrat. Dinspre tată, Leon, face parte din neamul Ghikuleștilor, venit din Albania, care a dat primul primul domnitor într-un principat român la 1658, pe Gheorghe Ghika, în Moldova. Dinspre mamă, Manuela, Bogdăneștii, vechi boieri moldoveni, bunica maternă fiind Lucia Bogdan, fiica marelui cărturar, patriot și om politic Mihail Kogălniceanu. Reședința familiei se afla în județul Roman, la Budești – Ghika, plasa Moldova, sat vechi, așezat, cu biserică zidită la anul 1664. De aici, la 1848, un unchiș al său, N. Ghika – Budești a fost prigonit de oamenii cârmuirii. Copilăria cu școala primară le-a trăit la Budești – Ghika, iar următorii opt ani, la Liceul Internat din Iași. După susținerea unui riguros examen, a fost admis la Școala Pregătitoare de Ofițeri, București, începând cu 1 octombrie 1933. În anul următor, la 15 iulie, se află deja la Constanța, elev în anul II la Școala Navală. În ziua de 2 iulie 1936, a fost înălțat în grad de aspirant, alături de absolvenții

tuturor școlilor de ofițeri din România, la Timișoara, în prezența regelui Carol al II – lea. Prin Înaltul Decret nr. 15221, aspirantul Leon Ghika a fost repartizat la Baza Navală Fluvială Galați. După trei luni, a revenit la Constanța pentru a urma cursurile Școlilor de Aplicație (Speciale). Atât la absolvirea Școlii Navale cât și a celei de Aplicație, ofițerul s-a situat pe locul al doilea din promoția sa. În primii ani ai carierei sale, tânărul marinar a fost ambarcat la bordul unor nave maritime cunoscute: nava – baza *Constanța*, canoniera *Ghiculescu*, distrugătorul *Regele Ferdinand*. În anul 1939 a îndeplinit funcția de comandant al Bateriei A.A. de 76 mm Tataia, în cadrul Apărării Fixe Maritime. A fost trimis la Școala de observatori aerieni în 1940, și tot în acest an, la 8 iunie, a fost avansat în grad de locotenent. În urma situației de criză creată prin cedarea Basarabiei, în iunie 1940, ofițerul a fost încadrat în nou înființatul Detașament Maritim nr.2, mobilizat fiind începând cu ziua de 27 iunie 1940. Funcția primită a fost de comandant al Secției Șalupe Patrulare, calitate în care a îndeplinit misiuni de luptă până la 15 noiembrie 1940, când a fost demobilizat.

La 7 martie 1941, în calitate de ofițer secund, a fost mutat la bordul canonierei *Ghiculescu*. După puțin timp, la 28 mai, a fost detașat la Subsecretariatul de Stat al Marinei, București, pentru a îndeplini funcția de adjutant personal al ministrului. Dar, când în ziua de 22 iunie 1941, România a intrat în război, ofițerul a cerut să fie trimis înapoi la Constanța. La 28 iunie 1941, ofițerul se va afla deja pe crucișătorul auxiliar *Dacia*, deținând funcția de ofițer cu navigația, timonieria și artileria antiaeriană. Timp de cinci săptămâni a participat la toate misiunile de luptă încredințate navei. Din ziua de 3 august, ofițerul a fost mutat pe torpilorului

maritim *Zmeul*, la bordul căruia a îndeplinit funcția de ofițer secund și cu artileria navei. Aici „a luat parte la toate misiunile navei și a avut o foarte frumoasă atitudine pe timpul luptei (...)”. Faptele de bravură

ale locotenentului Leon Ghika au fost răsplătite prin citări pe ordin de zi pe armată, pe Forțele Navale Maritime și decorarea cu „Coroana României” în grad de cavaler cu spade și panglică de „Virtute Militară” (1943), „Steaua României în grad de cavaler cu panglica de Virtute Militară”, medalia „Cruciada contra comunismului”, „Insigna de război a torpiloarelor” (1943), „Crucea de Fier germană”, cls. a II – a (1944) și „Vulturul” german cu spade (1943), „Medalia Maritimă” cl. a III – ca navigator (1944). Când la 17 martie 1943, ofițerul a părăsit nava, fiind mutat ca șef de cabinet la Secretariatul General, comandantul Forțelor Navale Maritime, comandorul Al. Bărdescu, recunoscut ca un șef parcimonios în laude, a scris: „A continuat a fi ambarcat pe torpilorului «Zmeul» ca ofițer secund, luând parte la toate misiunile navei, comportându-se ca și anul trecut în mod lăudabil. S-a distins în angajamentul cu cele două distrugătoare sovietice din ziua de 13.XII.1942, fiind propus la decorare. Foarte bun marinar. Are stagiul pe front”. Misiunile la care a luat parte au fost misiuni deosebit de grele cu ridicat grad de risc, nava a executat convoieri în majoritatea cazurilor. În ziua de 23 martie 1944, locotenentul Leon Ghika a fost înălțat în grad de căpitan.

Dar, într-o armată supusă procesului de „democratizare”: „Ofițerul dotat cu inteligența vie, foarte muncitor, foarte corect, dotat cu un spirit de metoadă și deosebit tact, cu o educație cu totul aleasă, bun camarad și foarte disciplinat” nu și-a mai aflat locul. La 9 august 1946, a fost trecut în poziția de cadru disponibil și vărsat Centrului Teritorial București. După un an, locotenent-comandorul Leon Ghika, prinț prin naștere și educație, marinar prin formație, a fost obligat să-și părăsească profesia atât de mult iubită, fiind trecut în rezervă prin Înaltul Decret nr. 1652, la numai 32 de ani. Într-un mod atât de brutal s-a pus capăt unei cariere ce se anunța a fi atât de strălucită și care dintr-un început fusese atât de dorită.

Astăzi, 12 mai 2009, când prințul – marinar împlinește 94 de ani, ne-a făcut o mărturisire „Viața mea este împărțită în trei perioade, fiecare însumând câte trei decenii. Prima, în care am fost marinar, rămâne cea mai frumoasă. Faptele trăite în Marină atunci nasc nostalgii și duioase aduceri aminte”.

La mulți ani, Domnule Prinț Marinar Leon Ghika!

P.S. Convorbirile pariziene vor fi redactate în următoarele numere ale revistei. ■

Donații la Muzeul Academiei Navale

În ziua de 19 martie, Muzeul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” a fost vizitat de doamna comisar șef Cristina Ulmeanu-Moruzi, fiica viceamiralului Sebastian Ulmeanu (1929-1979), comandant al Marinei Militare între anii 1973-1979. Cu acest prilej, doamna Moruzi a dăruit un număr considerabil de fotografii legate de cariera militară a părintelui său. Dorim să mulțumim și prin intermediul revistei atât doamnei Cristina Ulmeanu-Moruzi, cât și domnului comandor (r) Mircea Matei, autorul moral al donației.

De la Cluj-Napoca, prin bunăvoința domnului căpitan-comandor Rohardt, am primit trusa de navigație a amiralului Mihai Aron (1927-1994), primul comandant al Marinei Militare după 1989. Prețiosul dar a fost făcut de doamna Laura-Aron, văduva amiralului căreia îi mulțumim și pe această cale. Trusa a fost deja prezentată ca model studenților anilor II și IV ai Facultății de Marină Militară. (M.P.)

Întâlnire peste generații

Cu zece zile înainte să fie ridicată ancora *N.S. Mircea* pentru drumul spre Statele Unite, cadeții anului II, care vor face parte din echipajul navei, au avut o întâlnire inedită. Invitați de onoare le-au fost comandorul (r) Eugen Ispas, comandantul *N.S. Mircea* în prima traversadă (1976), comandorul (r) prof. Ioan Pavel Suci, ofițer cu navigația și comandorul (r) dr. Ioan Damaschin, ofițer cu transmisiunile. Într-un discurs captivant, comandorul (r) Eugen Ispas a reiterat marșul din 1976, subliniind importanța fiecărui membru al echipajului la bordul navei. De asemenea, mulțumind conducerii Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, care i-a oferit bucuria de a se adresa studenților după 33 de ani, a ținut să le dea sfaturi acestora în legătură cu misiunea deloc ușoară ce urmează să o întreprindă. Comandorul (r) prof Ioan Pavel Suci, care le este și profesor de navigație, participant la cele două traversade (1976, 2004), le-a vorbit despre corelația dintre disciplina predată și cunoștințele pe care le vor dobândi la bordul navei pe timpul călătoriei pe mări și oceane, pe noapte și pe zi. Comandorul (r) dr. Ioan Damaschin, autorul unei lucrări consacrată „OP SAIL '76”, intitulată, „Pe drumul lui Columb”, a prezentat o pledoarie pentru ținerea jurnalului de bord de către fiecare cadet, jurnal ce devine peste timp un prețios remember. (M.P.)

1939-2009

NS Mircea – la 70 de ani (I)

Dr. Mariana PĂVĂLOIU
Muzeul Academiei Navale
„Mircea cel Bătrân”

Septuagenar și totuși atât de tânăr, „Mircea” este un nume atât de popular. Îmi vin în minte vorbele prefectului Izmirului, care-n urmă cu patru ani, când nava a participat la prima ediție a Festivalului Maritim Internațional de la Marmaris, nedumerit, a întrebat: „*Ce înseamnă Mircea în țara dumneavoastră? Eu văd nava, îl știu pe Mircea Lucescu, consulul României este tot Mircea.*” Nu este numele unui sfânt ci al unui domnitor iubit de neamul său românesc, un înțelept supranumit „cel Bătrân”. În concepția strategică a marelui domnitor stăpânirea cursului Dunării și ieșirea la mare a ocupat un loc aparte și atunci când a dobândit-o, sprijinindu-se pe armata sa, a consemnat-o în titulatura sa. Soarta crudă a făcut ca el să fie ultimul domn valah până la „Marea cea mare”.

Numele său a fost atribuit primei nave școală, un bric născut pe malul Tamisei, botezat de către un prinț valah, asistat de „cel rege al poeziei” moldav, în mai 1882. urmașul său a prins viață în ținuturile neguroase și reci ale Balticeii. Era sfârșit de martie 1939, când a părăsit Hamburgul plecând către portul ce-i fusese hărăzit drept casă – Constanța. A sosit acasă în ziua de 17 mai așteptat cu emoție și cu

bucurie de către autoritățile militare și civile, de localnici, dar mai ales de către marinari – tineri și bătrâni. Elevii Școlii Navale „Mircea”, în uniforme lor bleumarin, cu beretele albe, aliniați în front, l-au aclamat din toată inima. Știau că ei vor face parte din primul echipaj, cu care, se zvonea, că va pleca pe drumul lui Columb, în America. N-a fost să fie, dar au bătut Mediterana de la vest la est și-n răstimpul celor două luni, i-au dedicat prima lucrare intitulată sugestiv: „N.M.S. Mircea 1939. Prima călătorie de instrucție, 3 iulie - 3 septembrie”. Din cel dintâi capitol aflăm denumirea Șantierului Naval Blohm & Voss din Hamburg, dimensiunile: L=81,18, l=12,05, pescaj=5,20, deplasament=1758 t, h catarg=44m, suprafață velică=1750 m², motor MAXI Diesel 520 CP, viteza maximă în noduri cu motorul = 9,5 Nd. Construcția a început în luna martie 1938. nava a fost lansată la apă în ziua de 22 septembrie 1938, complet terminată la 27 martie 1939, când în cadrul unui ceremonial deosebit a avut loc ridicarea pavilionului național la bordul navei. Comandantul navei, comandorul August Roman, a dat ordinul de plecare spre țară, după două zile. Primul echipaj a fost format din șapte ofițeri, 15 maiștri militari, 56 marinari punte și 14 marinari mașini. Aflăm din acest jurnal însoțit: „*După o navigație în bune condițiuni «Mircea» a salutat pământul țării în ziua de 7 mai 1939, la Balcic, după ce oprise în proturile Southampton, Lisabona și Malta.*”

În continuare, succint, este prezentată sosirea în portul mamă, Constanța. *Mircea* a fost primit oficial la Constanța la 17 mai în prezența Domnului Ministru al Aerului și Marinei [generalul Paul Teodorescu], Domnului Vice Amiral Comandant al Marinei Regale [Petre Bărbuneanu], înalților conducători ai instituțiilor noastre, mulți dintre veteranii vechiului Mircea, apoi elevi ai Școlii Navale și mulți ofițeri de marină. Din acea clipă, nava și-a început misiunea pentru care a fost încorporată Marinei Regale.” Așa se încheie primul capitol al lucrării. Din acest moment, vom folosi în vederea redactării acestui serial dedicat N.S.Mircea alte două izvoare inedite, aflate în manuscris în fondul documentar al Muzeului Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Ele sunt rodul unei salutări măsurii luate la bordul tuturor navelor școală: obligativitatea ca fiecare elev să-și țină pe timpul marșului de instrucție un jurnal. Din păcate, oricât am pledat, nu s-a instituit oficial. Și totuși dar am avut bucuria ca pe timpul unei călătorii mediteraneene să văd că a fost reluată tradiția, mai mult, își scriau impresii, ca altădată pe albume, între ei. Revenim la cele două jurnale de bord; ele au aparținut elevului caporal Valeriu Ionescu-Oituz, anul II. De acolo, dintre stelele nopților senine, ei urmăresc cu duioșie pe bobocii de astăzi ai lui *Mircea*. ■

Azimet cultural

Studioul de Spectacole Speciale Sonar... un dar de iubire

Olivia BUCIOACĂ

Cum a început totul? „*Aparent, ca o banală întâmplare*”, ne-a mărturisit Mircea Pânzaru. Cel care este conducătorul de drept al Sonarului, George Eugen Doinaru-Căpățână, s-a întâlnit cu directorul editurii „Nelinești Metafizice”, Constantin Lămureanu care a avut ideea unui festival George Târnea. În cele din urmă, în luna mai a anului trecut, la Cercul Militar Constanța – pentru că aici este locul unde se pregătesc spectacolele Sonarului - a avut loc avanpremiera la festivalul George Târnea, primul spectacol intitulat sugestiv „Întâmplare cu poezi”. Acesta a fost doar începutul pentru că de atunci aproape în fiecare lună Sonarul a reușit să pună în scenă „Întâmplări cu poezi”.

De la primul spectacol-întâmplare a fost acceptată ideea că pe drumul acesta unii sunt însoțitori, alții pot să facă o pauză și apoi să revină pentru a pleca din nou, dându-și seama că modul lor de a concepe actul artistic nu este cel favorabil firii lor. Important era ca totdeauna să rămână un nucleu și nucleul acesta s-a constituit foarte repede din trei oameni, „*cei drept mai în vârstă, mai bătuți de ani, dar așezați într-un soi de așteptare crispată, de ani de zile încercând și tot încercând să spună acel ceva pe care sufletul lor smălțuit cu daruri îl aștepta de foarte multă vreme. Cei trei sunt Aurel Lăzăroi, șeful Cercului Militar, care a și fost botezat imediat de drag și de blândețe, El comandante, George Eugen Doinaru-Căpățână care pornind de la ideea pe care o sugerează numele a fost redenumit, El capo și subscrisul, care de foarte multă vreme meditează la un concept asupra spectacolului, care se numește teatrul infinitului și care este demersul nostru final*”, ne mărturisea Mircea Pânzaru. Interesant a fost să aflăm ce anume îi îndeamnă pe membrii de drept ai Sonarului să pună în scenă întâmplările cu poezi, acest „ceva” care se face cu trudă și cu destule sacrificii în dauna figurilor impuse ale vieții. Mircea Pânzaru: „*În ciuda tuturor tăvălelilor pe care ni le face viața, în ciuda faptului că simțim cu fiecare pas și mult mai apăsător, că trăim de fapt într-o vale a plângerii, există în noi o nevoie irepresibilă de a spune celor din jurul nostru ceva despre frumos, bine și adevăr. Tot ceea ce spunem noi vine dintr-un soi de bogăție interioară. Suntem, zicem noi, cu un pic mai bogați decât ceilalți, avem ceva de oferit sub forma poeziei, sub forma cuvântului înflorit în metaforă. Și lucrul acesta ne umple atât de mult, încât de fiecare dată, așa cum se întâmplă în lumea asta în clipa în care ești activat de o energie care te ia în posesie, simțim nevoia mărturisirii, a darului făcut celui alt.*”

De aceea cuvântul „Sonar”, care se referă la un aparat de detectare, care emite unde și în clipa în care se ivesc de un corp se întorc, pentru cei care au „născut” întâmplările cu poezi, intră într-un sistem de rezonanță cosmică. Mircea Pânzaru: „*Toți nu suntem altceva decât energii, energii cu care facem comerț. Lumea întregă este un comerț de energii. Când comerțul acesta este în starea lui creștinească de dăruire apare câte un spectacol-întâmplare cum este cel de la Sonar. Întâmplările noastre sunt o formă de subspectacol, în sensul în care ceea ce facem noi ține de o plinătate a dăruirii. A existat un spectacol în care am oferit spectatorilor vin și struguri. A existat un alt spectacol în care vorbeam despre căutarea unei insule, o insulă utopică „enigma”, și am dăruit spectatorilor pietre și un fel de bilete de papagal, niște versuri din repertoriul aproape infinit al mării. Sugeram că piatra și versurile aparțin acestui ținut, niciodată atins, care se numea insula enigma. Sigur că există în noi dorința de a primi la rândul nostru. Numai Dumnezeu are dreptul să facă daruri continuu. Noi așteptăm să ni se întoarcă darul fie sub forma manifestă a emoției care îi străbate pe cei care ne ascultă sau chiar și sub forma unui dar material, dar care pentru noi este o danie.*”

În spectacolele „Întâmplări cu poezi” nu mai există rezerva aceea pe care o ai ca spectator educat, în care între tine și scenă se instituie un loc al distanței și al așteptării. În acest sens putem vorbi de inițiere prin spectacol? Mircea Pânzaru: „*Nu am renunțat să jucăm spectacolul în interior, rupând, anulând distanțele. În sensul în care îi poți spune celui de lângă tine că poate deveni foarte repede interpret, dacă scânteia care există în mine este atât de puternică încât aprinde, incendiază, acel ceva, zăcămintul acela de poezie, de cuvânt mirosind frumos care există în fiecare din noi, în sensul acesta da, este vorba de inițiere. Spectacolul nostru este ca un aisberg, se vede doar vârful, atât. Dar titanicul ființei noastre se tot izbește de aisberg și atunci se petrece ceva de ordinul depășirilor de limită. Adică dacă reușești să-i spui celui care te ascultă ceva esențial despre firea lui, neatingând neapărat conștiința diurnă, dacă îl „lovești” și produci o mutație infinitesimală în conștiința celui om, atunci rostul nostru pe lume este vădit, suntem acoperiți.*”

Articolul de față prezintă doar o mică parte din ceea ce înseamnă Studioul de Spectacole Speciale „Sonar”. Spun doar o mică parte pentru că ar fi multe lucruri interesante care au rămas nespuse, dar pe care vă las să le descoperiți, mergând măcar o dată la una dintre întâmplările cu poezi. Și aveți de unde alege pentru că aproape în fiecare lună, la Cercul Militar Constanța, membrii Sonar pun în scenă un spectacol-întâmplare. ■

dar dosarul revistei era „Nava-Școală Mircea 55 de ani” (ce repede a trecut vremea, anul acesta sărbătorim nava la 70 de ani). Din dosar nu lipsau pagini dedicate vechiului bric *Mircea*, primul echipaj al navei, marșurile de instrucție, momentul Biscaya 1965 (recunoscut pe măsură anul trecut la Brest), salutul pe vergi (ce frumos arată cadeții urcați chiar pe vergi nu pe țăpapie, ca la navele școală cu vele sud-americane, ar fi bine să se revină pentru că la nava mai există pontilii respectivi, imaginea respectivă e de la Amsterdam, 1975), comandantul navei (12 la număr, acum la comandă se află al ... 13-lea!). Și încă o aniversare importantă în revistă „Muzeul Marinei Române la un sfert de veac. Povestea adevărată a marinarilor”.

Acum 15 ani, numărul 25 (3/1994). Ne rețin atenția articolele „O redutabilă „navă” ... fără număr de bordaj” (de fapt despre Baza Centrală de reparații a Marinei Militare) sau „Marina Militară Română deține o modernă navă de luptă fluvială” (a trecut ceva vreme de atunci) dar dosarul revistei era „Nava-Școală Mircea 55 de ani” (ce repede a trecut vremea, anul acesta sărbătorim nava la 70 de ani). Din dosar nu lipsau pagini dedicate vechiului bric *Mircea*, primul echipaj al navei, marșurile de instrucție, momentul Biscaya 1965 (recunoscut pe măsură anul trecut la Brest), salutul pe vergi (ce frumos arată cadeții urcați chiar pe vergi nu pe țăpapie, ca la navele școală cu vele sud-americane, ar fi bine să se revină pentru că la nava mai există pontilii respectivi, imaginea respectivă e de la Amsterdam, 1975), comandantul navei (12 la număr, acum la comandă se află al ... 13-lea!). Și încă o aniversare importantă în revistă „Muzeul Marinei Române la un sfert de veac. Povestea adevărată a marinarilor”.

Acum 10 ani, numărul 60 (martie-aprilie 1999). „Nava-Școală Mircea: A doua tinerețe la ... 60 de ani” era unul din articolele din primele pagini dedicate evident aniversării navei-școală, care acum zece ani parcurgea timpuri grele în șantierul naval din Brăila, în lipsa fondurilor finalizarea reparațiilor prelungindu-se încă ani buni iar apelurile nu lipseau nici din paginile revistei noastre. Mai aflăm câte ceva despre Secția de nave speciale și auxiliare a Divizionului Nave Scafordri, despre „Brăila: Marinarii fluviali în programul pregătirii pentru luptă ... cu incertitudinile tranziției” sau despre „Catastrofe și accidente navale în Bosfor și Dardanele”.

Acum 5 ani, numărul 2 (99) 2004. „Nevăzuți, neauziți, aproape nedetectabili ... Scafordrii români operează la alte „adâncimi” - așa deschideam revista cu achiziționarea echipamentelor de scufundare moderne. Continuum cu Batalionul de Infanterie Marină, cu „Mircea într-un marș istoric” (prima traversadă a Atlanticului, acum se află în a doua) și pentru că anul 2004 a fost „Anul Ștefan cel Mare și Sfânt” în România aveam și două articole pe acest subiect, „Ștefan cel Mare în onomastica navală românească” și „Politica navală a domnitorului Ștefan cel Mare” iar la rubrica „Portret de navă” un articol scris cu nostalgie și suflet despre scoaterea din serviciu a navei *Eugen Stîhi*, dar al cărui mesaj rămâne de actualitate: „Bătrânul „gentleman” al flotei s-a retras sau despre ceea ce nu vom găsi în regulamente”. (B.D.)

MARINA ROMÂNĂ ÎN TIMP

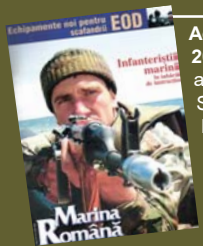
În acest număr de revistă am căutat în arhiva noastră pentru a vedea ce se întâmpla în Forțele Navale în lunile martie și aprilie și modul cum erau redat evenimentele în paginile publicației noastre. Pentru mai multe detalii se poate accesa și www.navy.ro unde se găsește întreaga colecție a revistei în format electronic.

Acum 15 ani, numărul 25 (3/1994). Ne rețin atenția articolele „O redutabilă „navă” ... fără număr de bordaj” (de fapt despre Baza Centrală de reparații a Marinei Militare) sau „Marina Militară Română deține o modernă navă de luptă fluvială” (a trecut ceva vreme de atunci)

dar dosarul revistei era „Nava-Școală Mircea 55 de ani” (ce repede a trecut vremea, anul acesta sărbătorim nava la 70 de ani). Din dosar nu lipsau pagini dedicate vechiului bric *Mircea*, primul echipaj al navei, marșurile de instrucție, momentul Biscaya 1965 (recunoscut pe măsură anul trecut la Brest), salutul pe vergi (ce frumos arată cadeții urcați chiar pe vergi nu pe țăpapie, ca la navele școală cu vele sud-americane, ar fi bine să se revină pentru că la nava mai există pontilii respectivi, imaginea respectivă e de la Amsterdam, 1975), comandantul navei (12 la număr, acum la comandă se află al ... 13-lea!). Și încă o aniversare importantă în revistă „Muzeul Marinei Române la un sfert de veac. Povestea adevărată a marinarilor”.

Acum 10 ani, numărul 60 (martie-aprilie 1999). „Nava-Școală Mircea: A doua tinerețe la ... 60 de ani” era unul din articolele din primele pagini dedicate evident aniversării navei-școală, care acum zece ani parcurgea timpuri grele în șantierul naval din Brăila, în lipsa fondurilor finalizarea reparațiilor prelungindu-se încă ani buni iar apelurile nu lipseau nici din paginile revistei noastre. Mai aflăm câte ceva despre Secția de nave speciale și auxiliare a Divizionului Nave Scafordri, despre „Brăila: Marinarii fluviali în programul pregătirii pentru luptă ... cu incertitudinile tranziției” sau despre „Catastrofe și accidente navale în Bosfor și Dardanele”.

Acum 5 ani, numărul 2 (99) 2004. „Nevăzuți, neauziți, aproape nedetectabili ... Scafordrii români operează la alte „adâncimi” - așa deschideam revista cu achiziționarea echipamentelor de scufundare moderne. Continuum cu Batalionul de Infanterie Marină, cu „Mircea într-un marș istoric” (prima traversadă a Atlanticului, acum se află în a doua) și pentru că anul 2004 a fost „Anul Ștefan cel Mare și Sfânt” în România aveam și două articole pe acest subiect, „Ștefan cel Mare în onomastica navală românească” și „Politica navală a domnitorului Ștefan cel Mare” iar la rubrica „Portret de navă” un articol scris cu nostalgie și suflet despre scoaterea din serviciu a navei *Eugen Stîhi*, dar al cărui mesaj rămâne de actualitate: „Bătrânul „gentleman” al flotei s-a retras sau despre ceea ce nu vom găsi în regulamente”. (B.D.)

Lansare de carte la ALUMNI

Căpitan ing. **Mihai EGOROV**

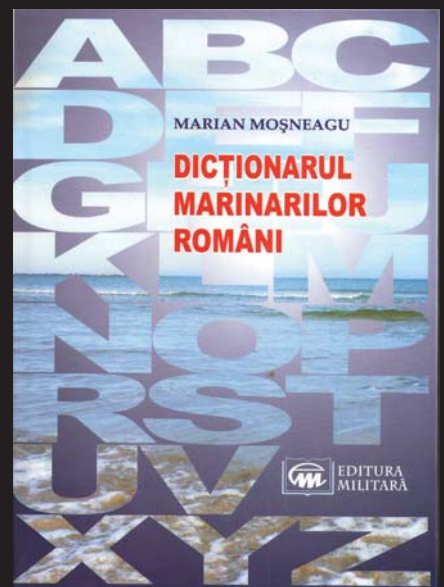
Sâmbătă, 21 martie, în aula Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” a avut loc sesiunea anuală a Asociației Absolvenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, comunitate intelectuală care are ca misiune principală susținerea și promovarea intereselor acestei prestigioase instituții de învățământ superior tehnic de marină și ale absolvenților săi. Participanții, au trecut în revistă principalele realizări ale asociației, la doi ani de la înființare. De asemenea cei prezenți și-au reafirmat necesitatea informării și încurajării tinerilor pentru a urma cariera de ofițer de marină militară și comercială, cultivarea spiritului de apartenență la comunitatea universitară a academiei.

Cu această ocazie a fost lansat „Dicționarul Marinarilor Români”, prima lucrare de acest gen din literatura de specialitate, publicată sub egida Asociației Absolvenților „Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, ALUMNI.

Lucrare enciclopedică de anvergură, „Dicționarul Marinarilor Români” certifică, prin carierele notabile ale celor circa 600 de absolvenți selecționați pe criterii de performanță, calitatea, eficiența și plurivalența învățământului superior tehnic de marină din România. Cu siguranță vor exista și mulți marinari care nu se regăsesc în această lucrare, dar oricât de mare ar fi dicționarul, nu-i poate cuprinde pe toți cei a căror destin a fost legat de mare sau fluviu, iar selecția poate fi considerată uneori subiectivă. Portretele succint nuanțate ale personalităților nominalizate evidențiază probitatea profesională, precum și calitățile intelectuale remarcabile, rezistența

fizică și echilibrul psihic, tenacitatea și perseverența, solidaritatea și spiritul de sacrificiu, bunele maniere și creativitatea, optimismul și sociabilitatea, inventivitatea și perspicacitatea, care definesc arta de a reuși în viață, indiferent de domeniul de activitate, vârstă sau mediul social, a marinarului român din toate timpurile.

În acest context, statutul profesional al ofițerilor din Marina Militară și Comercială Română este corelat cu performanțe de excepție, probate atât în profesia aspră a mării cât și în diplomația militară, învățământul superior, administrația portuară, managementul companiilor de shipping de stat și private, administrația publică, justiție, artă, cultură, presă ș.a.

„Inițiativa comandorului dr. Marian Moșneagu de a alcătui, în premieră în România, «Dicționarul Marinarilor Români» reprezintă o încununare a performanțelor multiple și atât de diversificate ale celor care poartă cu mândrie în suflet satisfacția de a se fi instruit și format pentru viață în această adevărată școală a bărbăției, destoiniciei și caracterelor. Carierele personalităților incluse în această lucrare – originală și bine-venită – alcătuiesc o inedită carte de vizită pentru ceea ce a fost, este și va fi peste ani Academia Navală «Mircea cel Bătrân»” – subliniază în „Cuvânt Înainte” viceamiralul (rtg) ing. Ilie Ștefan, primul președinte al Asociației Absolvenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”.

Includerea deopotrivă a unor ofițeri atât din Marina Militară, cât și din Marina Comercială evidențiază caracterul unitar și solidar al formării cadrelor Marinei Române de-a lungul anilor, precum și consistența și rezistența instituțională, indiferent de vicisitudini, a breslei marinarilor români, entitate profesională capabilă să-și conserve tradițiile, dar și să-și dezvolte opțiunile și capabilitățile în raport cu evoluția atât de alertă și nu de puține ori surprinzătoare a mediului naval – militar și comercial –, precum și a sistemelor de transport maritim și fluvial, managementului portuar și fluxurilor comerciale internaționale.

Pe lângă certa sa valoare de veritabil instrument biobibliografic, acest prim dicționar al elitelor Marinei Române adaugă palmaresului Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” un nou certificat de calitate în plan editorial, care îi conferă o navigație detașată pe plan național și un atu incontestabil în competiția cu instituțiile similare din străinătate.”

SEMNAL EDITORIAL

Veneția și Genova în Marea Neagră. Nave și navigație (1204-1453), Andreea Atanasiu, Muzeul Brăilei, Editura Istros, Brăila, 2008, 322 p., bibliografie și ilustrații, (informații la Muzeul Marinei Române). Cartea este lucrarea de doctorat a autoarei și a apărut în colecția „Teze de doctorat” a editurii muzeului brăilean (de pe coperta patru a volumului aflăm că editura respectivă a tipărit până în prezent nu mai puțin de 22 de astfel de teze din domeniul istoriei și filologiei). În principal lucrarea își propune să trateze prezența venețiano-genoveză în bazinul pontic în secolele XIII-XIV, abordând subiectul din două puncte de vedere: al istoriei politico-economice și cel al istoriei științei și tehnicii navigației. Corespunzător structurii, partea întâi cuprinde trei capitole, Marea Mediterană și Marea Neagră în Evul Mediu, Conflicte militare pentru hegemonia pontică și Destinații italiene în bazinul pontic. Partea a doua, mult mai consistentă

și interesantă în opinia noastră, include alte opt capitole: Curenții marini și navigabilitatea Mării Negre, Tipuri de nave italiene care au navigat în bazinul pontic, Personalul navigant, Armamentul la bordul navelor medievale, Factori de risc pentru navigația în Marea Neagră, Reglementări legislative privind navigația și comerțul în bazinul pontic, Tipurile instrumentelor de navigație folosite la bordul navelor italiene medievale, Litoralul vestic al Mării Negre în portulanele italiene și catalane din secolele XIII-XIV, toate relevante în informații și conținut pentru subiectele propuse. Elementele de noutate ale lucrării, cel puțin în intenția autoarei, le putem afla chiar din introducerea volumului: „... dificultatea a constat în a selecta acele aspecte mai puțin tratate sau, mai bine zis, care vin să demonstreze importanța forțelor navale în impunerea și menținerea hegemoniei într-o anumită zonă geografică, în cazul nostru, bazinul pontic. Asocierea elementelor de tehnică și arhitectură

navală caracteristice navelor italiene prezente în Marea Neagră în perioada analizată, cu factorul politic; consecințele progreselor în domeniul construcțiilor și armamentului naval asupra evoluției politice și economice în zonă, ar putea constitui, datorită acestei abordări, noutatea demersului nostru...” (B.D.)

LA MALUL MĂRII

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Orizontal: 1) ? - Rupturi în scoarță. 2) Intră în mare fără frică (pl.). 3) Țarm marin format prin intrarea apei mării pe văile râurilor, cu culmi perpendiculare pe linia țărmului - ? (pl.). 4) Mijloc de scrumbie! - Strigăt din ... băltoacă! - Cartea din ... copai! 5) Navigator olandez (1564 - 1638) - Lac (NUUR) în Mongolia. 6) Antilopă africană - Schimbată din ... fugă. 7) Aceștia (pop.) - Porțiune navigabilă a unui canal. 8) Vreme bună - Odgon. 9) Siaj - La rame! 10) CHEI!? - Sfoară la carmace. 11) Ambarcație atașată la navă - Pontul ...

Vertical: 1) ? (pop.) - Pseudonim al lui Ioan C. Bianu, profesor român (1856 - 1935). 2) Întinse ca oceanele - Hectar. 3) Liana din eoliană! - Parcurș în lung și-n lat (pe mări și oceane). 4) La dană! - În regulă! - La caiace! - Lac goll! 5) Nimic în expresie - ? - Două la pescadoare (arh.). 6) Ca peștele - ? 7) Luminează la țărmul mării - Totalitatea vaselor. 8) Eternul infinit. 9) Fluviu de coastă în Franța (Alpes Maritimes) - În șenal! - Osie. 10) Lac în Austria - Șefi de pescari. 11) 3.000 la romani - Unealtă de pescuit pentru bancuri marine.

Dicționar: RIA, NECK, UVS, LOUP, IRR, IIIM.

Ion BRINDEA

Rezolvarea careului din numărul trecut, CHEI:

Orizontal: 1) SEMN MUZICAL. 2) TL – ANCORARE. 3) RIAV – HRAM - G. 4) ACVARII – BEA. 5) MEI – A – TRUST. 6) T – AVIS – UZ – U. 7) OSTI – PO – ABR. 8) ACOSTARI – AA. 9) R – RUAN – AER. 10) EI – RR - SPLAI. 11) VAI INGUSTE.

Vertical: STRAMTOARE. 2) ELICE – SC - IV. 3) M – AVIATOR – A. 4) NAVA – VISURI. 5) MN – RAI – TARI. 6) UCHI – SPAN - N. 7) ZORIT – OR – SG. 8) IRA – RU - IAPU. 9) CAMBUZA – ELS. 10) AR– ES - BARAT. 11) LEGATURA – IE.

Ochiul Flotei

▲ 9 aprilie 2009, plaja Vadu, exercițiul COOPERATIVE LION 09. Debarcarea infanteriștilor marini pe plaja Vadu, în cadrul exercițiului bilateral româno-olandez COOPERATIVE LION 09.

Foto: Ștefan CIOCAN

April 9th 2009 Vadu beach, COOPERATIVE LION 09 exercise.

The disembarking of the marine infantry soldiers on the Vadu beach, during the COOPERATIVE LION 09 Romanian-Dutch bilateral exercise.

◀ 9 aprilie 2009, plaja Vadu, exercițiul COOPERATIVE LION 09.

Căpitanul Daniel Giuberna după debarcarea infanteriștilor marini pe plaja Vadu, în cadrul exercițiului bilateral româno-olandez COOPERATIVE LION 09.

Foto: Ștefan CIOCAN

April 9th 2009 Vadu beach, COOPERATIVE LION 09 exercise.

Cpt. Daniel Giuberna after disembarking marine infantry soldiers on Vadu beach, during the COOPERATIVE LION 09 Romanian-Dutch bilateral exercise.

▲ 29 aprilie 2009, fluvial Dunărea.

Instantaneu cu MM2 Cătălin Rădoi, un specialist în operații speciale, asigurând securitatea taberei. Timp de trei zile detașamentele GNFOs au avut o misiune de antrenament de observare specială și supraveghere.

Foto: Ștefan CIOCAN

April 9th 2009 Danube.

Snapshot with operations specialist, providing camp security. Detachment of the GNFOs had a special observation and surveillance training mission for three days.

► 25 martie 2009, Marea Neagră.

Aspect din timpul exercițiului de antrenament pe mare executat de navele Flotei de Fregate. În prim plan, fregata Mărășești, în plan secund Nava Școală și de Suport Logistic pentru Fregate Constanța.

Foto: Ștefan CIOCAN

March 25th 2009 Black Sea.

Aspect from the training session at sea carried out by the Flotilla Frigates ships. In the foreground we see Mărășești frigate, in background Constanța Navy Ship and logistic support for frigates.

